

Είπαν για τη Σφαιρική Αντιλοπτικότητα:

«Ενιωθα ο πιο αδικημένος άνθρωπος στη γη, ο θυμός με είχε κάνει να είμαι έτοιμος να γίνω και εγώ άδικος, έτοιμος να μοιράσω πόνο, να γίνω κάτι που δεν είμαι. Με τη μέθοδο έμαθα και συνειδητά επέλεξα να μοιράσω αγάπη, γιατί τελικά αυτό είμαι!»

Δ.Φ., Φοροτεχνικός

«Με βούθησε να διαχειρίζομαι το άγχος που με κατέβαλε στις διαπροσωπικές σχέσεις αλλά και στη δουλειά μου. Να πετάω τα περιπτά ώστε να ανοίγει χώρος για τα ουσιαστικά.»

Ρ.Ρ., Ιδιωτικός Υπάλληλος

«Σχεδόν για 13 χρόνια οι κρίσεις πανικού με είχαν καθηλώσει. Κάθε μέρα οι ίδιες σκέψεις, ότι έρχεται η στιγμή που θα «φύγω». Αυτή η στιγμή δεν ερχόταν, αλλά δεν έφευγαν και οι κρίσεις ότι και αν δοκίμασα. Με τη μέθοδο ξεκίνησα ένα ταξίδι δύσκολο, αλλά και γοητευτικό. Σήμερα ζω μια γιορτή κάθε μέρα.»

Β.Κ., Επιχειρηματίας

«Με βούθησε να διαχειρίζομαι από την πιο καθημερινή μέχρι την πιο πολύπλοκη κατάσταση που εμφανίζεται στη ζωή μου.»

Σ.Π., Δημόσιας Υπάλληλος

«Κάποιες φορές πίστευα πως είμαι τέλεια, άλλες πως δεν αξίζω τίποτα, τώρα πια γνωρίζω. Με τη μέθοδο έμαθα να βλέπω, να ακούω, να αισθάνομαι, να διακρίνω την αλήθεια μου.»

Β.Π., Ιδιωτικός Υπάλληλος

«Έμαθα να αγαπώ τον εαυτό μου με τα λάθη και τα σκοτάδια του, να μη νιώθω ενοχές και να μη συγχωρώ. Έμαθα να εμπιστεύομαι τα παιδιά μου, γιατί η αγάπη είναι εμπιστοσύνη και όπου υπάρχει φόβος δεν υπάρχει αγάπη.»

Α.Γ., Εκπαιδευτικός

Περισσότερες πληροφορίες για τη Σφαιρική Αντιλοπτικότητα μπορείτε να βρείτε και στον ιστοχώρο www.sferiki.gr

Ξέρεις τι είναι αυτό που κάνει τους ανθρώπους ευτυχισμένους;
Η σωστή χρήση της φαντασίας τους.

Ξέρεις τι είναι αυτό που κάνει τα παιδιά να μην φοβούνται;
Η περίτεχνη φαντασία της μπτέρας τους ή των παραμυθάδων.

Ξέρεις τι είναι αυτό που μπορεί να σου δώσει ελπίδα;
Η ανακάλυψη της δικής σου φαντασίας.

Στάσου ένα λεπτό και ψάξε μέσα στο λαβύρινθο του μυαλού σου· κάπου εκεί είναι κρυμμένη. Εκεί ήταν πάντα και σε περίμενε μ' ανυπομονούσια να της απλώσεις το χέρι. Αν είσαι έτοιμος, ξεκίνα, μην αργείς.

Αν πάλι νομίζεις ότι η δική σου φαντασία έχει χαθεί, κάνε μια απλή κίνηση. Αποφάσισε να την αναζητήσεις.

Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο πολύ γρήγορα, θ' ανακαλύψεις ότι αυτή ήταν πάντα εδώ κι έτοιμη από καιρό ν' ανέβει στη σκηνή. Σαν τη μεγάλη ντίβα. Τη ντίβα που σου τραγουδούσε χαμπλόφωνα, όταν ήσουν έτοιμος να τα παρατήσεις και να κρυφτείς στη κόλαση της σιωπής και της απομόνωσης. Μην την αφήνεις άλλο κρυμμένη μες στον σκοτεινό λαβύρινθο. Απελευθέρωσέ τη κι απελευθερώσου.

Η παράσταση ξεκινάει και υπάρχουν ακόμα πολλές θέσεις κενές, διάλεξε μια κι έλα...

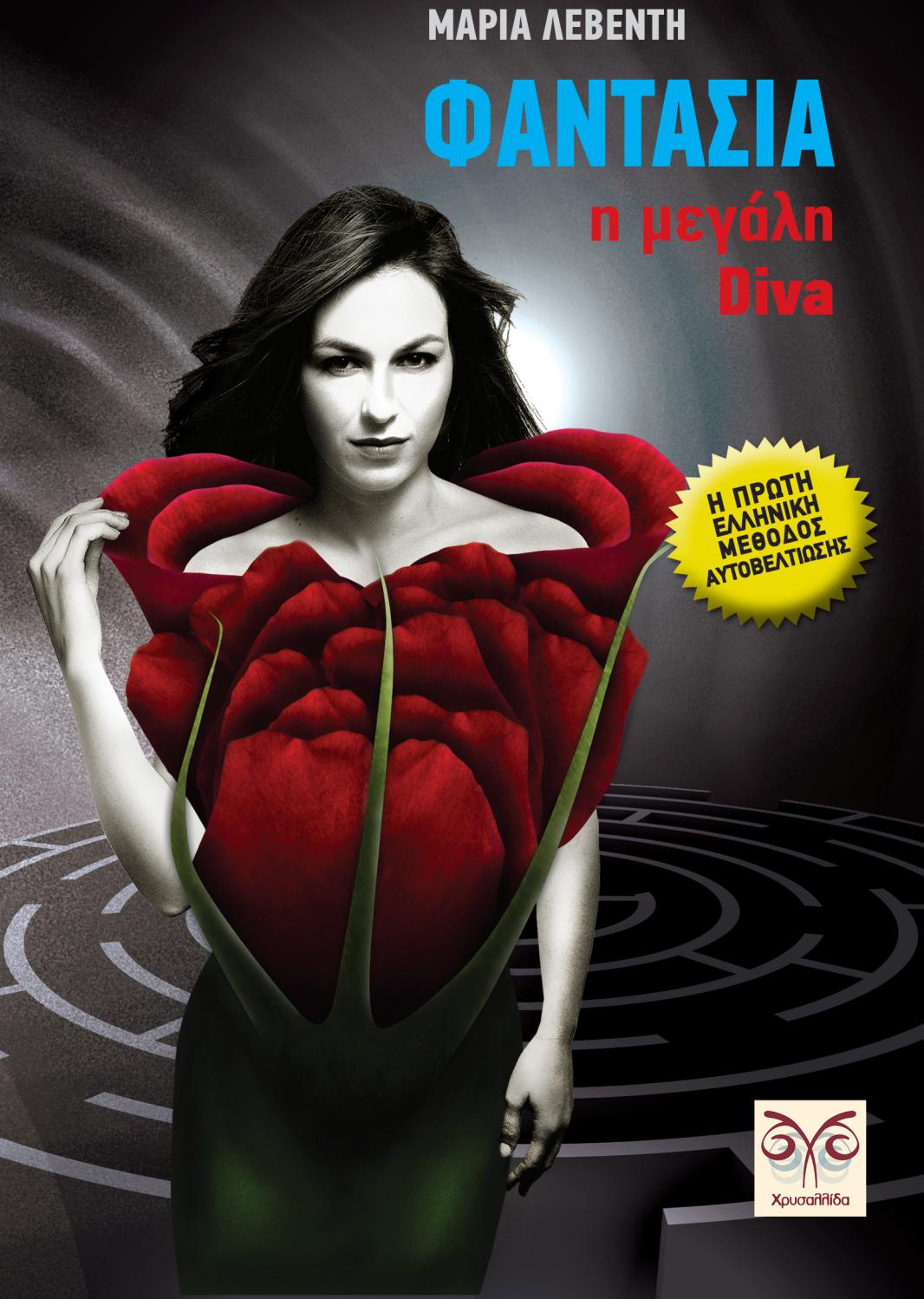
ΦΑΝΤΑΣΙΑ η μεγάλη Diva

ΦΑΝΤΑΣΙΑ η μεγάλη Diva

ΜΑΡΙΑ ΛΕΒΕΝΤΗ

ISBN: 978-618-80116-5-6

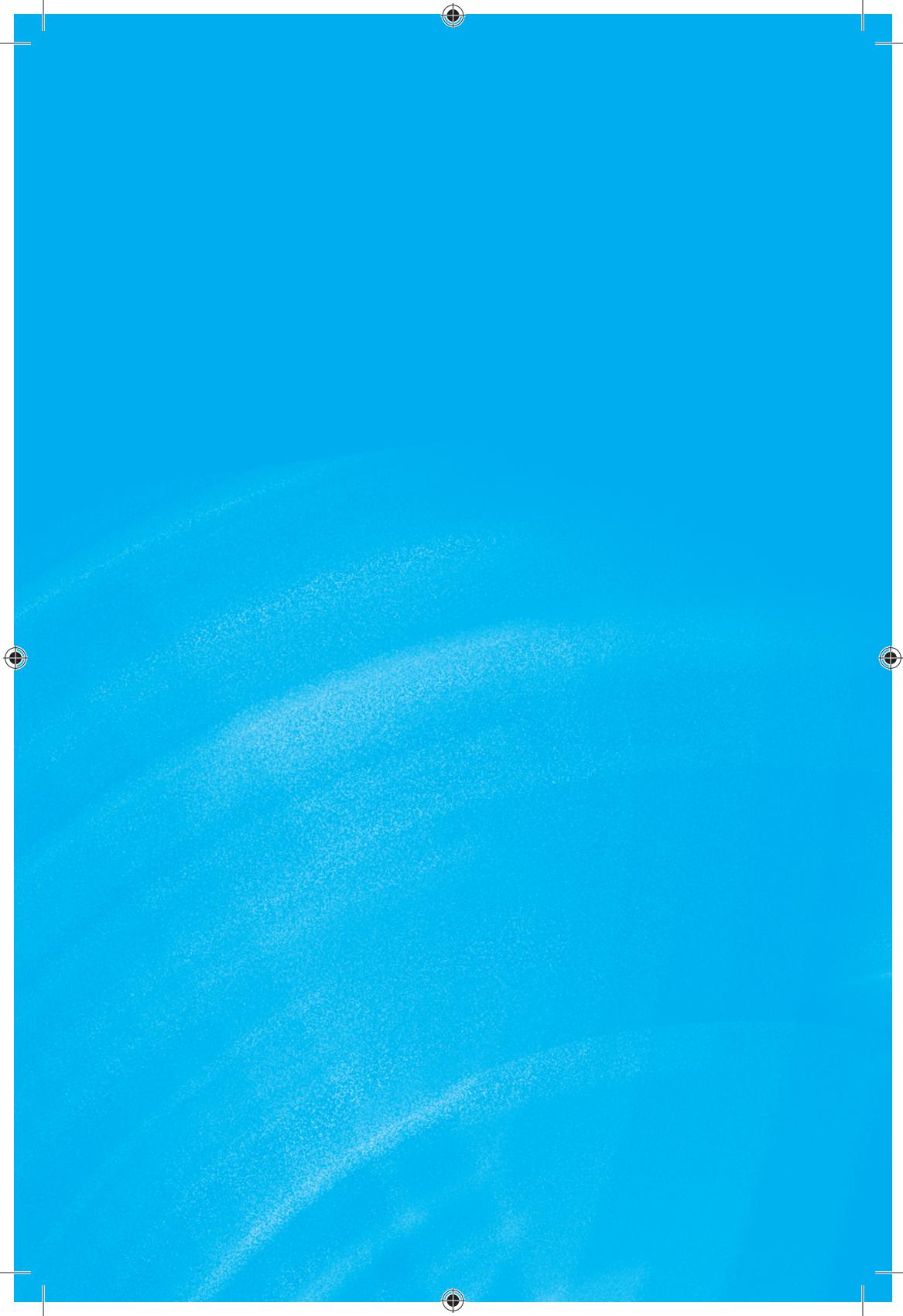
9 7 8 6 1 8 8 0 1 1 6 5 6

ΜΑΡΙΑ ΛΕΒΕΝΤΗ

Η Μαρία Λεβέντη γεννήθηκε το 1970 στην Ελευσίνα, την πόλη του Αιαχούλου, της Δήμητρας, της Περσεφόνης και των Ελευσίνων Μυστηρίων. Σπούδασε ιατρική στο ΑΠΘ και ειδικεύτηκε στην ψυχιατρική στη Β' Πανεπιστημιακή Κλινική του ΑΠΘ. Παρακολούθησε το μεταπτυχιακό τμήμα του ΚΤΨ στην Art Therapy και τότε ήταν που άρχισε να εμβαθύνει στην ιστορία της τέχνης και στην αποκωδικοποίηση των παγκοσμίων αρχετυπικών συμβόλων. Παράλληλα μελέτησε την αρχαία ελληνική γραμματεία και τη συγκριτική θρησκειολογία. Αποτέλεσμα όλης αυτής της έρευνας ήταν η μέθοδος της Σφαιρικής Αντιλοπτικότητας, την οποία εμπνεύστηκαν μαζί με το σύζυγό της Ιωάννη Καρλαούζο το 2003. Το 2008 ίδρυσαν τη Σφαιρική Αντιλοπτικότητα ΕΠΕ, στην οποία διδάσκουν τη μέθοδο σε αυτοτελή ή επίσια σεμινάρια. Το 2011 η μέθοδος αναγνωρίστηκε διεθνώς στο παγκόσμιο συνέδριο ψυχολογίας που έγινε στη Σρι Λάνκα. Στο ίδιο συνέδριο της απονεμήθηκε διδακτορικό τιμής ένεκεν στον τομέα της ψυχολογίας για την προσφορά της στην επιστήμη και ο τίτλος της αντιπροέδρου στον Σύνδεσμο Ψυχολογίας Ασίας Ειρηνικού. Το 2012 ίδρυσαν μαζί με το σύζυγο της και τους συμβούλους της Σφαιρικής Αντιλοπτικότητας τον ΜΚΟ Σφαιρική Αντιλοπτικότητα: Η Τέχνη της Νέας Συνείδοσης, με στόχο τη διάδοση των αρετών και της αγάπης μέσα από το πρίσμα της διευρυμένης αντίληψης. Είναι μέλος του ΙΣΑ, της ΕΨΕ, της SUNFO. Έχει δύο παιδιά τη Χρυσάνθη και τον Μιχαήλ και δύο προγονές την Ελπινίκη και την Ελέανα. Ζει και εργάζεται στην Ελευσίνα από επιλογή.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ
η μεγάλη **Divia**

Τίτλος Βιβλίου:
ΦΑΝΤΑΣΙΑ - Η ΜΕΓΑΛΗ DIVA

Συγγραφέας:
Μαρία Λεβέντη

Επιμέλεια - Διόρθωση Κειμένου:
Σπύρος Μπόγδανος

Σύνθεση εξωφύλλου - Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ

Σχέδιο εξωφύλλου:
Ευθύμη Αλεξανδράκης

Copyright © Μαρία Λεβέντη, 2013

Copyright © Εκδόσεις Χρυσαλλίδα, Αθήνα 2013

ISBN: 978-618-80116-5-6

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή η απόδοση κατά παράφραση ή διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, πλεκτρονικό, φωτοτυπικό, πνογράφησης ή άλλο χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΑ
Ιερέως Δούση 57
Μαρούσι 15126
Τηλ.: 210-6123350
www.chryssalisbooks.gr
info@chryssalisbooks.gr

ΜΑΡΙΑ ΛΕΒΕΝΤΗ

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

η μεγάλη Diva

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	11
Πρόλογος	13

ΜΕΡΟΣ Α'

Κεφάλαιο Πρώτο

Η άπειρη δύναμη του 8	
8 διαστάσεις αντίληψης εαυτού	
1 ^ο κλειδί της μεθόδου	18

Κεφάλαιο Δεύτερο

Πληροφορίες αισθητηριακές, εξωαισθητηριακές, στις 8 διαστάσεις	
Σύστημα εισόδου πληροφορίας.....	34

Κεφάλαιο Τρίτο

Ανακαλύπτοντας το λαβύρινθο του μυαλού μας με τη βοήθεια της εικονοποίησης	
Σύστημα επεξεργασίας της πληροφορίας	
2 ^ο κλειδί της μεθόδου	48

Κεφάλαιο Τέταρτο

Η Πνελόπη και οι μνηστήρες περιμένουν τον Οδυσσέα
Ταξινόμηση και αποθήκευση της πληροφορίας
Ανεύρεση αρχηγού-βασιλιά για κάθε διάσταση 58

Κεφάλαιο Πέμπτο

Μαθαίνοντας τη σύνθεση
Η ανεύρεση του αρχηγού των αρχηγών 64

Κεφάλαιο Έκτο

Οι μνηστήρες παραμονεύουν
Τα μαύρα ανθρωπάκια των αρνητικών μας πεποιθήσεων 70

Κεφάλαιο Έβδομο

Ο μίτος της Αριάδνης
Η αναγκαιότητα ενός οδηγού για τη σίγουρη και ασφαλή μετακίνηση
μέσα στο λαβύρινθο του μυαλού μας 80

Κεφάλαιο Όγδοο

Ο Μινώταυρος
Όταν τα ένστικτα και οι παρορμήσεις μας, λειτουργούν ως
αντισυνειδήσεις 88

Κεφάλαιο Ένατο

Σοφός ή τύραννος
Το 8μελές συμβούλιο των ανώτερων συνειδήσεων που καθοδηγούν
τους αρχηγούς σου 100

Κεφάλαιο Δέκατο

Αγάπη, ο φάρος του μέλλοντος μας
Γνωριμία με το 9ο μέλος του συμβουλίου των σοφών 106

Κεφάλαιο Ενδέκατο

Οχήματα μεταφοράς συνείδησης
Γνωριμία με τον κυβερνήτη του προσωπικού μας «σκάφους» 112

Κεφάλαιο Δωδέκατο

Εμπνευσμένη γεωμετρία για δημιουργικές πραγματικότητες
3^ο κλειδί της μεθόδου

Άσκηση για συναισθηματική ευστάθεια
Άσκηση για διεύρυνση της αντίληψης.....118

Κεφάλαιο Δέκατο Τρίτο
Πολική σχέση, η ιδανική σχέση.....126

ΜΕΡΟΣ Β'
Πάθος για μελωδική Ευωδία (παραμύθι).....128

εισαγωγή

Καλώς ήρθατε. Περάστε, καθίστε.

Ελπίζω να είστε αναπαιτικά και να έχετε καλή θέα από εκεί. Η θέα είναι το άλφα και το ωμέγα σε ένα βιβλίο. Αν δεν υπάρχουν φυσικά εμπόδια που να σου κρύβουν τον ορίζοντα, όλα τα άλλα διορθώνονται. Όταν το μάτι σου μπορεί να βλέπει πέρα μακριά, ακόμα και αν δεν έχεις σύμμαχό σου το χρόνο, η φαντασία εύκολα μπορεί να καλύψει τα κενά.

Στο βιβλίο τούτο, η φαντασία παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ας πούμε ότι είναι η ντίβα μας. Έχει τον κύριο ρόλο, αλλά εμφανίζεται στην σκηνή όταν οι συνθήκες είναι κατάλληλες. Η ντίβα προκαλεί, διεγείρει και αναστατώνει, δεν παρακαλάει. Εμφανίζεται για να βάλει τη σφραγίδα της, να αφήσει το άρωμά της και να αποχωρήσει, για να έρθει και πάλι λίγο πριν την ξεχάσεις.

Η ντίβα, στο δικό μας έργο, το σόλο της το παίζει στο τέλος του βιβλίου, με το παραμύθι μας. Εμφανίζεται όταν η θεωρία έχει δημιουργήσει πια τις κατάλληλες συνθήκες. Φυσι-

κά, η θεωρία της Σφαιρικής Αντιλοπτικότητας δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη φαντασία. Έτσι και στο βιβλίο αυτό, προσπάθησα να παντρέψω τη θεωρία με τη φαντασία.

Ελπίζω να το απολαύσετε.

πρόλογος

Έχεις πάει ποτέ στην Κρήτη; Η Κρήτη είναι ένα ελληνικό νησί και βρίσκεται στην ανατολική πλευρά της Μεσογείου. Μάλιστα, το σχήμα της είναι πολύ ιδιαίτερο· αν κόψεις με ψαλίδι το χάρτη της και ενώσεις τις άκρες, δημιουργείται ένα στέμμα. Το Στέμμα της Μεσογείου, λένε κάποιοι.

Κάποτε το στέμμα της Κρήτης το φορούσε ο Μίνωας. Σπουδαίος βασιλιάς με πολλά χαρίσματα. Επί της βασιλείας του είχε αναπτυχθεί ο Μινωικός πολιτισμός με έδρα την Κνωσό. Όπως όλοι οι σπουδαίοι και ιδιαίτεροι άνθρωποι, είχε κι αυτός ένα μυστικό. Έναν άσχημο και φοβερό γιό, τον Μινώταυρο. Για να μην του είναι βάρος, αφού δεν μπορούσε να τον σκοτώσει, έφτιαξε μια φυλακή και τον έκλεισε μέσα. Η φυλακή αυτή, όμως, δεν ήταν σαν τις άλλες. Την είχε φτιάξει ο Δαιδαλος, ο καλύτερος αρχιτέκτονας της εποχής εκείνης και ήταν δαιδαλώδης. Είχε δηλαδή πολλούς διαδρόμους και πολλά πατώματα. Κανείς δεν μπορούσε να τη διασχίσει χωρίς να χαθεί. Το όνομα του κατασκευάσματος αυτού ήταν λαβύρινθος. Μέσα στο λαβύρινθο ζήσε όλη τη ζωή του ο

Μινώταυρος, ο οποίος τρεφόταν, σύμφωνα με το μύθο, με τα ωραιότερα παιδιά της Αθήνας, τα οποία οι Αθηναίοι «πλήρωναν» ως φόρο στον Μίνωα, για να τον εξευμενίσουν.

Κάποια φορά στο καράβι από την Αθήνα για την Κρήτη ανέβηκε και ο Θησέας, ο γιος του Αιγέα, του βασιλιά της Αθήνας. Στόχος του ήταν να πάει στην Κνωσό και να σκοτώσει τον Μινώταυρο, ώστε να μη θυσιαστεί ξανά κανένας Αθηναίος.

Ο Θησέας, με τη βοήθεια της Αριάδνης, της κόρης του Μίνωα, κατάφερε να μη χαθεί στο λαβύρινθο και έτσι κατόρθωσε και σκότωσε τον Μινώταυρο. Η βοήθεια που του πρόσφερε η Αριάδνη ήταν ο μίτος, ένα νήμα, που έδεσε στην είσοδο του λαβύρινθου για να μπορέσει να βρει την έξοδο.

Γυρίζοντας ο Θησέας νικητής στην Αθήνα, από την πολλή χαρά του, ξέχασε τη συμφωνία που είχε κάνει με τον πατέρα του. Αντί να αλλάξει τα πανιά στο καράβι και να τα βάλει λευκά, που θα σόμαιναν τη νίκη, τα είχε αφήσει μαύρα, όπως ήταν όταν είχε ξεκινήσει το ταξίδι του. Μόλις ο Αιγέας είδε από μακριά τα μαύρα πανιά, έπεσε στη θάλασσα και πνίγηκε, πιστεύοντας ότι έχασε το γιο του από τον Μινώταυρο. Από τότε σε ανάμνηση του χαμού του, η θάλασσα αυτή ονομάστηκε Αιγαίο Πέλαγος. Αυτό το μύθο τον γνωρίζουμε όλοι στην Ελλάδα. Για την ακρίβεια, δεν τον θεωρούμε απλά μύθο, αλλά μέρος της ιστορίας μας.

Ο λαβύρινθος είναι η χαρακτηριστική λέξη που χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε κάτι σκοτεινό και ανεξιχνίαστο. Τη χρησιμοποιούμε πολύ συχνά για να περιγράψουμε το μυαλό μας. Ο λαβύρινθος του μυαλού μας, λέμε. Επίσης, συμβολικά χρησιμοποιούμε και την έκφραση «ο μίτος της Αριάδνης» όταν θέλουμε να υποδηλώσουμε μια απρόσμενη βοήθεια που μας δίνεται ή την ύπαρξη της λύσης σε ένα πρόβλημα.

Για τον Θησέα δε, τι να πούμε; Χαρακτηρίζεται ήρωας και ημίθεος για το κατόρθωμά του αυτό, αλλά και για ένα σωρό άλλα. Το Αιγαίο πέλαγος, φυσικά, δεν χρειάζεται συστάσεις, αφού όλος ο κόσμος το γνωρίζει, όπως γνωρίζει και τα περίφημα Ελληνικά νησιά.

Τι σχέση έχει όμως, η Σφαιρική Αντιλοπτικότητα μ' όλα αυτά; Τεράστια. Επειδή η Σφαιρική Αντιλοπτικότητα στορίχτηκε στην αρχαία ελληνική γραμματεία. Στους μύθους, στους ήρωες, στα σύμβολα και στις ανακαλύψεις των αρχαίων Ελλήνων. Συνδύασε τις πληροφορίες του παρελθόντος με τις πληροφορίες του παρόντος για να προτείνει συμπεράσματα για το μέλλον.

Πιο συγκεκριμένα, μελετώντας και ερευνώντας σύμβολα και αριθμούς, ακόμα και με επιτόπου έρευνα ανά τον κόσμο, διαπιστώσαμε κι εμείς την αξία και τη διαχρονικότητα των παγκόσμιων αρχετυπικών συμβόλων. Των συμβόλων που σημαίνουν για όλους τους ανθρώπους του πλανήτη παραπλήσια πράγματα, αν όχι ακριβώς τα ίδια. Ιδιαίτερο έμφαση στη μέθοδο μας δίνουμε στο 8 και στη σχέση του με το άπειρο, στο 3 και την τριαδοποίηση, στον κύκλο, το ρόμβο κι άλλα γεωμετρικά σχήματα, τα οποία, εκτός από την εκ πρώτης όψεως σημασία τους, έχουν και ένα βαθύτερο νόημα.

Φυσικά δεν κάνουμε γεωμετρία, ούτε χρειάζονται γνώσεις μαθηματικών για να ακολουθήσει κάποιος τη μέθοδο. Εμπνεόμενοι από τον Πλάτωνα, ο οποίος είχε ανακαλύψει πως υπάρχει ένα πεδίο γεμάτο ιδέες [το πεδίο των ιδεών] και από τον Πυθαγόρα, που υποστήριζε ότι τα γεωμετρικά σχήματα είναι παράθυρα [πύλες] για τα πεδία των ιδεών, χρησιμοποιούμε κι εμείς τα γεωμετρικά σχήματα ως τέτοιες πύλες στις ασκήσεις μας, οι οποίες ονομάζονται ασκήσεις εμπνευσμένης γεωμετρίας.

Η έμπνευση για τη μέθοδο ήταν μια συνθετική κίνηση του συζύγου μου, Ιωάννη Καρλαούζου, και δική μου, γι' αυτό πολλές φορές θα διαπιστώσεις ότι μιλάω σε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο. Ο Ιωάννης είχε κυρίως την έμπνευση και την «τεχνική υποστήριξη» των ασκήσεων και εγώ την οργάνωση της μεθόδου, πάνω στα πλαίσια της ιατρικής σκέψης και ιδιαίτερα της ψυχιατρικής. Καταλήξαμε, λοιπόν, ότι η Σφαιρική Αντιλοπτικότητα είναι μια μέθοδος διεύρυνσης της αντίληψης. Δηλαδή, χρησιμοποιώντας την έμφυτη ικανότητα της αντίληψης, ο κάθε άνθρωπος μπορεί, μέσω της μεθόδου, να εκπαιδευτεί πώς να τη διευρύνει. Η μέθοδος είναι απλή και προσιτή στον καθένα, αρκεί αυτός να θέλει να εξερευνήσει το λαβύρινθο του μυαλού του. Υπάρχει μόνο μια προϋπόθεση: να πάρει το μήτο από την Αριάδνη, διότι χωρίς αυτόν ή θα καθυστερήσει ή θα χαθεί. Αφού ο Δαιδαλος που έπλασε το ανθρώπινο μυαλό έκανε το δημιούργημά του να είναι πιο πολύπλοκο από το λαβύρινθο του Βασιλιά Μίνωα.

Αν λοιπόν θέλεις να βουτήξεις στο λαβύρινθο του μυαλού σου, δεν είναι απαραίτητο να πας μέχρι την Κρήτη (αν και θα στο συνιστούσα ανεπιφύλακτα να πας αυτό το καλοκαίρι). Μπορείς απλά να πάρεις την απόφαση να ψάξεις για το μήτο της Αριάδνης. Αν πάλι καταφέρεις να βρεις και να σκοτώσεις τον Μινώταυρο σαν ένας σύγχρονος Θησέας, μπορείς να βάλεις λευκό πανί στο καράβι σου και να διασχίσεις το Αιγαίο. Σε περιμένουν μεγάλες εκπλήξεις.

Φυσικά, η πρόκληση βρίσκεται στην ανακάλυψη της δικής σου Αριάδνης.

1

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΡΩΤΟ

Η άπειρη δύναμη του 8

8 διαστάσεις αντίληψης του εαυτού

1ο κλειδί της μεθόδου

Σ' όποιον κι αν ζητήσεις να απεικονίσει το οκτώ {8}, δύο κύκλους θα τοποθετήσει, τον ένα πάνω στο άλλο. Κάποιες φορές, μάλιστα, μπορεί ο πάνω κύκλος να είναι μικρότερος από τον κάτω, ανάλογα με το γραφικό χαρακτήρα του καθενός. Ποτέ όμως ο κάτω κύκλος δεν είναι μικρότερος από τον πάνω. Σαν να υπάρχει μια εσωτερική αίσθηση ισορροπίας μέσα στο ίδιο το νούμερο, η οποία δεν επιτρέπει την πτώση.

Αν όμως κάποιος φτιάξει μια εικόνα μέσα στο μυαλό του με τον κάτω κύκλο μικρότερο, αυτόματα τι θα συμβεί; Το οκτώ θα αρχίσει να ταλαντώνεται πέρα δώθε, μέχρι να οριζοντιωθεί, δίνοντας έτσι, οπτικά, την εικόνα του απείρου.

Τι είναι δηλαδή το άπειρο σχηματικά; Η οριζόντια απεικόνιση του οκτώ ή, πάλι, τι είναι το οκτώ; Η κάθετη απεικόνιση του απείρου. Όπως και να έχει, ό, τι κι αν προηγήθηκε κι ό, τι κι αν δημιουργήθηκε μετά, αυτά τα δύο σύμβολα, άφοσαν ανεξτηλα τα σημάδια τους σ' όλους τους πολιτισμούς παγκοσμίως.

Οκτώ είναι και τα πέταλα του ρόδακα των Ελευσίνιων Μυστηρίων, οκτώ και του λωτού, οκτώ είναι τα βήματα της φώτισης του Βούδα, οκτώ οι κίονες του Ταϊσμού για το πλήρες σύστημα αυτοΐασης, οκτώ τα μυστικά των Αθανάτων στην Κινέζικη μυθολογία. Την όγδοη μέρα της ζωής του μικρού αγοριού γίνεται η περιτομή, στο Ισλάμ οκτώ είναι οι άγγελοι που μεταφέρουν τον ιερό θρόνο του Αλλάχ στον Ουρανό, οκτώ είναι κι ο ατομικός αριθμός του οξυγόνου.

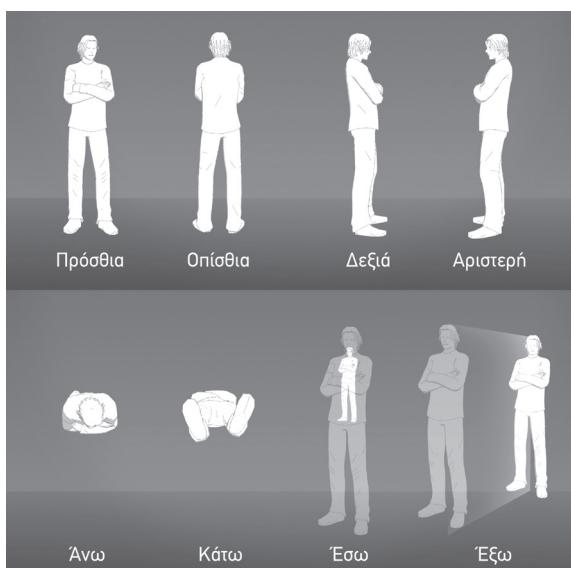
Δηλαδή, απ' ότι φαίνεται, το οκτώ - άπειρο είναι ένα παγκόσμιο αρχετυπικό σύμβολο. Αυτό σημαίνει ότι κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτως ηλικίας, χρώματος, φύλου, εθνικότητας, θρησκευτικής, πολιτικής ή κοινωνικοοικονομικής θέσης, όταν ακούει, βλέπει, ή διαβάζει το οκτώ, αυτόματα

αντιλαμβάνεται ασυνείδητα τις άπειρες προεκτάσεις του. Διότι τα σύμβολα δεν μιλούν μόνο στο συνειδητό μέρος του είναι μας, αλλά, για την ακρίβεια, απευθύνονται κυρίως στο ασυνείδητο μέρος του εαυτού μας.

Βασισμένοι σ' αυτή τη διαπίστωση δημιουργήσαμε το πρώτο κλειδί της μεθόδου, τις 8 διαστάσεις αντίληψης του εαυτού. Έτσι, χρησιμοποιήσαμε το 8 για την άπειρη δύναμή του, αναλύοντας τον εαυτό μας από 8 μεριές, εφόσον, για το ασυνείδητό μας, αυτό ισοδυναμεί με άπειρες όψεις αυτό-ανάλυσης.

Για να γίνει αυτό πιο κατανοητό φαντάσου τον Βιτρούβιο Ανθρώπο του Ντα Βίντσι ή, ακόμα καλύτερα, τον εαυτό σου σε όρθια θέση με τα χέρια και τα πόδια ανοιχτά. Τι βλέπεις; Ποιες είναι οι όψεις σου;

Αν παρατηρήσεις πολύ καλά, θα δεις ότι έχεις συνολικά οκτώ όψεις. Οκτώ διαφορετικές οπτικές γωνίες που μπορείς να δεις τον εαυτό σου. Οκτώ διαστάσεις. Η πρόσθια, η οπίσθια, η δεξιά, η αριστερή, η άνω, η κάτω, η έσω, η έξω.

Σχήμα 1

Οκτώ [8]
Διαστάσεις
Αντίληψης
Εαυτού.

Ονομάσαμε την πρόσθια διάσταση **φαινομενική**, διότι, με την Βοήθεια αυτής της διάστασης, θα μπορέσουμε να επεξεργαστούμε όλα τα θέματα που αφορούν την εξωτερικότητά μας, το πώς φαινόμαστε δηλαδή. Τι μας αρέσει ή δεν μας αρέσει στο σώμα μας και στο πρόσωπό μας. Πόσο σημασία δίνουμε ή δεν δίνουμε στην εμφάνισή μας. Πόσο χρόνο καταναλώνουμε στον καλλωπισμό μας ή γιατί παρατηθήκαμε από την φροντίδα του εαυτού μας. Καθώς επίσης και το πόσο σημασία δίνουμε στην εξωτερική εμφάνιση των άλλων. Πόσο μας επιρεάζει η εμφάνισή τους στις επιλογές μας, συναισθηματικές ή επαγγελματικές. Επίσης, με τη Βοήθεια της πρόσθιας διάστασης επεξεργαζόμαστε τα στοιχεία εκείνα που θα μας βοηθήσουν να αντιληφθούμε πόσο σημασία δίνουμε σ' αυτό που φαίνεται, σε σχέση με αυτό που δεν φαίνεται και ή κρύβεται ή είναι αόρατο.

Την οπίσθια διάσταση την ονομάσαμε **φοβική**. Με τη Βοήθεια αυτής της διάστασης θα μπορέσουμε κατ' αρχήν να αναγνωρίσουμε κι έπειτα να επεξεργαστούμε όλους τους φόβους μας, μεγάλους και μικρούς. Από το φόβο της μοναξιάς, της απόρριψης, της απώλειας, της αρρώστιας, του θανάτου, της περιθωριοποίησης, μέχρι τις κάθε λογής φοβίες (κλειστοφοβία, αγοραφοφοβία, υψοφοβία κ.λπ.) όλα τα «είδη» φόβου θέλουν την «προσοχή» μας! Τη σωστή «ποσότητα» προσοχής και την ανάλογη δράση αντιμετώπισης. Άλλωστε ο φόβος θεωρείται η πιο ισχυρή ακινητοποιητική ενέργεια στο σύμπαν, οπότε, για να μπορέσουμε να κάνουμε την οποιανδήποτε κίνηση εξέλιξης, θα πρέπει κατ' αρχήν να τον νικήσουμε.

Η δεξιά διάσταση είναι η **χειριστική**. Ξέρω να κάνω επιτυχημένους χειρισμούς ή για μένα ο χειρισμός είναι μια λέξη άγνωστη; Πώς μπορώ να αντιμετωπίσω τις δύσκολες καταστάσεις στη ζωή μου, είτε συναισθηματικά, είτε επαγγελματικά, χωρίς να πατήσω τους κανόνες της εσωτερικής

μου ηθικής; Πότε επιτρέπεται ο ελιγμός και υπό ποιες προϋποθέσεις; Αν μεταθέσω την προσοχή μου πάνω από το πρόβλημα και αποστασιοποιηθώ συναισθηματικά, μήπως φέρω καλύτερο αποτέλεσμα; Είναι μερικά από τα θέματα που διαχειρίζεται η δεξιά διάσταση.

Η αριστερή διάσταση είναι η **προστατευτική**. Είναι πολύ σημαντικό για όλους, ανεξάρτητα από τον ή τους ρόλους που παίζουν στη ζωή τους, να μπορούν να προστατέψουν τον εαυτό τους την κρίσιμη στιγμή. Το να λέω «όχι», «δεν θέλω», «δεν μπορώ», «δεν μου αρέσει», «δεν θα έρθω» κ.λπ. Μπορώ να το εκφράσω ή δυσκολεύομαι; Προτιμώ να κάνω πάντα τα χατίρια των άλλων ή διεκδικώ μια θέση κι εγώ ανάμεσα τους, προστατεύοντας τα όρια και τις ανάγκες μου; Ερωτήματα και τοποθετήσεις που χρειάζεται να απαντήσει ο καθένας, επεξεργαζόμενος την αριστερή του διάσταση, επειδή τα όρια δεν σπάνε... μεριάζουν να διαβείς.

Την άνω διάσταση την ονομάσαμε **εξελικτική**, επειδή με αυτή τη διάσταση θα μπορέσουμε να επεξεργαστούμε θέματα που αφορούν στην εξέλιξή μας. Κάνω βήματα εξέλιξης στη ζωή μου ή έχω μείνει στάσιμος; Έχω μείνει στάσιμος από επιλογή ή από βαρεμάρα; Υπάρχει έστω ένας τομέας που ποτέ δεν σταμάτησε να εξελίσσομαι (συναισθηματικός, κοινωνικός, οικονομικός, επαγγελματικός, ιδεολογικός, διασκέδαση κ.λπ.) για να τον χρησιμοποιήσω ως πρότυπο και για τους άλλους τομείς στη ζωή μου;

Η κάτω διάσταση είναι η διάσταση της **εδραίωσης**. Αν μάθω να επεξεργάζομαι τα στοιχεία αυτής της διάστασης, θα μπορέσω να ισχυροποιήσω την ταυτότητά μου. Θα μπορέσω αυτό που ξέρω να το μεταστοιχειώνω σε πράξη. Θα μάθω να κάνω τις πράξεις μου να μνη απέχουν από τα λόγια μου ή, στην χειρότερη περίπτωση, να έχουν μόνο μια μικρή χρονοκαθυστέρηση.

Την έσω διάσταση την ονομάσαμε **συναισθηματική**. Μέσω αυτής της διάστασης μαθαίνεις να αναγνωρίζεις και να διαχειρίζεσαι τα συναισθήματά σου, θετικά κι αρνητικά. Το σημαντικό στη διάσταση αυτή είναι να μάθεις να διαχειρίζεσαι τις εκρήξεις του θυμού σου, αλλά και το να μάθεις να αντέχεις την πολλή χαρά. Τόσο τα αρνητικά, όσο και τα θετικά συναισθήματα έχουν τα «μυστικά» τους και, αν θέλεις να μάθεις τον εαυτό σου, αυτά τα μυστικά πρέπει να τα γνωρίσεις.

Τελευταία είναι η έξω διάσταση. Με αυτή τη διάσταση επεξεργαζόμαστε τη σχέση μας με τους άλλους και το περιβάλλον μας. Για να γνωρίσεις τον εαυτό σου χρειάζεται να ξέρεις πώς να επικοινωνείς με τους άλλους, πόσο επηρεάζεσαι από τη γνώμη τους, πόσο σημαντική είναι η παρουσία τους στις επιλογές σου. Πώς επιλέγεις ποιανού η γνώμη θα σε επηρεάσει και ποιανού όχι; Οι συνθήκες, είτε αυτές είναι πολιτικές, είτε οικονομικές ή κοινωνικές, επηρεάζονται από εσένα ή εσύ απ' αυτές; Όλα αυτά είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντήσεις επεξεργαζόμενος τα στοιχεία της **συζευκτικής** διάστασης.

Φυσικά, αυτή η ανάλυση μπορεί για ορισμένους να κρατήσει κάποιους μήνες, για άλλους κάποια χρόνια και για άλλους μια ζωή. Κατά τη γνώμη μας, όταν κάποιος εκπαιδευτεί να αναλύει κάθε θέμα της καθημερινότητάς του, κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζει στη ζωή του ή κάθε υπαρξιακή ανησυχία μέσα από το σύστημα των οκτώ διαστάσεων, έχει κάνει ένα πολύ μεγάλο βήμα στη διεύρυνση της αντίληψής του.

Ακολουθούν τρία ενδεικτικά παραδείγματα, ένα υλικό, ένα συναισθηματικό και ένα διανοητικό, τα οποία αναλύονται βάσει των οκτώ διαστάσεων αντίληψης του εαυτού (1^ο κλειδί της μεθόδου).

Παράδειγμα 1

«Πόνος»

Πόνους έχουμε νιώσει όλοι. Άλλοι μικρούς και άλλοι μεγάλους, άλλοι στιγμιαίους κι άλλοι χρόνιους. Πώς θα μπορούσες να επεξεργαστείς κάθε πόνο βάσει των οκτώ διαστάσεων αντίληψης του εαυτού;

Πρόσθια: Ποιες κινήσεις του σώματός σου και ποιες εκφράσεις του προσώπου σου είναι αποδεικτικές για σένα της έντασης και της σοβαρότητας αυτού του πόνου;

Οπίσθια: Τι φοβάσαι ότι θα πάθεις εξαιτίας αυτού του πόνου; Πώς μπορείς να ξεχωρίσεις αν είναι φόβος ή προειδοποίηση; Έχεις τις κατάλληλες γνώσεις ή χρειάζεσαι τη βοήθεια κάποιου ειδικού;

Δεξιά: Υπάρχει περίπτωση να κερδίσεις κάτι εξαιτίας αυτού του πόνου; Μπορείς, για παράδειγμα, να κερδίσεις χρόνο, χρήμα, συμπόνια ή συγχώρεση; Αξίζει τον κόπο; Υπολόγισε τη σχέση κόστους-κέρδους.

Αριστερά: Έχεις κάνει πρόληψη; Είσαι εφοδιασμένος με τα απαραίτητα θεραπευτικά μέσα; Αν όχι, βρες κάποιον να σε φροντίσει σωστά.

Άνω: Ο πόνος λειαίνει και διευρύνει τη συνείδηση. Έχει κάτι να σου μάθει αυτός ο πόνος; Ψάξε.

Κάτω: Έχεις προσπαθήσει να αντιμετωπίσεις τον πόνο αυτό με τη βοήθεια κάποιας φαρμακευτικής αγωγής; Αυτή η μέθοδος απέδωσε; Μήπως χρειάζεται συμπληρωματική θεραπεία με εναλλακτικές προ-

σε γγίσεις; Ψάξε. Μην αφήνεις τον πόνο να σε ακινητοποιεί. Ενεργοποιήσου για τη θεραπεία σου.

Έσω: Προσπάθησε, όταν ο πόνος γαλονέψει, να ανακαλύψεις πού έχεις μπλοκάρει συναισθηματικά αυτή την εποχή ή ποιος σου ενεργοποίησε αυτό τον πόνο.

Έξω: Ένας τρόπος-δρόμος που χρησιμοποιούμε για να επικοινωνήσουμε με τους άλλους περνάει μέσα από τον πόνο. Ένας άλλος, μέσα από γνώση... Εσύ αποφασίζεις, εσύ επιλέγεις.

Παράδειγμα 2

«Αληθινή Αγάπη»

Όλοι έχουμε πει και έχουμε ακούσει το «σ' αγαπώ». Ήταν αληθινό όλες τις φορές; Υπάρχει τρόπος να ανακαλύψεις την αληθινή αγάπη;

Πρόσθια: Ποιες κινήσεις στο πρόσωπο ή στο σώμα το δικό μου ή των άλλων αναγνωρίζω ως αγαπητικές; Για παράδειγμα, ένα χαμόγελο ή μια αγκαλιά.

Οπίσθια: Ποιοι θα είναι, ενδεχομένως, οι χειρότεροι φόβοι στους οποίους θα δώσω υπόσταση, εάν τολμήσω να αγαπήσω αυτούς που νομίζω ότι δεν με αγαπούν;

Δεξιά: Έχω συνειδητοποιήσει σε ποιες πράξεις καταφεύγω για να διαχειριστώ την έλλειψη αγάπης; Μήπως αναζητώ διέξοδο στο ποτό, στη βία ή σε διάφορες ουσίες;

Αριστερά: Οι τρόποι που έχω βρει για να προστατεύομαι από αυτούς που δεν με αγαπούν είναι ικανοποιητικοί;

Άνω: Οι αποφάσεις που παίρνω στη ζωή μου αντιλαμβάνομαι πόσο επιρρεασμένες είναι από τους «σομαντικούς άλλους» που με αγάπησαν ή δεν με αγάπησαν κατά τη διάρκεια της ζωής μου;

Κάτω: Ανεξαρτήτως του πόση αγάπη έχω ή δεν έχω εισπράξει, μπορώ να δημιουργώ αγαπητικές σχέσεις με τους γύρω μου;

Έσω: Άνθρωποι έρχονται και φεύγουν στη ζωή μου. Μπορώ να αναγνωρίσω τα συναισθήματα που μου γεννούν;

Έξω: Πώς θα μπορούσα να ανακαλύψω μέσα στον καθένα ένα μέρος του εαυτού μου, ώστε να δώσω και να λάβω αγάπη στην τελειότερή της έκφανση;

Παράδειγμα 3

«Πίστη - πώς, πού, ποιον»

Ένα θεμελιώδες υπαρξιακό ερώτημα είναι το αν πιστεύω, πώς, πού και ποιον. Υπάρχει τρόπος να ανακαλύψω την πίστη μου, καθώς και το βαθμό και το βάθος της;

Πρόσθια: Ποιες εκφράσεις του προσώπου ή κινήσεις του σώματος αναγνωρίζω ως διλωτικές της πίστης;

Οπίσθια: Τι φοβάμαι ότι θα πάθω, αν δεν πιστέψω;

Δεξιά: Τι πονηριές κάνω ή λέω, προκειμένου να πείσω κάποιον ότι τον πιστεύω ή ότι πιστεύω γενικότερα;

Αριστερά: Πώς προστατεύομαι από κάποιον που δεν εμπιστεύομαι;

Άνω: Με ποιον τρόπο επενδύω στην πίστη μου;

Κάτω: Πώς εδραιώνω την πίστη μου με οργάνωση και επαναληψιμότητα;

Έσω: Τι αισθάνομαι, όταν αντιλαμβάνομαι ή βιώνω την παρουσία αυτού που πραγματικά πιστεύω;

Έξω: Πώς μεταφέρω στους άλλους την πίστη μου; Ο λόγος και η πράξη μου ταυτίζονται;

Αυτά είναι τρία ενδεικτικά παραδείγματα. Προσπάθησε να αναλύσεις το δικό σου θέμα μέσα από τις οκτώ διαστάσεις.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφέρω μια αληθινή περίπτωση, αυτή της Ιωάννας, μιας κοπέλας 33 ετών, που έπασχε από κρίσεις πανικού. Με τη βοήθεια των οκτώ διαστάσεων αντίληψης του εαυτού, θέλω να σου παρουσιάσω το πώς άρχισε να ανακαλύπτει τις αιτίες του άγχους της και πώς να ταξινομεί τη σκέψη της.

Αφού της έθεσα τις ερωτήσεις των δύο προηγούμενων παραδειγμάτων [περί πόνου και αγάπης] σε γενικές γραμμές και σ' ένα βάθος χρόνου, καταλήξαμε στα παρακάτω συμπεράσματα ανά διάσταση. Φυσικά, παράλληλα, ακολούθησε και ένα πρόγραμμα ασκήσεων εμπνευσμένης γεωμετρίας για πιο γρήγορα και άμεσα αποτελέσματα. Στο τέλος, μετά από όλες τις αλλαγές που έκανε στη ζωή της και τις νέες συνειδητοποιήσεις, αποφάσισε να επεξεργαστεί σε βάθος τις ερωτήσεις του τρίτου παραδείγματος περί πίστης και εμπιστοσύνης.

Η Ιωάννα παρουσίαζε κλασικά συμπτώματα κρίσεων πανικού με εφιδρώσεις, ζαλάδες, τάσον λιποθυμίας και μια

έντονη κι επίμονη ιδέα ότι πάσχει από κάτι κακό ή μπορεί και να πεθάνει. Εκτός από την άμεση ανακούφιση των συμπτωμάτων με τη θοίθεια της φαρμακευτικής αγωγής, της πρότεινα να ξεκινήσουμε μια ψυχοθεραπευτική διαδικασία για να βρούμε την αιτία αυτής της ασθένειας.

Δέχτηκε εύκολα την πρόταση, διότι ήταν ένας άνθρωπος που αναζητούσε τις αιτίες διαφόρων καταστάσεων στη ζωή της και ήθελε τη θοίθεια κάποιου ειδικού.

Στις επόμενες συνεδρίες μας, μου αποκάλυψε ότι εδώ και κάποιους μήνες προσπαθούσαν με το σύζυγό της να κάνουν παιδί, αλλά δεν μπορούσαν, χωρίς να υπάρχει κάποια εξήγηση για αυτό. Είχαν κάνει όλες τις εξετάσεις και ήταν και οι δύο υγιέστατοι, οπότε οι ειδικοί είχαν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα αίτια ήταν ψυχολογικά.

Με τη θοίθεια των οκτώ διαστάσεων αντίληψης του εαυτού καταλήξαμε στα εξής:

Πρόσθια: Παρ' ότι ήταν μια συμπαθέστατη κοπέλα, ο σύζυγός της με διάφορους τρόπους την υποτιμούσε εμφανισιακά. Τη θεωρούσε πολύ σεμnή για την ηλικία της και δεν του άρεσαν τα ρούχα της. Επίσης, όποτε την έβλεπε η πεθερά της, κατέκρινε τα μαλλιά της και τα ρούχα της χωρίς κάποια ιδιαίτερη αφορμή.

Οπίσθια: Η οικογένειά της ήταν υπερπροστατευτική μαζί της μετά από ένα τροχαίο ατύχημα που είχε η αδερφή της, εξαιτίας του οποίου είχε αποκτήσει μια μορφή αναπηρίας. Οι φοβίες τους την κυνηγούσαν παντού και, φυσικά, δεν οδηγούσε. Για τις μετακινήσεις της εξαρτιόταν αποκλειστικά από το σύζυγό της, ο οποίος δεν έχανε ευκαιρία να δείξει τη δυσφορία του.

- Δεξιά:** Στην επαγγελματική της ζωή ήταν επιτυχημένη και έβγαζε αρκετά χρήματα, μέχρι που παντρεύτηκε. Τότε ήταν που αποφάσισε να δουλέψει στην οικογενειακή επιχείρηση του άντρα της, πράγμα που της πρότειναν ο σύζυγος και οι γονείς του. Κάθε μέρα έπρεπε να διαχειρίζεται τις λεπτές ισορροπίες ανάμεσα στα πεθερικά, το σύζυγο και την αδερφή του, μην μπορώντας να κάνει πάντα καλά τη δουλειά της, προς όφελος της μη σύγκρουσης.
- Αριστερή:** Είχε μάθει από την οικογένειά της να είναι ευγενική και να μην προβάλλει τα δικά της θέλω. Δύσκολα υπερασπίζόταν τη θέση της και, συνήθως, παραιτούνταν των επιθυμιών της.
- Άνω:** Διάβαζε και ενημερωνόταν για τις νέες τεχνολογίες, αλλά και για υπαρξιακά και φιλοσοφικά θέματα. Το γεγονός αυτό ενοχλούσε τους πάντες στη δουλειά, ακόμα και το σύζυγό της, επειδή αυτός και η οικογένειά του ήταν πιο παραδοσιακοί ανθρώποι.
- Κάτω:** Δεν είχε κατορθώσει να εδραιώσει τη θέση της στη δουλειά, οπότε ήταν το παιδί για τα θελήματα, δεν είχε κατορθώσει να εδραιώσει τη θέση της ως συζύγου, ο άντρας της εντυπωσιαζόταν εύκολα από άλλες γυναίκες και τώρα, που προσπαθούσε να γίνει μπτέρα, αποτύγχανε παταγωδώς.
- Έσω:** Ψυχολογικά ήταν πολύ μπερδεμένη. Θύμωνε, κυρίως με το σύζυγό της, αλλά και με τους δικούς του, όμως δεν εκδήλωνε ποτέ το θυμό της κι αυτός είχε μετατραπεί σε θλίψη και απογοήτευση. Οι γονείς της ήταν απασχολημένοι κυ-

ρίως με την αδερφή της, οπότε δεν μπορούσαν να την καλύψουν συναισθηματικά, επειδή δεν είχαν και πολλά να της προσφέρουν σε αυτό το τομέα.

Έξω: Ήταν ευγενική στην επικοινωνία της με τους άλλους ανθρώπους, αλλά πάντα σε ένα επιφανειακό επίπεδο. Είχε μια φύλη παιδική, στην οποία εκμυστηρευόταν τα προβλήματά της, όμως, όποτε της μίλαγε άσχημα για το σύζυγό της, η φύλη της αντιδρούσε, επειδή τον θαύμαζε και τη θεωρούσε πολύ τυχερή στο γάμο της.

Η Ιωάννα, μέσα από την ανάλυση που σιγά–σιγά κάναμε, ανακάλυψε ότι η σχέση της με το σύζυγό της είχε κάποιες ρωγμές και αποφάσισε να προσπαθήσει να τις επουλώσει. Ξεκινήσαμε με ασκήσεις συναισθηματικής ευστάθειας, πράγμα που οδήγησε αρχικά στην αναγνώριση του θυμού της. Αντιλήφθηκε ότι μπορεί να είναι εσωτερικά θυμωμένη ακόμα κι αν δεν συμπεριφέρεται με θυμό.

Στη συνέχεια εντοπίσαμε ότι η κύρια αιτία του θυμού της ήταν το γεγονός ότι δεν μπορούσε να προσδιορίσει και να προστατέψει τη θέση της μέσα στην οικογενειακή επιχείρηση. Αποφάσισε να αλλάξει την εικόνα της για να μπορεί να υποστηρίξει την καινούρια θέση που ήθελε να αποκτήσει. Έτσι άρχισε να μετατρέπεται από κοριτσάκι σε γυναίκα.

Άρχισε να αλλάζει την εμφάνισή της και να γίνεται πιο ελκυστική, κάτι στο οποίο ανταποκρίθηκε άμεσα ο σύζυγός της. Ζήτησε να μάθει να οδηγεί και εξήγησε στους γονείς της ότι έπρεπε να προχωρήσουν μπροστά. Έθεσε κάποιους όρους στην επιχείρηση για το ρόλο της, οι οποίοι, με λίγη δυσκολία, έγιναν δεκτοί. Μετά απ' όλα αυτά, οι κρίσεις πανικού άρχισαν να μειώνονται.

Στο επόμενο στάδιο δουλέψαμε με ασκήσεις ενίσχυσης της θέλησης και αύξησης της ισχύος του λόγου. Η Ιωάννα άρχισε να πιστεύει ότι μπορεί να λέει τη γνώμη της ακόμα κι όταν διαφωνεί και δειλά-δειλά άρχισε να το κάνει. Είχε αρκετές γνώσεις και ήταν τόσο έξυπνη για να μετατρέψει την επιχείρηση σε μια σύγχρονη και ανταγωνιστική εταιρεία, αν της το επέτρεπαν.

Όμως, όπως συνήθιζε να λέει, «εγώ δεν είμαι παιδί τους, γιατί να το σκεφτώ εγώ αυτό και όχι ο Πέτρος (ο σύζυγός της) ή η Αλίκη [η αδερφή του]». Έτσι οι καινούριες της ιδέες δεν έβρισκαν ανταπόκριση και δημιουργούσαν, παράλληλα, ένα ασχημό κλίμα στην οικογένεια.

Ο Πέτρος υποστήριζε τους γονείς του, επειδή, κατά τη γνώμη του, αυτοί είχαν εμπειρία. Μάλιστα άρχισε να θυμάνει με την Ιωάννα, που είχε αλλάξει τόσο. Από τη μία του άρεσε, που δεν ήταν το φοβισμένο κορίτσι, το οποίο είχε παντρευτεί, αλλά, από την άλλη, τον ενοχλούσε η γυναίκα στην οποία είχε μετατραπεί. Την ίδια στιγμή, όμως, το άγχος της Ιωάννας είχε μειωθεί αισθητά.

Όλο αυτό το διάστημα είχαν σταματήσει να προσπαθούν να κάνουν παιδί, μιας και η Ιωάννα δεν επέμενε τόσο όσο στο παρελθόν κι ο Πέτρος, έτσι κι αλλιώς, δεν έδειχνε ιδιαίτερη διάθεσην.

Μέσα από τη διαδικασία της παρατήρησης που μάθαινε για τον εαυτό της η Ιωάννα, άρχισε να παρατηρεί και τους άλλους από «υπερυψωμένο» σημείο. Έτσι, μετά από πολύ κόπο και ψυχικό πόνο, ανακάλυψε ότι ο σύζυγός της όλα αυτά τα χρόνια που ήταν μαζί της, δεν ήταν «τελείως πιστός». Δεν του άρεσαν απλώς άλλες γυναίκες, αλλά, κατά καιρούς, είχε και κάτι περισσότερο, και το χειρότερο απ' όλα ήταν ότι αυτό το γνώριζαν και τα πεθερικά της.

Στο σημείο αυτό η Ιωάννα θέλησε να δει τη σχέση της με άλλο μάτι. Άρχισε να αναρωτιέται τι σημαίνει πίστη και τι

εμπιστοσύνη. Ποιος είχε το δίκιο και ποιος το άδικο; Πόσο έπρεπε να επενδύσει σε αυτή τη σχέση και από ποιον έπρεπε να αναζητήσει τις ευθύνες. Τότε ήταν που ξεκινήσαμε ασκήσεις εμπνευσμένης γεωμετρίας για διεύρυνση της αντίληψης. Η Ιωάννα χρειαζόταν πια καινούρια κριτήρια επεξεργασίας της πληροφορίας. Εμβάθυνση και αναδιαμόρφωση, αν και εφόσον ήταν απαραίτητο, του συστήματος πεποιθήσεών της¹.

1 Σ.τ.Σ: Η περίπτωση της Ιωάννας είναι από αυτούς τους ασκούμενους που παρακολούθησαν όλο το πρόγραμμα της μεθόδου. Δεν είναι υποχρεωτικό κάποιος με κρίσεις πανικού ή άγχος ή κατάθλιψη να ακολουθήσει όλη τη μέθοδο. Μπορεί να κάνει μόνο κάποιες συνεδρίες και τις ανάλογες ασκήσεις για να αντιμετωπίσει τα συμπτώματά του και να ανακαλύψει τις αιτίες που τα προκαλούν.

2

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Πληροφορίες αισθητηριακές και
εξωαισθητηριακές στις 8 διαστάσεις

Σύστημα εισόδου πληροφορίας

Το μήνυμα αυτού του κεφαλαίου μπορεί να συνοψιστεί σε μια λέξη: Πληροφορία.

Τα πάντα γύρω μας είναι πληροφορία.

Από ένα χαμόγελο μέχρι μια καταιγίδα.

Τι την κάνουμε; Από πού εισέρχεται εντός μας; Πώς την επεξεργαζόμαστε και πώς την επικοινωνούμε;

Αυτό που ακολουθεί είναι μια βασική περιγραφή του πώς το ανθρώπινο σύστημα/ανθρώπινη συσκευή:

- προσλαμβάνει
- αποθηκεύει
- επεξεργάζεται
- απελευθερώνει την πληροφορία.

Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι ο άνθρωπος λειτουργεί σαν μια συσκευή υψηλής τεχνολογίας. Μια οποιαδήποτε hi-tech συσκευή σήμερα διαθέτει:

- Ένα σύστημα εισόδου πληροφοριών.
- Ένα σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών.
- Και ένα σύστημα εξόδου πληροφοριών.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι κάπως έτσι, κατά αναλογία δηλαδή, λειτουργεί και η ανθρώπινη συσκευή, με μια όμως φωτεινή εξαίρεση.

Το βασικό σύστημα εισόδου πληροφοριών του ανθρώπου δεν είναι ένα, αλλά δύο.

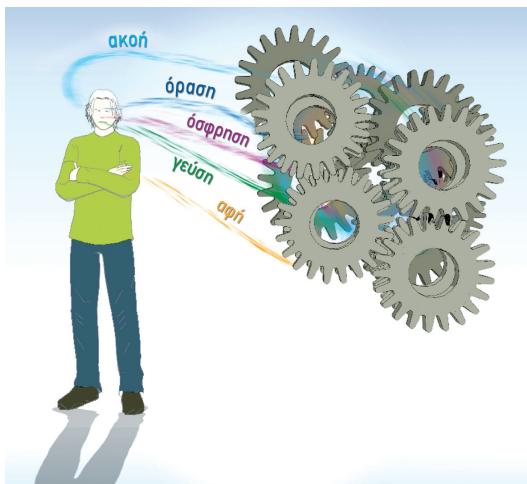
Για την ακρίβεια, όλοι διαθέτουμε ένα σύστημα εισόδου πληροφοριών, το οποίο ονομάζεται αισθητηριακό (α) και ένα δεύτερο σύστημα εισόδου πληροφοριών, που ονομάζεται εξωαισθητηριακό (β).

- Σύστημα εισόδου πληροφορίας
- αισθητηριακό
 - εξωαισθητηριακό

(a)

Αισθητηριακό σύστημα εισόδου πληροφορίας

Μέσω του αισθητηριακού συστήματος εισόδου της πληροφορίας περνούν μέσα στην ανθρώπινη συσκευή πληροφορίες από τα αισθητήρια όργανα. Δηλαδή πληροφορίες μέσω της όρασης [άρα εικόνες], μέσω της ακοής [άρα ήχοι], μέσω της όσφρησης [άρα μυρωδιές], μέσω της γεύσης [άρα γεύσεις] και μέσω της αφής [άρα πληροφορίες για την επιφάνεια των υλικών [μαλακό, σκληρό, λείο, σαγρέ κτλ]]. Επίσης, υπάρχουν, κυρίως πάνω στο δέρμα μας, αλλά και σε κάποια εσωτερικά όργανα, ορισμένοι αισθητήριοι δέκτες, χάρη στους οποίους περνούν εντός μας οι πληροφορίες για την πίεση, το ψυχρό, το θερμό, το πόνο και την ισορροπία.

Σχήμα 2

Αισθητηριακές
Πύλες Εισόδου της
Πληροφορίας.

Όλες αυτές οι αισθητηριακές πύλες επιτρέπουν την είσοδο των ανάλογων πληροφοριών στο κέντρο επεξεργασίας της πληροφορίας, το οποίο βρίσκεται μέσα στην ανθρώπινη συσκευή.

(B)

Εξωαισθητηριακό σύστημα εισόδου πληροφορίας

Οι πληροφορίες που εισέρχονται όμως μέσα στην ανθρώπινη συσκευή είναι μόνο αυτές που αντιλαμβανόμαστε μέσω των αισθήσεων; Κατά τη γνώμη μας, ΟΧΙ! Υπάρχει ένα πλήθος εξωαισθητηριακών πληροφοριών από τις ανάλογες εξωαισθητηριακές πύλες, οι οποίες είναι εξίσου μεγάλης σημασίας για την εύρυθμη λειτουργία της ανθρώπινης συσκευής.

Όταν αρχίζουμε να δεχόμαστε μέσω των εμπειριών μας – και μόνο – την ύπαρξη αυτών των επιπλέον εξωαισθητηριακών πληροφοριών, φτάνουμε στο σημείο της αποδεδειγμένης ύπαρξής τους.

Επειδή όλοι έχουμε νιώσει φόβο μετά από ένα δυνατό ήχο, όλοι έχουμε νιώσει θλίψη μετά από έναν αποχωρισμό, όλοι έχουμε νιώσει χαρά στη θέα ενός νεογέννητου μωρού.

Επίσης, όλοι έχουμε διαισθανθεί ότι θα συναντήσουμε τον τάδε γνωστό μας στο δρόμο, τον οποίο όντως τελικά συναντάμε ή ότι αυτός που μας παίρνει τώρα τηλέφωνο είναι το δείνα άτομο που είχαμε στο μυαλό μας, όταν ακούσαμε το κουδούνισμα της συσκευής.

Μπορεί να μην έχουμε δώσει προσοχή σε αυτή την πλευρά του εαυτού μας. Όταν όμως το κάνουμε, ανακαλύπτουμε ότι οι πληροφορίες, που προκαλούν φόβο, θλίψη ή χαρά, έμπνευση ή διαίσθηση, πράγματι υπάρχουν.

Από πού προέρχονται και πώς εισέρχονται μέσα μας, αν όχι από το αισθητηριακό σύστημα εισόδου της πληροφορίας;

Προφανώς από ένα εξωαισθητηριακό σύστημα.

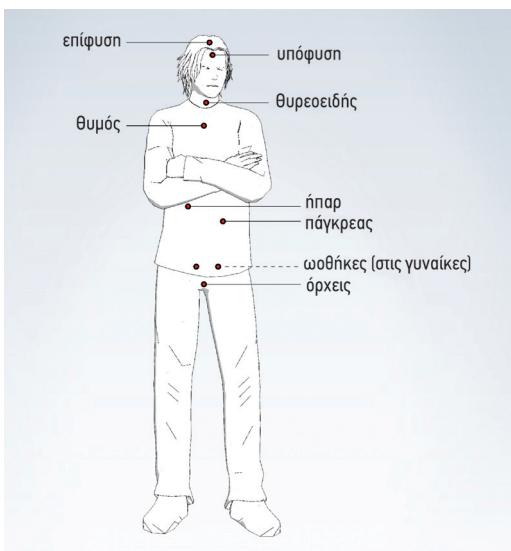
Ακριβώς όπως η αισθητηριακή, έτσι και η εξωαισθητηριακή μας αντίληψη έχει το προσωπικό της σύστημα «καλωδίων» για να μεταφέρει πληροφορίες προς επεξεργασία.

Αυτό το «νούμον» καλωδιακό σύστημα πιστεύουμε ότι είναι το «αδενικό σύστημα» σε συνδυασμό με τις ενεργειακές ζώνες του ανθρώπινου σώματος.

Αποκτώντας κάποιος επίγνωση της λέξης «αδένας», αντιλαμβάνεται τάχιστα την άμεση σχέση της με τη λέξη «antenna».

Δεν ξέρουμε αν ο κότα έκανε το αυγό ή το αυγό την κότα, πάντως σίγουρα οι αδένες είναι μιας μορφής κεραίες, αφού λαμβάνουν σήματα είτε από το εξωτερικό, είτε από το εσωτερικό περιβάλλον της ανθρώπινης συσκευής για να μπορέσουν να παράξουν τα προϊόντα που ονομάζουμε ορμόνες.

Μάλιστα οι αδένες είναι με τέτοιον τρόπο κατανεμημένοι στο ανθρώπινο σώμα, ώστε σε κάθε ενεργειακό κέντρο να εντοπίζεται τουλάχιστον ένας.

Σχήμα 3

Οι αδένες ως κεραίες μέσα στο ανθρώπινο σώμα.

Επομένως, εμπλουτίζοντας τη θεωρία των ενεργειακών κέντρων² θεωρούμε ότι:

- Το 1^ο ενεργειακό κέντρο δεσμεύει την ακτινοβολία από το ηλιακό φως, το οποίο αντιστοιχεί στο κόκκινο χρώμα και οι πληροφορίες που λαμβάνει, μεταφέρει και διαχειρίζεται αντιστοιχούν σε πληροφορίες εδραίωσης. Δηλαδή πώς να αποκτήσει κάποιος ισχυρή θέση και ταυτότητα. Άλλωστε, το μέρος του σώματος που αντιστοιχεί σε αυτό το κέντρο λέγεται και έδρα, εξ ου και η εδραίωση. Το δε οστό που βρίσκεται σε εκείνη την περιοχή καλείται «ιερό οστό»³ στην ιατρική ορολογία.
- Το 2^ο ενεργειακό κέντρο δεσμεύει την πορτοκαλί ακτινοβολία από το ηλιακό φως και σ' αυτό βρίσκονται οι

2 Σ.τ.Σ: Ο ρόλος αυτού του βιβλίου δεν είναι η ανάλυση, ούτε του αισθητηριακού συστήματος μέσω ανατομίας, φυσιολογίας κ.λπ., ούτε του εξωαισθητηριακού συστήματος με ανάλυση τσάκρας, τις συνδέσεις και τις προεκτάσεις τους. Υπάρχουν πάρα πολλές μελέτες επιστημονικές ή μη, πάνω σ' αυτά τα θέματα. Εδώ γίνεται μια αναφορά για να μπορεί να γίνει η σύνθεση μέσω των οκτώ διαστάσεων.

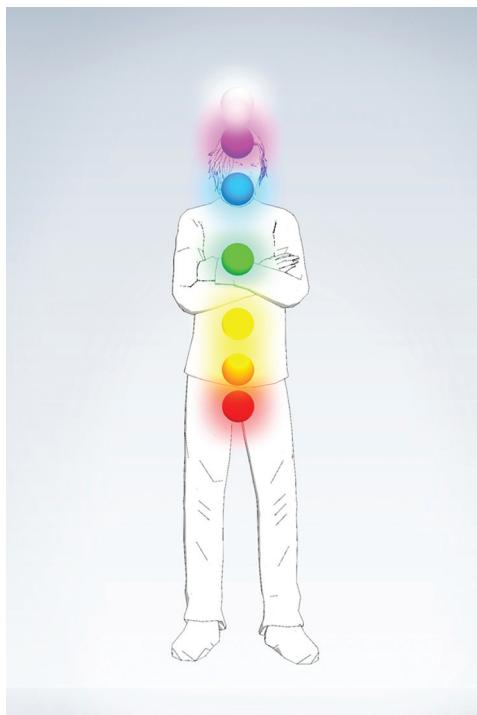
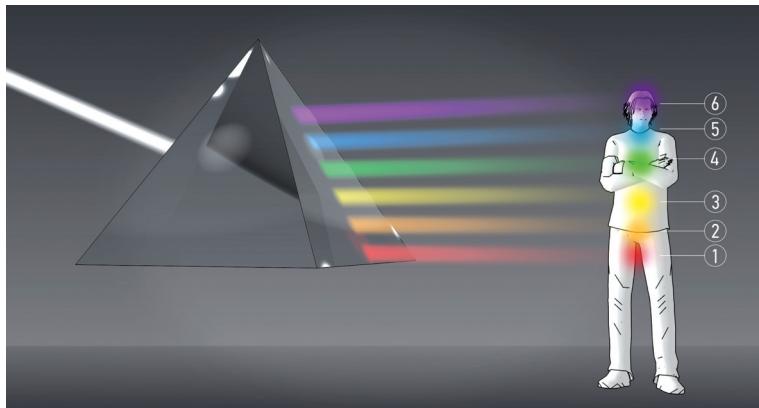
3 Σ.τ.Σ: Στο σημείο αυτό μας γεννήθηκε η εξής απορία. Γιατί να αποκαλείται «ιερό» αυτό το οστό, το οποίο βρίσκεται σ' εκείνη την περιοχή και όχι το στέρνο, ας πούμε, που βρίσκεται και κοντά στην καρδιά μας. Η μόνη απάντηση που μας καλύπτει, μέχρι σήμερα, είναι η εξής: Μέσα στο ιερό οστό καταλήγει το τελευταίο μέρος του νωτιαίου μυελού, το οποίο ονομάζεται ιππουρίδα. Πάνω στα τριχίδια της ιππουρίδας υπάρχουν μικροί αδένες. Έρευνες προσπαθούν να αποδείξουν ότι αυτοί οι αδένες παράγουν μια ορμόνη, που μοιάζει με τη λεγόμενη κουνταλίνη (δεν υπάρχει άλλο όνομα για την ουσία αυτή). Η κουνταλίνη είναι μια ενεργειακή δομή, η οποία βρίσκεται στη βάση της σπονδυλικής στήλης και είναι ανενεργή στους περισσότερους ανθρώπους. Σαν ενεργειακή δομή θεωρείται η βάση του δευτερεύοντος εγκεφάλου και ένα από τα σπουδαιότερα σημεία του ανθρωπίνου σώματος. Για να την ενεργοποιήσει κάποιος πρέπει να ακολουθήσει μια σειρά από ειδικές ασκήσεις. Αν κατορθώσει κανείς να αφυπνίσει την κουνταλίνη του, περνάει σε ένα άλλο επίπεδο συνειδητότητας και αντιλαμβάνεται τον κόσμο και τον εαυτό του με άλλα μάτια.

γεννητικοί αδένες. Οι πληροφορίες που επεξεργάζεται αυτό το κέντρο σχετίζονται με τη σεξουαλικότητά μας, η οποία είναι άμεσα συνυφασμένη με τη δημιουργικότητα του κάθε ατόμου.

- Το 3^ο ενεργειακό κέντρο δεσμεύει την κίτρινη ακτινοβολία από το ηλιακό φως και σ' αυτό βρίσκονται το ήπαρ και το πάγκρεας. Οι πληροφορίες που επεξεργάζεται είναι σε σχέση με τη διατροφική μας ισορροπία και σε σχέση με την ισχυρή μας θέληση.
- Το 4^ο ενεργειακό κέντρο δεσμεύει την πράσινη ακτινοβολία από το ηλιακό φως και σε αυτό βρίσκεται ο θύμος αδένας. Οι πληροφορίες είναι σε σχέση με την αγάπη, είτε αυτή που λαμβάνω, είτε αυτή που εκπέμπω.
- Το 5^ο ενεργειακό κέντρο δεσμεύει την μπλε ακτινοβολία από το ηλιακό φως και σ' αυτό βρίσκεται ο θυρεοειδής αδένας. Οι πληροφορίες είναι σε σχέση με το λόγο, τόσο τον εξωτερικό-εκφραστικό, όσο και με τον εσωτερικό μας διάλογο.
- Το 6^ο ενεργειακό κέντρο δεσμεύει τη μωβ ακτινοβολία από το ηλιακό φως και σ' αυτό βρίσκεται η υπόφυση. Οι πληροφορίες είναι σε σχέση με τη διαίσθησή μας, δηλαδή την ικανότητα να αντιλαμβανόμαστε πράγματα που δεν είναι άμεσα ορατά.
- Το 7^ο ενεργειακό κέντρο δεσμεύει το λευκό φως και σε αυτό βρίσκεται η επίφυση. Επεξεργάζεται τις πληροφορίες σε σχέση με την πνευματική διάσταση των ανθρώπων και τις υπαρξιακές τους αναζητήσεις.

Σχήμα 4

Πως αναλύεται το φως στα χρώματα της ίριδας.

Σχήμα 5

Ενεργειακά Κέντρα.

Σύνδεση αισθητηριακού και εξωαισθητηριακού συστήματος εισόδου πληροφοριών με τις 8 διαστάσεις αντίληψης του εαυτού

Έχοντας βαθειά επίγνωση της ανάγκης για την κατανόηση και συνειδητή χρήση των δύο αυτών συστημάτων εισόδου της πληροφορίας (αισθητηριακού και εξωαισθητηριακού) εμπνευστήκαμε τις οκτώ διαστάσεις αντίληψης του εαυτού.

Σκεφτείτε τις οκτώ διαστάσεις αντίληψης του εαυτού σαν ένα απλό εγχειρίδιο για την επιτυχή χρήση της ανθρώπινης συσκευής⁴.

Μέσω των οκτώ διαστάσεων μπορεί κάποιος να αντιληφθεί και τις αισθητηριακές και τις εξωαισθητηριακές πληροφορίες εύκολα και απλά, χωρίς να είναι απαραίτητο να διαθέτει ούτε γνώσεις ανατομίας, ούτε γνώσεις περί των ενεργειακών κέντρων.

Με τη βοήθεια της απλής, φαινομενικά, πληροφορίας, η οποία εμπειριέχεται στην έννοια «μάνα», προσπάθησε να ανακαλύψεις πόσες παράπλευρες πληροφορίες, συνειδητά ή ασυνείδητα, εισέρχονται εντός σου. Παρακάτω δίνονται αναλυτικά, (Α) μέσω της αισθητηριακής αντίληψης, (Β) μέσω της εξωαισθητηριακής αντίληψης και (Γ) μέσω των οκτώ διαστάσεων αντίληψης του εαυτού, οι παράπλευρες αυτές πληροφορίες, οι οποίες αυτόματα συμπληρώνουν την έννοια «μάνα».

4 Σ.τ.Σ: Ο όρος «ανθρώπινη συσκευή» χρησιμοποιείται αναλογικά με το παράδειγμα που δόθηκε στην αρχή του κεφαλαίου, ως πιο προσιτός και κατανοητός. Σε καμία περίπτωση η πρόθεσή μας δεν είναι να υποτιμήσουμε το μεγαλείο του ανθρώπου.

Παράδειγμα – «Μάνα»

Α Βήμα: Μέσω της αισθητηριακής αντίληψης (αισθητηριακά όργανα)

- i. Σκέψου – Θυμήσου τι φοράει, πώς είναι τα μαλλιά της, το ύψος της, το πάχος της, η εξωτερικότητά της (όραση).
- ii. Σκέψου – Θυμήσου τον ήχο της φωνής της, τον τόνο, τη χροιά, τα λόγια της (ακοή).
- iii. Σκέψου – Θυμήσου τη μυρωδιά της (όσφρηση).
- iv. Σκέψου – Θυμήσου τη γεύση των φαγητών της (γεύση).
- v. Σκέψου – Θυμήσου την αίσθηση από το άγγιγμά της, την αγκαλιά της ή την απουσία της (αφή).
- vi. Σκέψου – Θυμήσου τον πόνο από την τιμωρία της ή την απώλειά της (πόνος).
- vii. Σκέψου – Θυμήσου, όταν σε τάιζε ή σου έκανε μπάνιο, αν σε έκαιγε, αν σε πάγωνε ή αν συντονιζόταν μαζί σου (ψυχρό-θερμό).
- viii. Σκέψου – Θυμήσου πως σε έμαθε να στέκεσαι, να περπατάς, να τρέχεις, να ισορροπείς ή να ταλαντώνεσαι (ισορροπία).

Β Βήμα: Μέσω της εξωαισθητηριακής αντίληψης (ενεργειακά κέντρα)

1ο (Εδραίωσης)

Πιστεύεις ότι η σχέση με τη δική σου «μάνα» ή η σχέση των παιδιών σου με σένα είναι:

- [a] γερά εδραιωμένη;

- [B] χαρακτηρίζεται από αναταράξεις;
- [γ] είναι μια σχέση με ρίζες ή μια σχέση που πλανιέται στον αέρα;

2ο (Σεξουαλικότητα)

- I. Έχεις ποτέ βιώσει
 - Πριν
 - Κατά την διάρκεια της ερωτικής επαφής
 - Μετά τη συνεύρεση με το/τη σύντροφό σου, το φόβο ή την ανησυχία μιας ενδεχόμενης εγκυμοσύνης (δικής σου ή της συντρόφου σου);
- II. [a] Έχεις ποτέ νιώσει το «βιολογικό σου ρολόι» να χτυπά, αισθανόμενη την ανάγκη να γίνεις μπτέρα;

 [B] Έχεις ποτέ την αίσθηση, ανεξαρτήτως συνθηκών, ότι η συγκεκριμένη γυναίκα/σύντροφος δύναται ή όχι να γίνει η μπτέρα των παιδιών σου;

3ο (Ισχύς)

Σου είναι/ήταν πάντα ξεκάθαρος ο τρόπος που:

- [a] η δική σου «μάνα» ενισχύει την αυτοπεποίθησή σου, σε απορρίπτει, σε αναγνωρίζει ή σε υποτιμά;
- [B] εσύ ως «μάνα» ενισχύεις την αυτοπεποίθηση των παιδιών σου, τα απορρίπτεις, τα αναγνωρίζεις ή τα υποτιμάς;

4ο (Αγάπης)

Ποια μορφή/είδος αγάπης πιστεύεις ότι:

- [a] η δική σου «μάνα» σε βοήθησε και να γνωρίσεις και ενθάρρυνε να βιώνεις;

- (B) εσύ ως «μάνα» βοηθάς τα παιδιά σου να γνωρίσουν και ενθαρρύνεις να θιώνουν; Την ανιδιοτελή, τη θυσιαστική ή την αγαπητική αγάπη;

5ο (Λόγου)

Επί των πλείστων, τι είδος λόγου:

- (a) επιλέγει η δική σου «μάνα» για να σε περιβάλλει κάθε φορά που της μιλάς ή σου μιλάει; Λόγο ενθαρρυντικό, υποτιμητικό, απότομο ή τρυφερό;
- (B) επιλέγεις εσύ ως «μάνα» για να περιβάλλεις κάθε φορά τα παιδιά σου; Λόγο ενθαρρυντικό, υποτιμητικό, απότομο ή τρυφερό;

6ο (Διαίσθησης)

- I. Σε γενικές γραμμές, η διαίσθηση ή τα προσαισθήματα που:
- (a) είχε η δική σου «μάνα» για εσένα ήταν/είναι θετικά ή αρνητικά; Απαισιόδοξα ή ελπιδοφόρα;
- (B) έχεις εσύ ως «μάνα» για τα παιδιά σου, είναι θετικά ή αρνητικά; Αισιόδοξα ή ελπιδοφόρα;
- II. Το μητρικό ένστικτο:
- (a) η δική σου «μάνα» το εμπιστεύεται και τη βοηθά, ή το αποφεύγει και τη φοβίζει;
- (B) το δικό σου ως «μάνα» το εμπιστεύεσαι και σε βοηθά, ή το αποφεύγεις και σε φοβίζει;

7ο (Πνευματικότητα)

Σχετικά με τις πνευματικές/υπαρξιακές αναζητήσεις και ανησυχίες, θα έλεγες ότι:

(a) η δική σου «μάνα» είναι/ήταν περισσότερο:

☐ φευγάτη ☐ ονειροπόλα ☐ οραματίστρια ☐ ιδεαλίστρια	n	☐ ορθολογίστρια ☐ πραγματίστρια ☐ συμβατική ☐ κομφορμίστρια

(B) εσύ ως «μάνα» είσαι περισσότερο:

☐ φευγάτη ☐ ονειροπόλα ☐ οραματίστρια ☐ ιδεαλίστρια	n	☐ ορθολογίστρια ☐ πραγματίστρια ☐ συμβατική ☐ κομφορμίστρια

Αφού έχεις συγκεντρώσει πληροφορίες από όλες τις πύλες εισόδου της αισθητηριακής και εξωαισθητηριακής σου αντί-ληψης, πρόσθεσε κι αυτές μέσω των οκτώ διαστάσεων αντί-ληψης του εαυτού.

Γ Βήμα

(8 διαστάσεις αντίληψης του εαυτού)

- i. Πρόσθια: ανταποκρίνεται η εξωτερικότητά της σε αυτό που θέλει να είναι;
- ii. Οπίσθια: πόσο φόβο σου προκαλούσε ή σου προκαλεί ακόμα, εμφανώς ή ύπουλα;
- iii. Δεξιά: τι πονηριές έκανε και σου έμαθε να κάνεις;
- iv. Αριστερά: πόσο προστάτευε τον εαυτό της ή εσένα;
- v. Άνω: τι έκανε για να εξελιχθεί ή πώς σε ώθησε να εξελιχθείς εσύ;
- vi. Κάτω: τι έκανε για να κατοχυρώσει τη θέση της;
- vii. Μέσα: πόσο συντονισμένη ήταν με τα συναισθήματά της;
- viii. Έξω: πόση σημασία έδινε στη γνώμη των άλλων;

Είτε λοιπόν αισθητηριακές, είτε εξωαισθητηριακές, οι πληροφορίες που λαμβάνουμε περνούν τις ανάλογες πύλες και εισέρχονται στο σύστημα επεξεργασίας.

Εκεί, όπως γίνεται με κάθε συσκευή, η πληροφορία θα περάσει από ένα σύστημα ελέγχου και αναλόγως θα ταξινομηθεί για να αποθηκευθεί, να απορριφθεί, ή να απαντηθεί άμεσα.

Επομένως, όλες αυτές οι πληροφορίες, αισθητηριακές ή εξωαισθητηριακές, οι οποίες έχουν εισέλθει και αποθηκευθεί μέσα στην ανθρώπινη συσκευή, αποτελούν το εν δυνάμει υλικό που μπορεί να χρησιμοποιήσει η διαδικασία της εικονοποίησης για να φτιάξει μια νοερή εικόνα, ανασύροντας πληροφορίες από τη μνήμη σου.

Δεν αποτελεί μυστικό! Όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ο άνθρωπος «σκέφτεται με εικόνες».

Δηλαδή κάθε πληροφορία για να την επεξεργαστεί ο εγκέφαλός μας πρέπει να τη μετατρέψει σε εικόνα, αλλιώς η επεξεργασία δεν είναι συνειδητή.

Το επόμενο βήμα που χρειάζεται να κάνουμε είναι να ανακαλύψουμε πώς λειτουργεί η ίδια η διαδικασία της ΕΙΚΟΝΟΠΟΙΗΣΗΣ!

3—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΤΡΙΤΟ

Ανακαλύπτοντας το λαβύρινθο
του μυαλού μας με τη βοήθεια
της εικονοποίησης

Σύστημα επεξεργασίας της πληροφορίας

2ο κλειδί της μεθόδου

Τι έχουμε μάθει να θεωρούμε τέχνη; Τέχνη είναι η ζωγραφική, η γλυπτική, η μουσική, η ποίηση, ο χορός, η αρχιτεκτονική. Ποια είναι η κοινή βάση όλων των τεχνών; Η ικανότητα του καλλιτέχνη να φαντάζεται κι έπειτα να δημιουργεί εκ του μηδενός, συνθέτοντας διάφορα υλικά. Οπότε, τι προηγείται του καλλιτεχνήματος; Η φαντασία. Άλλα η φαντασία πού στριζεται; Στην εικονοποίηση. Τι είναι εικονοποίηση; Είναι η ικανότητα κάθε ανθρώπου, ανεξαρτήτως που μένει, τι τρώει, τι φοράει, πού δουλεύει, να δημιουργεί εικόνες νοερές. Με τη βοήθεια της εικονοποίησης σκεφτόμαστε, θυμόμαστε, ονειροπολούμε, ονειρευόμαστε, επιθυμούμε, εμπνέόμαστε, φανταζόμαστε, ελπίζουμε.

Για να μπορέσεις να μάθεις την τέχνη της νέας συνείδησης, χρειάζεται να αντιληφθείς πρώτα πώς εικονοποιείς. Όταν διαπιστώσεις τον τρόπο με τον οποίο εσύ το κάνεις, επειδή για τον κάθε άνθρωπο υπάρχει το υποκειμενικό στοιχείο της εικονοποίησης, τότε θα μπορέσεις να παρέμβεις στο λογισμικό σου. Θα μπορέσεις να κάνεις αναβάθμιση ή διαγραφή, ανάλογα με τι επιθυμείς. Δεν θέλει κόπο, θέλει τρόπο!

Βασική λειτουργία της εικονοποίησης

Θυμήσου τον εαυτό σου όταν ήσουν παιδί, το πρώτο σου φιλί, το πρώτο σου γερό χτύπημα, τις καλύτερές σου διακοπές. Πώς τα θυμήθηκες όλα αυτά; Δεν πήγες πουθενά με το φυσικό σου σώμα, κι όμως μεταφέρθηκες αλλού. Σε άλλη εποχή, σε άλλο χρόνο, σε άλλο τόπο, σε άλλη ψυχική κατάσταση. Χωρίς ιδιαίτερο κόπο, απλά το «είπες» κι έγινε. Αυτόματα.

Ξανασκέψου τώρα κάποιες διακοπές σου.

Είναι η ίδια εικόνα που φαντάστηκες και πριν λίγα λεπτά ή άλλαξε ή εμπλουτίστηκε. Μπορείς να εστιάσεις την προσοχή σου στον ορίζοντα; Τι χρώμα έχει; Τι ώρα είναι; Είναι μέρα ή νύχτα; Γιατί είδες αυτή την εικόνα όταν πρωτοθυμήθηκες τις διακοπές και όχι μια άλλη όψη της, πιο χαρούμενη ή πιο θλιμμένη; Επέλεξες συνειδητά αυτή την εικόνα ή ξεπήδησε αυτόνομα από την αποθήκη εικόνων με θέμα τις διακοπές, τις οποίες έχεις εντός σου;

Αν το σκεφτείς λίγο, εύκολα θα διαπιστώνεις ότι υπάρχουν μέσα στις αποθήκες του μυαλού σου πολλές φωτογραφίες με θέμα τις διακοπές. Ποια θα βγει πρώτη όμως, όταν σκεφτείς, χωρίς να σου δοθούν άλλα στοιχεία, τη λέξη διακοπές; Ίσως κάποια άλλη ξεποδήσει σήμερα κι άλλη αύριο. Γνωρίζεις το γιατί;

Επειδή η διαδικασία της εικονοποίησης γίνεται, κυρίως, αυτόματα και αυτόνομα.

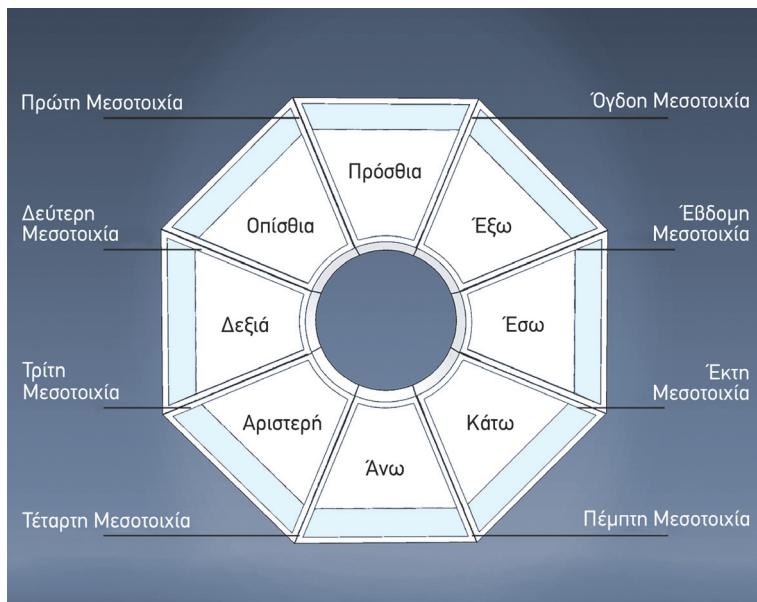
Μπορούμε να τη μετατρέψουμε σε συνειδητή διαδικασία; Ναι, αν βάλουμε την προσοχή μας για να γίνει αυτή η μετατροπή, ακριβώς όπως και με τις άλλες ανθρώπινες λειτουργίες. Πάρε για παράδειγμα την αναπνοή. Δεν σκεφτόμαστε πότε να εισπνεύσουμε, πόση ώρα να κρατήσει η εισπνοή ή η εκπνοή, ούτε πόσο βάθος να έχει. Όλη η διαδικασία γίνεται αυτόματα και αυτόνομα. Αν όμως επιλέξουμε να βάλουμε την προσοχή μας στη διαδικασία, μπορούμε να ελέγχουμε και το ρυθμό και το βάθος και τη διάρκεια. Άλλα τις περισσότερες ώρες της ζωής μας δεν θέλουμε να έχουμε εμείς τον έλεγχο της αναπνοής μας κι έτσι αυτή γίνεται αυτόματα και αυτόνομα. Ανάλογα λειτουργεί και η εικονοποίηση. Στο μεγαλύτερο μέρος της ζωής μας δεν επιλέγουμε με τη συνείδηση μας πώς αυτή θα λειτουργήσει, κι έτσι η διαδικασία γίνεται μη συνειδητά. Αν όμως αποφασίσουμε να την ελέγχουμε, μπο-

ρούμε. Φυσικά θέλει εκγύμναση με συγκεκριμένες ασκήσεις. Για την ακρίβεια, η εικονοποίηση χρειάζεται ασκήσεις εκγύμνασης του νου και όχι του σώματος. Για να κάνει κάποιος τις σωστές ασκήσεις, αρχικά, χρειάζεται να εντοπίσει πού έχει έλλειψη. Άλλα για να εντοπίσει πού έχει έλλειψη, πρέπει να γνωρίζει τον εαυτό του. Το πρώτο βήμα για να γνωρίσει κάποιος τον εαυτό του είναι μέσα από τις οκτώ διαστάσεις αντίληψης του εαυτού, ενώ το δεύτερο βήμα είναι η συνειδητή εικονοποίηση. Η διαδικασία της εικονοποίησης, όμως, μοιάζει σαν να γίνεται μέσα σε ένα λαβύρινθο.

Για να μπορέσεις να «περπατήσεις» μέσα στο λαβύρινθο, το πρώτο πράγμα που χρειάζεσαι είναι ένας χάρτης. Ο δικός μας χάρτης λοιπόν, δείχνει ότι υπάρχουν οκτώ αίθουσες.

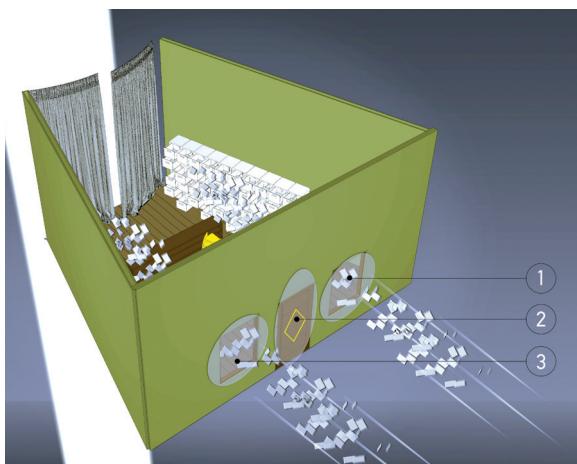
Σχήμα 6

Οι οκτώ (8) αίθουσες με τις αντίστοιχες μεσοτοιχίες τους.

Κάθε αίθουσα έχει την ίδια δομή με τις άλλες, αλλά περιέχει διαφορετικό περιεχόμενο πληροφορίας. Στον πρόσθιο τοίχο κάθε αίθουσας υπάρχουν δύο παράθυρα και μια πόρτα. Τα παράθυρα είναι ανοιχτά και η πληροφορία μπορεί να μπαινοβγαίνει με ευκολία. Η πόρτα είναι κλειδωμένη και για να ανοίξει χρειάζεται ένας κωδικός πρόσβασης. Ο κωδικός αυτός είναι κάποιο γεωμετρικό σχήμα διαφορετικό για κάθε πόρτα. Για να ανοίξει η πόρτα, είναι απαραίτητο να χρησιμοποιήσεις τον κωδικό πρόσβασης. Δηλαδή πρέπει συνειδητά να θέλεις να εισέλθεις μέσα στη συγκεκριμένη αίθουσα, που η κάθε μια αντιστοιχεί σε κάποια διάσταση.

Η πληροφορία, φυσικά, μπαινοβγαίνει από τα παράθυρα αυτόματα και αυτόνομα, όταν εσύ δεν έχεις αποφασίσει συνειδητά να ασχοληθείς με τις πληροφορίες που περιέχονται στην κάθε διάστασή/αίθουσά σου. Μάλιστα, από το ένα παράθυρο μπαίνουν και βγαίνουν πληροφορίες που έχεις ζήσει (βιωματικές), ενώ από το άλλο παράθυρο μπαίνουν και βγαίνουν πληροφορίες που έχουν φτάσει σ' εσένα μέσα από τρίτους (π.χ. βιβλία, ταινίες, αφηγήσεις κ.λπ.).

Σχήμα 7

Οι πληροφορίες μετατρέπονται σε εικόνες για να αποθηκευτούν.

Παράδειγμα

Ας αναλύσουμε την περίπτωση της Μυρτώς και των καλύτερων διακοπών της ζωής της, που ήταν, ας πούμε, στη Σαντορίνη.

Στη Σαντορίνη, λοιπόν, είδε μοναδικά τοπία, εκπληκτικά ηλιοβασιλέματα και λευκά σπιτάκια χτισμένα πάνω στα βράχια, τα οποία χαράχτηκαν στη μνήμη της (όραση).

Κολύμπησε σε καθαρά και δροσερά νερά, τα οποία δεν ξέχασε ποτέ (αφή).

Μύρισε τη φρεσκάδα της θάλασσας (όσφρηση) και έφαγε ιδιαίτερους θαλασσινούς μεζέδες, που τους συνόδευσε με λίγο ουζάκι (γεύση) στα ταβερνάκια δίπλα στο κύμα.

Εκεί ήταν που άκουσε για πρώτη φορά το τραγούδι, το οποίο τη συντροφεύει από τότε σε ώρες χαλάρωσής (ακοή).

Όλες αυτές οι αισθητηριακές πληροφορίες υπάρχουν σαν εικόνες μέσα στη μνήμη της, στο αρχείο που λέει «Διακοπές στη Σαντορίνη».

Παράλληλα όμως με τις αισθητηριακές πληροφορίες υπάρχουν και εξωαισθητηριακές πληροφορίες, οι οποίες συνοδεύουν το αρχείο «Διακοπές στη Σαντορίνη». Ποιές είναι αυτές;

Η ανάμνηση της οικογένειας των Γιαπωνέζων στο διπλανό δωμάτιο του ξενοδοχείου της. Πόσο εντυπωσιάστηκε με τον τρόπο που επικοινωνούσαν μεταξύ τους! Η τρυφερότητα και η καλοσύνη τους, μα, πάνω απ' όλα, η ευγένειά τους. Τότε ήταν που η Μυρτώ φευγαλέα θυμήθηκε ότι δεν είχε πάει ποτέ διακοπές με τους γονείς της, επειδή πάντα, για κάποιο λόγο, δεν μπορούσαν (1° ενεργειακό κέντρο-εδραίωση).

Όμως ποιος ήρθε τότε να ανατρέψει τη θλίψη που πήγε να φωλιάσει στη ψυχή της; Εκείνη η μέρα δεν ήταν που γνώ-

ρισε τον Μιχάλη το φωτογράφο, που γρήγορα τη μύησε στα μυστικά του έρωτα (2^ο ενεργειακό κέντρο-σεξουαλικότητα);

Η αλήθεια είναι ότι προσπάθησε να μην παραδοθεί τόσο εύκολα στο μαγνητισμό του, όμως δεν είχε ούτε την πείρα, ούτε τη δύναμη να του αντισταθεί (3^ο ενεργειακό κέντρο-ισχύς).

Τον αγάπησε τόσο γρήγορα και τόσο έντονα, τουλάχιστον έτσι νόμιζε τότε, που οι εικόνες της Σαντορίνης μπροστά στην εικόνα του Μιχάλη έμοιαζαν ανούσιες και χωρίς κανένα ενδιαφέρον (4^ο ενεργειακό κέντρο-αγάπη).

Τα λόγια του έγραφαν τόσο βαθιά μέσα στο είναι της, σαν να ήταν από ανεξίτηλο μελάνι και, τόσα χρόνια μετά, ακόμα κι αν ο ίδιος ο Μιχάλης δεν σημαίνει πολλά για εκείνη, τα λόγια του παραμένουν ζωντανά (5^ο ενεργειακό κέντρο-λόγος).

Η αλήθεια είναι πως η κολλητή της η Κατερίνα είχε προσπαθήσει να την προειδοποιήσει γι' αυτή τη σχέση, αλλά η Μυρτώ δεν άκουγε τίποτα. Δεν είχε στοιχεία να στηριχθεί τότε η Κατερίνα. Ένα προαίσθημα είχε μόνο, αλλά εκείνη την εποχή η Μυρτώ δεν πίστεψε τη διαίσθησή της φίλης της (6^ο ενεργειακό κέντρο-διαίσθηση).

Στερνή μου γνώση να σ' είχα πρώτα, όπως λέει και η παροιμία. Εικοσιδύο χρονών κοπέλα ήταν τότε, πώς να έχει υπαρξιακές αναζητήσεις; Να διασκεδάσει πήγε στη Σαντορίνη, όχι να κάνει ψυχανάλυση σε όποιον γνώριζε. Δυστυχώς ή ευτυχώς, η ζωή αλλιώς της τα 'φερε. Αν δεν είχε μείνει έγκυος, ποιος ξέρει πώς θα σκεφτόταν και πού θα ήταν σήμερα (7^ο ενεργειακό κέντρο-πνευματικότητα).

Τόσο λοιπόν οι αισθητηριακές, όσο και οι εξωαισθητηριακές πληροφορίες, τις οποίες εσύ έχεις βιώσει, πηγαίνουν και αποθηκεύονται στο αρχείο με τις πληροφορίες από τις προσωπικές σου εμπειρίες, περνώντας μέσα από το ένα ανοιχτό παράθυρο. Από το άλλο ανοιχτό παράθυρο περνούν

οι εμπειρίες άλλων, που έχουν φτάσει με κάποιο τρόπο σ' εσένα ως πληροφορίες.

Ότι λοιπόν έχεις διαβάσει σε Βιβλία, περιοδικά και οδηγούς ταξιδίων ή έχεις ακούσει από περιγραφές τρίτων, γνωστών ή αγνώστων ή έχεις δει στην τηλεόραση ή στον κινηματογράφο με θέμα τις διακοπές, περνούν ως εικόνες και πηγαίνουν και αποθηκεύονται στο αρχείο από την άλλη μεριά της αίθουσας.

Όμως μέσα σε κάθε αίθουσα/διάσταση υπάρχουν μόνο δύο αρχεία πληροφοριών; Όχι, μέσα σε κάθε αίθουσα/διάσταση υπάρχουν τρία αρχεία. Γιατί τρία αρχεία;

Ο αριθμός 3, ο οποίος εμπειριέχει την έννοια της τριαδοποίησης, φαίνεται ότι είναι ο Βασικός αριθμός λειτουργίας της εξελιγμένης συσκευής που είναι ο άνθρωπος. Αυτό γιατί; Διότι οποιαδήποτε αφηρημένη έννοια την τριαδοποιεί για να την αντιληφθεί. Είναι ένας υπολογιστής τόσο υψηλής τεχνολογίας, που εκτός από το Ναι/Όχι χρησιμοποιεί και μια τρίτη επιλογή, το Ίσως. Πολύ εύκολα μπορεί αυτό να γίνει κατανοτό, όταν βασικές απροσδιόριστες έννοιες τριαδοποιούνται για να γίνουν αντιληπτές, όπως ο χρόνος ή ο χώρος, που ο πρώτος διακρίνεται σε παρελθόν, παρόν, μέλλον και ο δεύτερος σε ύψος, πλάτος, μήκος. Χαρακτηριστικό επίσης παράδειγμα αποτελεί το ερώτημα της Σφίγγας των Θηβών: «Τι είναι αυτό που αρχικά περπατά στα τέσσερα, έπειτα στα δύο και στο τέλος στα τρία;» για να βάζει τους υποψηφίους να σκεφτούν και να ανακαλύψουν τις διάφορες φάσεις της ζωής του ανθρώπου.

Αφού, λοιπόν, ο άνθρωπος, βασικά, τριαδοποιεί για να αντιληφθεί, σκεφτήκαμε ότι και η βασική λειτουργία της αντίληψης, η εικονοποίηση, χρησιμοποιεί τρεις αποθηκευτικούς χώρους της πληροφορίας για να πραγματοποιηθεί.

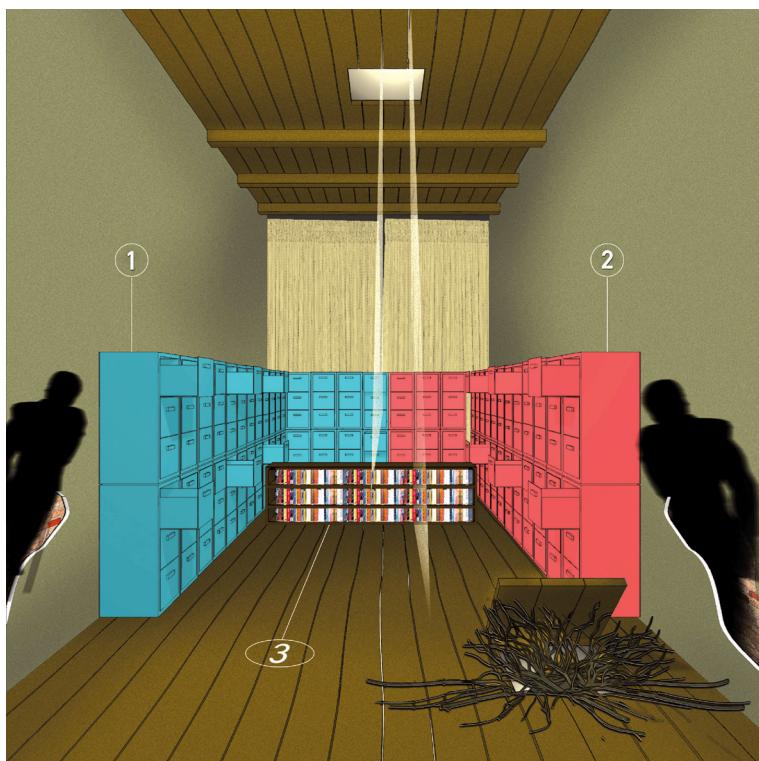
Τι περιλαμβάνει το τρίτο αρχείο; Περιλαμβάνει τις κληρονομικές πληροφορίες, αυτές που αναφέρονται στην ιδιοσυ-

γκρασία μας και έφτασαν σε εμάς ως κληρονομιά από τους προγόνους μας. Δηλαδή, με αυτές τις πληροφορίες γεννιόμαστε. Υπάρχουν μέσα σε κάθε αίθουσα και δεν αυξάνονται, ούτε μειώνονται κατά την διάρκεια της ζωής μας. Αυτό το αρχείο πληροφοριών βρίσκεται στο βάθος της κάθε αίθουσας και ακουμπάει στο πάτωμα.

Σχήμα 8

Τα αρχεία των πληροφοριών:

- 1) πληροφορίες από προσωπικές εμπειρίες
- 2) πληροφορίες μέσω τρίτων
- 3) κληρονομικές πληροφορίες

Στο προηγούμενο παράδειγμα με τις διακοπές η πληροφορία από αυτό το αρχείο είναι το γεγονός ότι θέλω να πάω διακοπές, στην Ιαπωνία λόγου χάρη. Χωρίς να έχω καμία σχέση με τη χώρα αυτή, θέλω οπωσδήποτε να πάω, ακόμα και να ζήσω εκεί. Δηλαδή, χωρίς να μπορώ να το εξηγήσω, νιώθω μια ιδιαίτερη έλξη γι' αυτό το μέρος, σαν να ζούσα κάποτε εκεί. Αυτό, πιθανώς, να οφείλεται σε κάποιον πρόγονό μου, που ήταν Γιαπωνέζος/α και δεν το γνώριζα καν.

Όλες αυτές οι πληροφορίες βρίσκονται αποθηκευμένες ως εικόνες μέσα σε κάποιο αρχείο, μέσα σε κάποια αίθουσα και, όταν χρειαστεί για κάποιο λόγο να σκεφτείς τις διακοπές, μια απ' αυτές, αυτόματα και αυτόνομα, προβάλλεται στην εσωτερική σου οθόνη. Αν όμως θέλεις να βρεις όλες αυτές τις πληροφορίες που χρειάζεσαι για να μπορείς να διαλέξεις την κατάλληλη εικόνα, σύμφωνα με τις επιθυμίες και τις ανάγκες σου, πρέπει να ανακαλύψεις πίσω από ποια πόρτα αυτές οι πληροφορίες φυλάσσονται και, ταυτόχρονα, να κατορθώσεις να την ανοίξεις.

Για να ανοίξει η πόρτα της αίθουσας χρειάζεσαι κωδικό. Τι τύπου κωδικό; Εμείς προτείνουμε κάποιο γεωμετρικό σχήμα, επειδή η γεωμετρία ήταν και είναι το μέσο που χρησιμοποιείται εδώ και χιλιάδες χρόνια για να ορίσει τόπους. Ορατούς και αόρατους. Υλικούς και άυλους. Συγκεκριμένους και αφηρημένους.

Η εμπνευσμένη γεωμετρία είναι το μέσο που χρησιμοποιούμε στη Σφαιρική Αντιληπτικότητα για να ορίσουμε συνειδοσιακούς τόπους, συνειδητούς και ασυνείδητους. Η εμπνευσμένη γεωμετρία για δημιουργικές πραγματικότητες είναι το κλειδί, για την ακρίβεια το 3^ο κλειδί της μεθόδου, για να ξεκλειδώσεις την πόρτα που θα σε οδηγήσει στη δική σου «πραγματική αλήθεια!»

4

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η Πινελόπη και οι μνηστήρες
περιμένουν τον Οδυσσέα

Ταξινόμηση και αποθήκευση της
πληροφορίας

Εύρεση αρχηγού-βασιλιά για κάθε διάσταση.

Στην Κρήτη μπορεί να μην έχεις πάει, αλλά στην Ιθάκη έχεις ταξιδέψει. Ακόμα κι αν δεν έχεις βρεθεί εκεί με το φυσικό σου σώμα, σίγουρα έχεις μεταφερθεί νοερά, διαβάζοντας την Οδύσσεια ή το ποίημα του Καθάφο για την Ιθάκη. Με όποιο τρόπο κι αν έχει φτάσει η πληροφορία σ' εσένα, ξέρεις τον Οδυσσέα τον πολυμήχανο. Την Πηνελόπη και τους μνηστήρες, όμως, τους ξέρεις;

Σύμφωνα με το μύθο, ο Οδυσσέας, ο βασιλιάς της Ιθάκης, εκστράτευσε στην Τροία μαζί με τον Αγαμέμνονα και τον Μενέλαο, επικεφαλής του μεγάλου στόλου των Ελλήνων. Σκοπός τους ήταν να ξεπλύνουν την προσβολή του πρύγκιπα Πάρη, ο οποίος έκλεψε την ωραία Ελένη από το νόμιμο σύζυγό της και την πήγε στην πατρίδα του, στην άλλη άκρη του Αιγαίου. Η γυναίκα του Οδυσσέα, η Πηνελόπη, έμεινε μόνη στο παλάτι, περιμένοντας υπομονετικά να γυρίσει ο σύζυγός της. Όταν οι διάφοροι αυλικοί έβλεπαν ότι τα χρόνια περνούσαν κι ο Οδυσσέας δεν γύριζε, άρχισαν να διεκδικούν την Πηνελόπη, φυσικά για να πάρουν το θρόνο.

Αυτή όμως, σύμφωνα πάντα με το μύθο, έμεινε πιστή στον άντρα της, αντιμετωπίζοντας κάθε πρόκληση. Όταν ο Οδυσσέας γύρισε πίσω μετά από ένα σωρό περιπέτειες, δεν εμφανίστηκε αμέσως στο παλάτι, αλλά με τη μορφή ζητιάνου προσπάθησε να εξακριβώσει τις συνθήκες που επικρατούσαν εκεί. Όταν αντιλήφθηκε ποιοι ήταν οι εχθροί και ποιοι οι πραγματικοί του φίλοι, αποκαλύφθηκε μπροστά τους και ανέλαβε πάλι τα καθήκοντά του ως ο βασιλιάς της Ιθάκης.

Στις αναλύσεις της Οδύσσειας πολλές φορές έχει αναφερθεί η άποψη ότι το ταξίδι του Οδυσσέα είναι ουσιαστικά το ταξίδι της ψυχής. Συμφωνούμε με αυτή την άποψη και, στηριζόμενοι

σε αυτό το μύθο, εμπνευστήκαμε την ανάλυση των αιθουσών του ισογείου του λαβύρινθου που υπάρχει στο μυαλό μας.

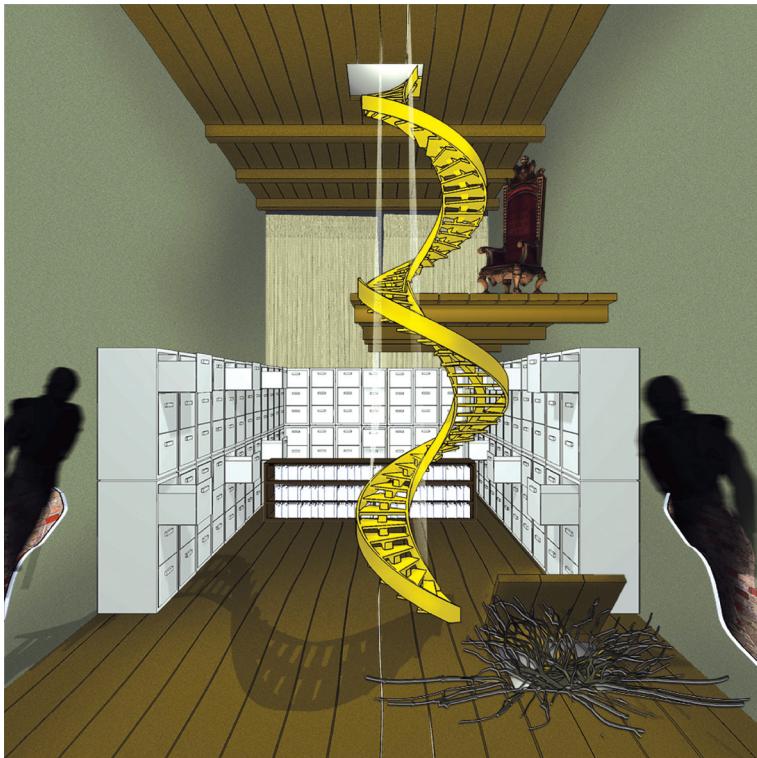
Φαντάσου λοιπόν ότι η κάθε αιθουσα είναι ένα παλάτι, ας πούμε το παλάτι του Οδυσσέα στην Ιθάκη. Μέσα στο παλάτι υπάρχει η πτέρυγα των δωματίων που ζουν οι πληροφορίες από τις προσωπικές μας εμπειρίες. Από την άλλη μεριά είναι η πτέρυγα των δωματίων που ζουν οι πληροφορίες από τις εμπειρίες τρίτων, που έχουν φτάσει σ' εσένα με κάποιο τρόπο, ενώ στο βάθος του παλατιού υπάρχει μια πτέρυγα δωματίων όπου ζουν οι κληρονομικές πληροφορίες. Οι κληρονομικές πληροφορίες δεν έχουν εύκολη πρόσβαση στο θρόνο, ενώ οι άλλες δύο κατηγορίες μπορούν και να τον δουν και να τον προσεγγίσουν εύκολα.

Ο θρόνος στέκεται φωτεινός και μεγαλοπρεπής στο κέντρο του παλατιού πάνω σε μια εξέδρα ψηλά, για να τον βλέπουν όλοι. Φυσικά, αφού ο Οδυσσέας λείπει, ο θρόνος είναι άδειος. Τι προσπαθούν τότε να κάνουν όλοι οι μνηστήρες, όσο ο αρχηγός δεν είναι εδώ; Να παίξουν το ρόλο του αρχηγού. Έτσι, άλλοτε πάει και κάθεται στο θρόνο ο αρχιστράτηγος, άλλοτε ο γελωτοποιός κι άλλοτε ο αρχιμάγειρας. Δηλαδή, ενώ ο αρχηγός της πρόσθιας διάστασής σου πρέπει να είναι το πρότυπο, που εσύ συνειδητά θέλεις κι επιλέγεις για την εμφάνισή σου, άλλες φορές το πρότυπο αυτό είναι μια φίλη σου αδύνατη, ψηλή και ναζιάρα (πληροφορία από προσωπική εμπειρία) ή το πρότυπο της τάδε ηθοποιού ή τραγουδίστριας (πληροφορία μέσω τρίτων) που ο σωματότυπός τους είναι τελείως διαφορετικός από το δικό σου.

Το ίδιο, βέβαια, συμβαίνει με όλες τις διαστάσεις, αν συνειδητά δεν έχεις επιλέξει ποιον θα βάλεις αρχηγό. Το θρόνο των διεκδικούν όλες οι πληροφορίες και, αν εσύ δεν βάλεις τη προσοχή σου για να κάνεις τη σωστή επιλογή, η επιλογή γίνεται αυτόματα και αυτόνομα. Αποτέλεσμα τούτου είναι να μην έχεις την ενσυνείδητη εξουσία της κάθε διάστασής σου, αλλά μέσα στο μυαλό σου να επικρατεί αταξία και χάος.

Σχήμα 9

Η αίθουσα – βασιλειο κάθε διάστασης.

Παράδειγμα

Άνακαλύπτοντας τον αρχιγό της πρόσθιας διάστασης

Κοιτάζεις τον εαυτό σου στον καθρέφτη κι αυτό που βλέπεις δεν σου αρέσει. Δεν ξέρεις τι ακριβώς είναι αυτό που θα 'θελες να αλλάξεις ή πώς να φέρεις την αλλαγή, αυτό που ξέ-

ρεις σίγουρα είναι ότι η εικόνα σου δεν σε καλύπτει. Μπορείς να φανταστείς γιατί συμβαίνει αυτό;

Για τον απλό λόγο ότι ο αρχηγός της πρόσθιας διάστασής σου δεν είναι ο αληθινός βασιλιάς, αλλά κάποιος άλλος, που έχει ανέβει στο θρόνο χωρίς να του αξίζει. Έτσι, αν θρίσκεται στη θέση του βασιλιά ο γελωτοποιός του, για παράδειγμα, σε εμπνέει να φαίνεσαι από αστείος έως γελοίος. Αν στη θέση του βασιλιά θρίσκεται ο αρχιμάγειρας, σε εμπνέει να τρως συνεχώς για να τον ικανοποιείς. Εάν στη θέση του βασιλιά θρίσκεται ο αρχιστράτηγος, σε εμπνέει να ντύνεσαι αυστηρά και να υιοθετείς το ανάλογο ύφος.

Αφού λοιπόν δεν σου αρέσει αυτό που θλέπεις, για να μπορέσεις να το αλλάξεις ή έστω να το τροποποιήσεις, κατ' αρχήν χρειάζεται να εντοπίσεις ποιος έχει ανέβει στο θρόνο και, σε δεύτερο χρόνο, να ανακαλύψεις τον αληθινό βασιλιά. Ο αληθινός βασιλιάς είναι αυτός που, αν θρισκόταν στη θέση του, εσύ θα ήσουν ικανοποιημένος από την εξωτερική σου εμφάνιση. Για παράδειγμα, αν θέλεις να αδυνατίσεις και να ομορφύνεις, τοποθέτησε ως αρχηγό της πρόσθιας διάστασής σου το πρότυπο που εσύ θα ήθελες. Πρόσεξε όμως να είναι πράγματι αυτό που εσύ θα ήθελες κι όχι αυτό που θα ήθελαν οι φίλοι σου ή οι γονείς σου.

Κάτσε και σκέψου πριν αποφασίσεις, επειδή μετά θα πρέπει να είσαι σε θέση να υποστηρίξεις τη νέα σου εμφάνιση. Βοηθάει πάρα πολύ να σημειώνεις σε ένα τετράδιο ποιον έχεις ανακαλύψει ως αρχηγό της κάθε διάστασής σου και με ποιον θέλεις να τον αντικαταστήσεις. Όλη η διαδικασία αυτή μπορεί να γίνει και με τη θοήθεια των ειδικών ασκήσεων εμπνευσμένης γεωμετρίας για μεγαλύτερη οργάνωση και πιο άμεσα αποτελέσματα.

5

ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΕΜΠΤΟ

Μαθαίνοντας τη σύνθεση

Η ανεύρεση του αρχηγού των αρχηγών

Όπως κάθε δυνατή σχέση στη ζωή σου, έτσι κι η σχέση σου με τους αρχηγούς των διαστάσεων σου ξεκίνησε αλλιώς, εξελίχθηκε και ήρθε η ώρα να τελειώσει. Να τελειώσει; Όχι, αυτή η σχέση δεν πρόκειται να τελειώσει ποτέ. Να ξεκουραστεί και να χαλαρώσει για λίγο, ίσως. Να μπει σε διαφορετικές βάσεις, ναι. Μα να τελειώσει, είναι μάλλον απίθανο.

Και αυτό γιατί είναι μια σχέση πάθους. Πάθους και έντασης. Αγάπης και αποδοχής.

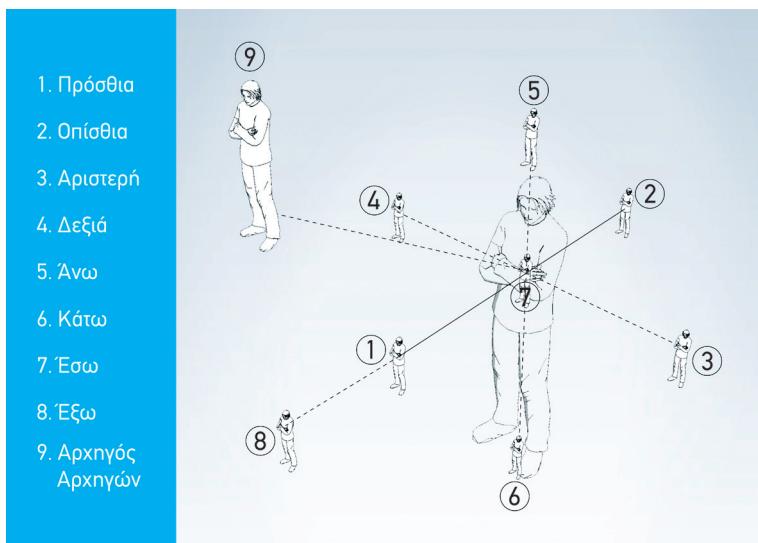
Για την ακρίβεια, είναι μια σχέση εξελικτικής αποδοχής, που σημαίνει ότι όσο με αποδέχομαι, τόσο με αποδέχεται κι αυτή. Άλλωστε αυτό δεν ψάχνεις κι εσύ όπως όλοι σε τούτη τη ζωή; Κάποιον να σε αγαπά και να σε αποδέχεται όπως είσαι κάθε φορά. Κάθε φορά, κάθε στιγμή, κάθε εποχή. Και, ακόμα καλύτερα, όχι μόνο να σε αποδέχεται, αλλά να σε βοηθά με τον τρόπο του να αποδεχτείς κι εσύ τον εαυτό σου. Ναι, να αγαπήσεις, εντέλει, αυτό που, στο βάθος της ύπαρξής σου, κρύβεις από τα περίεργα και περιπαικτικά μάτια των άλλων. Αυτό που, μέσα στον πυρήνα της καρδιάς σου, νιώθεις κι ακούς κάθε φορά που αντιλαμβάνεσαι το ΕΜΕΙΣ. Διότι ΕΜΕΙΣ είμαστε ενωμένοι σαν ΕΝΑΣ. Ένας για όλους κι όλοι για έναν, όπως έλεγαν κι οι Τρεις Σωματοφύλακες. Ήρθε η ώρα, λοιπόν, να πάψεις να προσπαθείς να καταλάβεις τον εαυτό σου κομματιάζοντάς τον. Να πάψεις να προσπαθείς να καταλάβεις τον κόσμο κομματιάζοντάς τον. Ήρθε η ώρα να κάνεις ένα μεγάλο βήμα στη ζωή σου. Να μάθεις τη σύνθεση.

Ο αρχηγός των αρχηγών θα σε μάθει ακριβώς αυτό. Πώς να καθοδηγείς και να οργανώνεις τους οκτώ αρχηγούς των διαστάσεων σου. Πώς να είσαι το σύνολο όλων αυτών και όχι οκτώ κομμάτια. Πώς να έχεις μια κοινή βάση στον τρόπο

που σκέφτεσαι, που νιώθεις και που συμπεριφέρεσαι, ανεξάρτητα από το ποιον έχεις απέναντί σου.

Σχήμα 10

Ο αρχηγός των αρχηγών.

Παράδειγμα

«Ποιος είναι ο φίλος και ποιος ο εχθρός»

Ας υποθέσουμε ότι η καλύτερή σου φίλη έκλεψε τον αγαπημένο σου. Πώς σκέφτεσαι; Πώς νιώθεις; Τι θα θελες να κάνεις και τι τελικά αποφασίζεις να κάνεις βάσει των οκτώ διαστάσεων αντίληψης του εαυτού;

Πρόσθια: Η εμφάνισή σου είναι καλύτερη από της φίλης σου; Αν ναι, τότε δεν είναι αυτή η αιτία και χρει-

άζεται να ψάξεις κι άλλο. Αν όχι, χρειάζεται να επενδύσεις στον αρχηγό της πρόσθιας διάστασής σου. Κατά τη γνώμη μου, προτιμότερο θα ήταν να χρησιμοποιήσεις αυτό το γεγονός ως αφορμή για να βελτιώσεις την εικόνα σου, για να ικανοποιηθείς εσύ με τον εαυτό σου και όχι απαραίτητα για να ξαναγυρίσει αυτός που έφυγε.

Οπίσθια: Φοβάσαι ότι φταις εσύ; Αν ναι, προσπάθησε να ανακαλύψεις τι έκανες και τον απομάκρυνες. Μήπως τα λόγια ή η συμπεριφορά σου του ξύπνησαν κάποιο φόβο, όπως για παράδειγμα ότι γερνάει ή ότι δεν είναι αρκετός; Αν δεν φοβάσαι ότι εσύ φταις, τότε ο αρχηγός της οπίσθιας διάστασης μπορεί να συνεχίσει τη βασιλεία του ανενόχλητος.

Δεξιά: Με τον αρχηγό της δεξιάς σου διάστασης έχεις επαφή; Μιλάτε τακτικά ή τον έχεις ξεχάσει; Αν τον θυμάσαι, ζήτα του να σε εμπνεύσει να κάνεις έναν ελιγμό για να αντιμετωπίσεις την κατάσταση. Είναι ο καλύτερος αρχηγός στις προτάσεις εναλλακτικών λύσεων. Αν πάλι δεν τον γνωρίζεις καν, μήπως ήρθε η ώρα να ανακαλύψεις την ύπαρξή του;

Αριστερά: Αυτός ο αρχηγός σου πρέπει να έχει χτυπηθεί σίγουρα από τους μνηστήρες. Μη σου πω ότι τον έχουν ρίξει και από το θρόνο του. Δύο τόσο καίρια χτυπήματα ταυτόχρονα, και από τη φίλη και από το σύντροφο σου, μόνο το ότι έχεις προστασίες δεν αποδεικνύουν. Εδώ χρειάζεται άμεση παρέμβαση. Η βάλε νέο αρχηγό πιο ισχυρό ή βρες συμμαχικές δυνάμεις από άλλα βασίλεια. Είναι η πιο ουσιαστική δράση που πρέπει να κάνεις.

- Άνω:** Υπάρχει καμία περίπτωση αυτό που σου συνέβη να μην είναι τυχαίο, αλλά να έχει να σου δώσει κάποιο μάθημα; Αν το πιστεύεις αυτό, συνεργάσου με τον αρχηγό της άνω διάστασής σου για θούθιεια και καθοδήγηση. Αν θεωρείς ότι η ερμηνεία αυτή είναι ακραία και δεν σε ενδιαφέρει καθόλου, άσε προς το παρόν αυτό τον αρχηγό. Θα έρθει κάποια στιγμή η κατάλληλη εποχή για να τον γνωρίσεις, υπό άλλες συνθήκες.
- Κάτω:** Ο αρχηγός αυτής της διάστασής θα έπρεπε να σε είχε προειδοποιήσει για αυτό που παίζεται πίσω από την πλάτη σου. Αυτός είναι υπεύθυνος για την υπόληψη και την ταυτότητά σου. Για ψάξε μήπως ο σαμποτέρ αυτής της διάστασης τον έχει μολύνει. Για ψάξε μήπως ο σαμποτέρ αυτός είναι έτοιμος να ανοίξει την καταπακτή στον Μινώταυρο, ο οποίος καιροφυλακτεί στο υπόγειο αυτής της διάστασης;
- Έσω:** Σε αυτό τον αρχηγό έχει πέσει το βαρύ φορτίο της διαχείρισης της κατάστασης. Για ρώτα τον, τι πρέπει να νιώσεις; Θυμό; Θλίψη, απογοήτευση, εκδίκηση ή έχει να σου προτείνει κάτι καλύτερο; Μπορεί να σε βοηθήσει να διαχειριστείς όλα αυτά τα αρνητικά σου συναισθήματα και να σε εμπνεύσει να τα αντικαταστήσεις με κάποια θετικά; Μήπως απλώς χρειάζεσαι χρόνο; Ρώτα τον.
- Έξω:** Αυτός ο αρχηγός μπορεί να σε καθοδηγήσει να αντιμετωπίσεις τους άλλους. Τόσο αυτούς τους δύο πρωταγωνιστές, που αμέλησαν το ρόλο σου στο έργο [τη φίλη και τον άντρα σου] όσο και τους θεατές, που απρόσκλητοι ήρθαν να δουν τις πρό-

Βες πριν την πρεμιέρα (άλλες φίλες/ους, συγγενείς, συνεργάτες, κ.λπ.) Είναι έτοιμος για αλλαγή ρόλου; Έχει να σου δώσει καινούργιο σενάριο ή μπορεί να κλείσει για λίγο καιρό την αίθουσα όπου παίζονται οι πρόβες μέχρι να ετοιμαστείτε για την πρεμιέρα;

Αφού λοιπόν ο κάθε αρχηγός έπραξε ή δεν έπραξε σωστά, σε καθοδήγησε ή σε σαμποτάρισε, σε βοήθησε ή σε μπέρδεψε, ο αρχηγός των αρχηγών ποια χρησιμότητα έχει; Ο αρχηγός των αρχηγών είναι ο συνδετικός κρίκος όλων αυτών. Είναι αυτός στον οποίο θα λογιδοτήσουν όσοι σε άφοσαν εκτεθειμένο και αυτός στον οποίο θα ανατρέξουν για βοήθεια και συμπαράσταση όσοι αμέλησαν να σε προειδοποίήσουν. Παίρνοντας όλες τις εκδοχές υπόψη του, ο αρχηγός των αρχηγών θα κάνει τη σύνθεση, θα τα σκεφτεί σφαιρικά από όλες τις όψεις και θα αποφασίσει για τι θα πράξει. Μόνο έχοντας όλη την πληροφορία θα μπορέσει να σε καθοδηγήσει σωστά ως προς το τι να κάνεις. Κι αν νιώσει ότι έχει έρθει η ώρα, ίσως καταφέρει να σε κάνει να ακούς τη φωνή της συνείδησής σου.

6 —

ΚΕΦΑΛΑΙΟ **EKTO**

Οι μνηστήρες παραμονεύουν

Τα μαύρα ανθρωπάκια των αρνητικών μας πεποιθήσεων

Μελετώντας παγκόσμια ιστορία, εύκολα κάποιος μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι μεγάλοι αυτοκράτορες, βασιλείς ή στρατηλάτες συνήθως δεν έχασαν το θρόνο από τον εχθρό στη μάχη, αλλά έπειτα από κάποια προδοσία υποτιθέμενου φίλου. Πλήθος τα παραδείγματα γνωστών και αγνώστων, που επέλεξαν συνειδητά ή ασυνείδητα να προδώσουν τον καλύτερό τους φίλο, το πρότυπό τους, τον αρχηγό τους.

Πολύ συχνό φαινόμενο για να είναι τυχαίο. Μήπως τελικά υπάρχουν μνηστήρες, ως αρνητικές πληροφορίες εντός μας, έτοιμοι να προδώσουν; Μήπως ο «εχθρός» είναι μέσα μας, όπως κάποιοι υποστηρίζουν; Φυσικά ο εχθρός είναι ισχυρός όσο είναι άγνωστος. Όταν συγκεκριμενοποιείται, χάνεται τουλάχιστον η μισή δύναμή του.

Επιλέξαμε λοιπόν στο σχήμα του λαβυρίνθου να βάλουμε τους προδότες ή τους εν δυνάμει προδότες, τους μνηστήρες δηλαδή, στις μεσοτοιχίες. Επειδή ποτέ ο προδότης δεν δρα μόνος, έχει και συμμάχους. Επίσης, ο προδότης δεν δρα φανερά, κρύβεται, για να οργανώσει την επίθεσή του. Έτσι, σε κάθε μεσοτοιχία βρίσκονται ανάμεικτες πληροφορίες από τις δύο αίθουσες που συνορεύουν.

Ένα είναι σίγουρο, ότι οι πληροφορίες αυτές είναι μπερδεμένες, ανάμεικτες και σκοτεινές. Ας τις εικονοποιήσουμε, λοιπόν, ως μαύρα ανθρωπάκια. Αναλυτικά υπάρχουν στην:

→ 1^η **μεσοτοιχία**, μαύρα ανθρωπάκια πρόσθιας - οπίσθιας, δηλαδή αρνητικές σκέψεις για την εμφάνισή μας με

φοβικές προεκτάσεις. Παράδειγμα: «πώς είμαι έτσι», «δεν θα γίνω ποτέ όμορφος/η».

- 2^η **μεσοτοιχία**, μαύρα ανθρωπάκια οπίσθιας - δεξιάς, δηλαδή αρνητικές σκέψεις ότι δεν θα μπορέσω να χειριστώ ποτέ τους φόβους μου. Παράδειγμα: «ποτέ δεν θα πάψω να φοβάμαι, γιατί ποτέ δεν ξέρεις τι σου ξημερώνει».
- 3^η **μεσοτοιχία**, μαύρα ανθρωπάκια δεξιάς - αριστερής, δηλαδή αρνητικές σκέψεις, όπως ότι η πονηριά είναι μέσον προστασίας. Παράδειγμα: «αν δεν του/της έλεγα ψέματα για εκείνη τη μέρα, τώρα θα είχαμε χωρίσει».
- 4^η **μεσοτοιχία**, μαύρα ανθρωπάκια αριστερής - άνω, δηλαδή αρνητικές σκέψεις ότι όποιος παίρνει ρίσκα στη ζωή του την πατάει. Παράδειγμα: «τι θες τώρα και ψάχνεσαι, κάτσε, καλά είσαι».
- 5^η **μεσοτοιχία**, μαύρα ανθρωπάκια άνω - κάτω, δηλαδή αρνητικές σκέψεις ότι το καινούργιο και το διαφορετικό είναι επικίνδυνο. Παράδειγμα: «οι επαναστάτες πεθαίνουν νέοι».
- 6^η **μεσοτοιχία**, μαύρα ανθρωπάκια κάτω - έσω, δηλαδή αρνητικές σκέψεις ότι, αν δεν θυμώσεις και δεν μαλώσεις, κανένας δεν σε παίρνει στα σοβαρά. Παράδειγμα: «τώρα θα σου δείξω εγώ ποιος είμαι».
- 7^η **μεσοτοιχία**, μαύρα ανθρωπάκια έσω - έξω, δηλαδή αρνητικές σκέψεις ότι όποιος δείχνει τα συναισθήματά του είναι αδύναμος. Παράδειγμα: «σιγά μη του/της πω εγώ πρώτος/η ότι τον/την αγαπώ».
- 8^η **μεσοτοιχία**, μαύρα ανθρωπάκια έξω-πρόσθια, δηλαδή αρνητικές σκέψεις όπως ότι η γνώμη των άλλων

είναι πολύ σημαντική για μένα. Παράδειγμα: «δεν θα πάω εκεί ή δεν θα ντυθώ έτσι, γιατί, αν με δουν, τι θα πουν».

Δεν είναι υποχρεωτικό, βέβαια, να έχουμε όλοι μαύρα ανθρωπάκια σε όλες τις μεσοτοιχίες. Υπάρχει περίπτωση να έχουμε μόνο σε κάποιες ή μπορεί σε μερικές μεσοτοιχίες να είναι περισσότερα από ό,τι στις υπόλοιπες. Σημασία έχει να μπορέσουμε να αναγνωρίσουμε το γεγονός ότι έχουμε «μαύρα ανθρωπάκια». Όταν τα αναγνωρίσουμε, έχουμε κάνει ήδη τη μισή δράση για την εξουδετέρωσή τους.

Για να κερδίσουμε, βέβαια, στις μάχες αυτές χρειάζεται να ανακαλύψουμε και τα κατάλληλα όπλα. Όλα τα όπλα που χρειαζόμαστε υπάρχουν εντός μας και περιμένουν με ανυπομονοσία να τα ανακαλύψουμε.

Για να εξολοθρεύσεις, λοιπόν, τα μαύρα ανθρωπάκια της 1^{ης} μεσοτοιχίας, πρέπει να ανακαλύψεις την πίστη στον εαυτό σου.

Για να εξολοθρεύσεις τα μαύρα ανθρωπάκια της 2^{ης} μεσοτοιχίας, πρέπει να ανακαλύψεις την ατρόμοτη πλευρά σου.

Για να εξολοθρεύσεις τα μαύρα ανθρωπάκια της 3^{ης} μεσοτοιχίας, πρέπει να αντικαταστήσεις το ψέμα με το χειρισμό.

Για να εξολοθρεύσεις τα μαύρα ανθρωπάκια της 4^{ης} μεσοτοιχίας, πρέπει να μάθεις να ρισκάρεις.

Για να εξολοθρεύσεις τα μαύρα ανθρωπάκια της 5^{ης} μεσοτοιχίας, πρέπει να μάθεις να εκφράζεις τη γνώμη σου.

Για να εξολοθρεύσεις τα μαύρα ανθρωπάκια της 6^{ης} μεσοτοιχίας, πρέπει να μάθεις να επιβάλλεσαι χωρίς βία, αλλά με ισχύ.

Για να εξολοθρεύσεις τα μαύρα ανθρωπάκια της 7^{ης} μεσοτοιχίας, πρέπει να μάθεις να δείχνεις τα συναισθήματά σου, ανεξαρτήτως του ποιον έχεις απέναντί σου.

Για να εξολοθρεύσεις τα μαύρα ανθρωπάκια της 8^{ης} μεσοτοιχίας, πρέπει να μάθεις να διαχειρίζεσαι τη γνώμη των άλλων επιστρέφοντας το δίλημμα σε αυτόν που το δημιούργησε.

Η δύναμη της εικονοποίησης είναι μεγάλη και σε αυτή τη περίπτωση, οπότε, συγκεκριμενοποίησε τα όπλα σου και δώσε τις μάχες σου. Αν θες να δοκιμάσεις κι εσύ, εξασκήσου με τα ακόλουθα παραδείγματα:

«Εξολοθρεύοντας τους μνηστήρες»

Παράδειγμα 1ο

Στο προηγούμενο κεφάλαιο είχαμε αναφέρει ότι παρατηρείς τον εαυτό σου στον καθρέφτη και δεν σου αρέσει η εικόνα που βλέπεις. Ανακαλύπτεις ότι στη θέση του βασιλιά έχει κάτσει ο αρχιμάγειρας. Δεν θες λοιπόν να είσαι άλλο παχουλός/ή και αποφασίζεις στη θέση του αρχηγού να βάλεις, για παράδειγμα, μια τριανταφυλλιά! Την επέλεξες επειδή ναι μεν είναι όμορφη, αλλά και επειδή έχει και αγκάθια αν χρειαστεί. Σκέφτεσαι λοιπόν ότι αν γίνεις τόσο όμορφος-η όπως η τριανταφυλλιά, ο/η σύντροφός σου θα σε ζηλεύει,

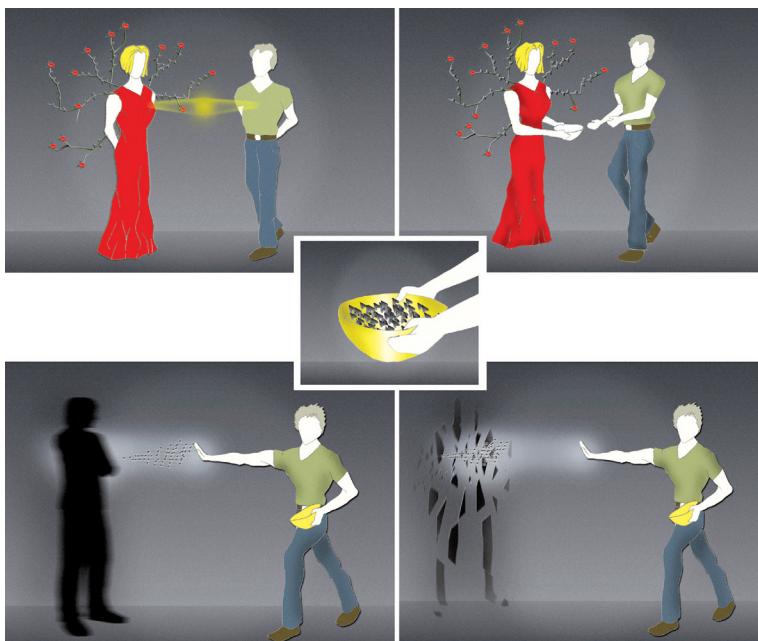
αλλά αυτό είναι άδικο, γιατί εσύ δεν πρόκειται ποτέ να τον/την εξαπατήσεις. Ψάχνεις να βρεις αυτό το μαύρο ανθρωπάκι, που βρίσκεται στην 8^η μεσοτοιχία και προσπαθεί να μπλοκάρει το μυαλό σου. Τι κάνεις;

Άσκηση

- Φαντάζεσαι ότι βρίσκεσαι μέσα στο παλάτι της πρόσθιας διάστασης. Εκεί συναντάς στο θρόνο της την τριανταφυλλιά και της στέλνεις μια δέσμη αγάπης από την καρδιά σου προς την καρδιά της. Της ζητάς να ανταποδώσει. Έπειτα της λες να σου δώσει όπλα να χτυπήσεις

Σχήμα 11

Μία τριανταφυλλιά ως αρχηγός της πρόσθιας διάστασης σου.

αυτό το μαύρο ανθρωπάκι που σε παιδεύει. Αυτή σου δίνει μερικά αγκάθια. Σχηματοποιείς στο μυαλό σου το μαύρο ανθρωπάκι και φυσάς ή πετάς πάνω του τα αγκάθια. Αυτό ξαφνιάζεται και, στη χειρότερη περίπτωση, απλά υποχωρεί, ενώ, στην καλύτερη, εξαφανίζεται σαν να σκάει σαπουνόφουσκα. Ευχαριστείς την τριανταφυλλιά για τη θοότη της και φεύγεις από το παλάτι της πρόσθιας διάστασης. Αν χρειαστεί, μπορείς να επαναλάβεις την άσκηση όσες φορές θέλεις. Το αποτέλεσμα θα είναι εντυπωσιακό. Σε περιμένουν μεγάλες εκπλήξεις.

Παράδειγμα 2ο

Ας υποθέσουμε πως είσαι ένας πιλότος της πολιτικής αεροπορίας. Στη δουλειά σου είσαι πάρα πολύ καλός, έχεις πάρα πολλά ρίσκα στη ζωή σου και γενικά θεωρείς κι εσύ και οι άλλοι πως είσαι άνθρωπος ατρόμητος. Δεν έχεις νιώσει ποτέ φόβο και απορείς που οι άλλοι άνθρωποι φοβούνται με το παραμικρό.

Όλα καλά, μέχρι τη στιγμή που η καινούρια αεροσυνοδός, με την οποία έχεις κάνει σχέση, σου ζητάει να χωρίσετε. Ο λόγος του χωρισμού, η πλικά σου! Είσαι πολύ μεγάλος γι' αυτήν και δεν μπορεί να σε παρουσιάσει στους φίλους της, ούτε μπορείς να την ακολουθήσεις στους ρυθμούς που διασκεδάζει.

Ο δεσμός αυτός για σένα δεν σημαίνει τίποτα. Η αιτία όμως του χωρισμού σου ξύπνησε ένα πολύ καλά κρυμμένο μαύρο ανθρωπάκι, το οποίο σου ψιθυρίζει συνέχεια: Μήπως γερνάω; Μήπως πράγματι δεν είμαι πια αρκετά καλός εραστής; Μήπως ξόφλισα;

Πέρα από τις όποιες αποφάσεις ενδεχομένως πάρεις με σκοπό να ισορροπήσεις την απώλεια, θα μπορούσες να κάνεις και την παρακάτω άσκηση, για να βάλεις φρένο στη φασαρία που έχει ξεσπάσει στο μυαλό σου.

Άσκηση

- Φαντάζεσαι ότι πηγαίνεις στο παλάτι της οπίσθιας διάστασής σου. Εκεί συναντάς τον αρχηγό-βασιλιά της φοβικής σου διάστασης, ο οποίος ας υποθέσουμε ότι είναι ο Ήρακλής. Ανταλλάσσετε δέσμες αγάπης όπως στα προηγούμενα παραδείγματα κι έπειτα του ζητάς να σου δώσει ένα όπλο για να εξολοθρεύσεις το μαύρο ανθρωπάκι που τολμά και σε φοβίζει. Ο Ήρακλής σου δίνει ένα ρόπαλο και εσύ το παίρνεις. Έπειτα φαντάζεσαι ότι ο φόβος σου μετατρέπεται σε ένα μαύρο ανθρωπάκι, το οποίο χτυπάς με το ρόπαλο και αυτό σκάει σαν σπαουνόφουσκα. Ευχαριστείς τον Ήρακλή για τη βοήθειά του και φυλάς το ρόπαλο στην καρδιά σου.

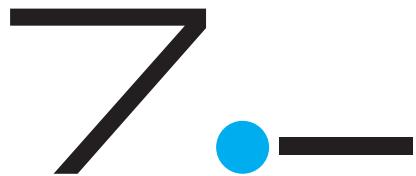
[Σημείωση]

Ο άνθρωπος έχει ένα υλικό μέρος, που είναι το σώμα του και δύο άυλα μέρη, που είναι τα συναισθήματα και οι σκέψεις του. Οι ασκήσεις εμπνευσμένης γεωμετρίας γίνονται στο σκεπτικό επίπεδο και βοηθούν στη συναισθηματική και διανοητική εξισορρόπηση και εξέλιξη.

Υπάρχουν πολλά επίπεδα στις ασκήσεις αυτές. Στο 1ο επίπεδο γίνεται μια γνωριμία με τον κόσμο της εικονοποίησης χωρίς γεωμετρικά σχήματα, για να μπορέσει εύκολα ο ασκούμενος να γνωρίσει ένα μέρος από το λαβύρινθο του μυαλού του.

Σε επόμενα στάδια χρησιμοποιούμε δισδιάστατα ή τρισδιάστατα γεωμετρικά σχήματα, σταθερά ή κινούμενα με ένα ή περισσότερα χρώματα. Στο κεφ. 12, υπάρχουν πιο σύνθετες ασκήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Ο μίτος της Αριάδνης

Η αναγκαιότητα ενός οδηγού για τη σίγουρη και ασφαλή μετακίνηση μέσα στο λαβύρινθο του μυαλού μας

Η Αριάδνη ήταν κόρη του βασιλιά Μίνωα και αδερφή του Μινώταυρου. Αυτό που γινόταν με τους Αθηναίους στο λαβύρινθο, όμως, την έβρισκε αντίθετη. Έτσι, όταν γνώρισε τον Θησέα, ο οποίος, παρεμπιπτόντως, ήταν από τα πιο ωραία παιδιά της Αθήνας, αποφάσισε να τον βοηθήσει να γλιτώσει από τον Μινώταυρο.

Για το λόγο αυτό του έδωσε ένα σπάγκο και τον συμβούλεψε να τον δέσει στην είσοδο του λαβυρίνθου για να μπορέσει εύκολα, όταν χρειαστεί, να βρει την έξοδο. Ο σπάγκος αυτός ονομαζόταν μίτος, έτσι προέκυψε η έκφραση «ο μίτος της Αριάδνης». Πράγματι, ο Θησέας χρησιμοποίησε το μίτο της Αριάδνης και όχι μόνο δεν χάθηκε μέσα στο λαβύρινθο, αλλά κατόρθωσε να σκοτώσει και τον Μινώταυρο χάρη στην ανδρεία του.

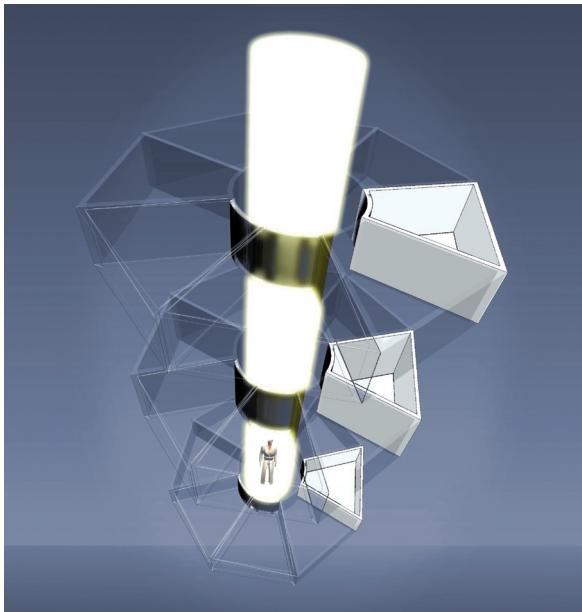
Η Αριάδνη δηλαδή τι ρόλο έπαιξε; Την κατάλληλη στιγμή του προσέφερε μια απλή αλήθεια, που δεν την είχε σκεφτεί κανείς πριν. Επειδή, ως γνωστόν, οι μεγάλες αλήθειες είναι πάντα απλές.

Άραγε στο λαβύρινθο του δικού μας μυαλού ποιος παίζει το ρόλο της Αριάδνης; Ποιος άλλος μπορεί καλύτερα εκτός από τη φωνή της συνείδησής μας;

Βασισμένοι λοιπόν σε αυτό το μύθο και στην αναγκαιότητα μιας Αριάδνης, εικονοποιήσαμε έναν οδηγό, ο οποίος την κρίσιμη στιγμή θα μπορεί να μας εξασφαλίσει ένα μίτο μέσα στο λαβύρινθο του μυαλού μας. Δεν είναι απαραίτητο ο οδηγός μας αυτός να είναι γυναίκα ή άντρας. Με τη βοήθεια της εικονοποίησης μπορεί να είναι ό,τι μας ταιριάζει: ένα λουλούδι, ένα ζώο ή ακόμα και η ίδια μας η εικόνα μορφοποιη-

μένη. Το σημαντικό είναι να πρόκειται για κάτι συγκεκριμένο, στο οποίο θα μπορούμε να ανατρέξουμε με το μυαλό μας κάθε κρίσιμη στιγμή.

Σχηματικά, ο χώρος που τοποθετούμε τον οδηγό μας είναι στην περιοχή που δημιουργείται από τον πίσω τοίχο των οκτώ αιθουσών. Ο χώρος αυτός είναι κυκλικός και μέσα εκεί καταλήγει ένας κύλινδρος, ο οποίος ξεκινάει από πολύ ψηλά. Ουσιαστικά είναι ο χώρος του ατομικού μας ασυνειδήτου, μέσω του οποίου αποκτούμε πρόσβαση στο συλλογικό ασυνείδητο⁵.

Σχήμα 12

Ο οδηγός μας.

5 Σ.τ.Σ: Η παγκόσμια συλλογική συνείδηση θα μπορούσε να εικονοποιηθεί ως ένας άυλος και αόρατος τόπος. Ο καθένας από εμάς μπορεί να μη γνωρίζει ακριβώς, ούτε από πού ξεκινάει, ούτε και πού τελειώνει, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει μια υποτιθέμενη αρχή ή ένα πιθανό τέλος. Μέσα λοιπόν σ' αυτή την παγκόσμια συλλογική συνείδηση υπάρχει όλη η πληροφορία από την αρχή του κόσμου τούτου, ό,τι έχει συμβεί μέχρι σήμερα και ό,τι θα συμβεί στο μέλλον, μέχρι να κλείσει ο κύκλος αυτού του κόσμου.

Η ατομική συνείδηση είναι το μέρος της συλλογικής συνείδησης που αναλογεί στον καθένα από εμάς. Ο Yung το ονόμασε α-συνείδητο και όχι συνείδηση, επειδή αυτή η πληροφορία δεν είναι εύκολα προσβάσιμη στην αντίληψή μας.

Πολλοί άνθρωποι, από την παιδική τους ηλικία ακόμα, έχουν επαφή με τη φωνή της συνείδησής τους. Νιώθουν έναν εσωτερικό δάσκαλο εντός τους, που τους καθοδηγεί να πράξουν ή να μην πράξουν κάτι, να πάρουν αυτή την απόφαση ή την άλλη.

Επίσης, υπάρχει και η περίπτωση να έχουν ιδιαίτερη διάσθηση για καταστάσεις που θα τους συμβούν στο μέλλον, θετικές ή αρνητικές, όπως το να τους προσλάβουν ενώ δεν το περιμένουν ή να τους απολύσουν ξαφνικά. Πάρα πολλά είναι και τα παραδείγματα θετικής ή αρνητικής προδιάθεσης απέναντι σε κάποιον καινούργιο άνθρωπο που γνωρίζουν στη ζωή τους, ενώ τα φαινόμενα είναι τελείως αντίθετα.

Ο κατάλογος των περιπτώσεων είναι μακρύς και σίγουρα κάτι παρόμοιο έχει συμβεί στον καθένα. Το πρώτο ερώτημα που τίθεται τώρα είναι πότε η φωνή αυτή είναι υγιής και όχι σύμπτωμα μιας ψυχικής νόσου και το δεύτερο ερώτημα είναι το πότε πρέπει να ακολουθείς αυτή την εσωτερική καθοδήγηση με πράξεις.

Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι η εξής: Η φωνή της συνείδησής μας υπάρχει εντός μας, είτε είμαστε ψυχικά υγιείς, είτε πάσχουμε από μια ψυχική νόσο με ακουστικές ψευδαισθήσεις. Η διαφορά που καθορίζει το αν είναι φυσιολογική ή όχι έγκειται στην ένταση της φωνής και, πολύ περισσότερο, στο ποιος έχει τον έλεγχο αυτής της «σχέσης». Δηλαδή στην ψυχική νόσο τη φωνή της συνείδησής μας την ακούμε με ήχο στ' αυτά μας σαν να μας μιλάει κάποιος, ενώ, στην άλλη περίπτωση, απλά τη νιώθουμε, δεν ακούμε ήχο. Επίσης, στην περίπτωση της ψυχικής νόσου, τον έλεγχο του

on-off, πότε θα μιλήσει και πότε θα σωπάσει αυτή η φωνή, δεν την έχει ο ασθενής, ενώ σε όλες τις άλλες περιπτώσεις τον έλεγχο τον έχεις εσύ ο ίδιος.

Όσο για το πότε πρέπει ή δεν πρέπει να ακολουθήσεις αυτό που σου λέει η φωνή της συνείδησής σου, υπάρχουν πολλές θεωρίες και πολλές απαντήσεις. Εμείς προτείνουμε την εικονοποίηση της φωνής για ένα πολύ συγκεκριμένο λόγο. Επειδή, όταν δίνεις μορφή στο αόρατο, το κάνεις πιο προσιτό. Ακόμα κι αν υπάρχει ένας βαθμός σχετικότητας στη μορφή ή στη «σχέση» που θα δημιουργηθεί με αυτή τη μορφή, έχεις κάνει ένα βήμα προς τη συγκεκριμενοποίηση.

Κάνοντας λοιπόν το αφηρημένο συγκεκριμένο, περιορίζεις το χάος που μπορεί να επικρατεί στο δικό σου λαβύρινθο.

Παράδειγμα 1

«Με απατά! Φόβος ή προειδοποίηση;»

Από μικρό παιδί έχεις την ικανότητα να αντιλαμβάνεσαι ποιοι άνθρωποι είναι αληθινοί και ποιοι υποκριτές. Δεν ξέρεις πώς το κάνεις αυτό, απλά το νιώθεις και πολύ αργότερα έρχεται η επιβεβαίωση. Συνήθως εμπιστεύεσαι αυτή την προειδοποίηση και έχεις το νου σου όταν γνωρίζεις καινούργιους ανθρώπους, όμως υπάρχουν και κάποιες φορές που δεν την εμπιστεύτηκες και ταλαιπωρήθηκες.

Τώρα θρίσκεσαι μπροστά σ' ένα πολύ μεγάλο δίλημμα: Έχεις μια, φαινομενικά, ιδανική σχέση, αλλά, χωρίς να έχεις καμία απόδειξη, εσύ νιώθεις ότι ο/η σύντροφός σου σε απατά. Τι μπορείς να κάνεις για να ανακουφιστείς;

Σύμφωνα με τα όσα έχουμε πει έως τώρα, μπορείς να φανταστείς ότι βρίσκεσαι μέσα στο κυκλικό χώρο, όπου «κατοικεί» η φωνή της συνείδησής σου, ο οδηγός σου. Όταν δημιουργήσεις αυτή την εικόνα στη φαντασία σου, αναρωτί-έσαι εντός σου, ποιος είναι ο υπεύθυνος αυτού του χώρου και ξαφνικά εμφανίζεται μέσα στην εικόνα σου μια μορφή. Προσπάθησε να μνη τη λογοκρίνεις για να μπορέσεις να ολοκληρώσεις τη διαδικασία.

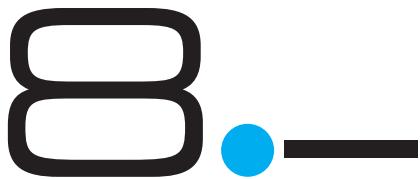
Όπως έχουμε ξαναπεί, αυτή η μορφή μπορεί να μοιάζει με λουλούδι, ζώο, αντικείμενο, άνθρωπο ή να είναι και η δική σου η μορφή ακόμα. Όταν, τελικά, υπάρξει μια σταθερή μορφή, νιώσε ότι εκπέμπεις μια φωτεινή δέσμη αγάπης από την καρδιά σου προς την καρδιά της μορφής ή την περιοχή που αντιστοιχεί στην καρδιά της. Αν εξαφανιστεί η μορφή, σημαίνει ότι δεν ήταν ο οδηγός σου, αλλά κάποιο μαύρο ανθρωπάκι/αρνητική σκέψη, που προσπάθησε να σε ξεγελάσει. Στην περίπτωση αυτή επαναλαμβάνεις τη διαδικασία αργότερα, όταν θα νιώθεις καλύτερα. Στην περίπτωση που η μορφή απορροφήσει τη δέσμη και φωτιστεί ή μεγαλώσει, της ζητάς να σου ανταποδώσει, δηλαδή να στείλει κι αυτή μια δέσμη αγάπης από την καρδιά της στην καρδιά σου για να δημιουργήσετε ένα αγαπητικό πεδίο.

Αφού ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, ρωτάς τη μορφή πώς τη λένε. Προσπάθησε πάλι να μη λογοκρίνεις την απάντηση, επειδή το σημαντικό δεν είναι το ίδιο το όνομα, αλλά το γεγονός ότι συγκεκριμένοποιείται κι άλλο η μορφή του οδηγού σου. Όταν σου πει και το όνομα της, το οποίο στην αρχή μπορεί και να μην ακούς, προσπάθησε να τον/τη ρωτήσεις για ποιο λόγο σε εμπνέει να αμφισβητείς την ακεραιότητα του/της συντρόφου σου. Θα πάρεις μια απάντηση, την οποία, φυσικά, έπειτα θα πρέπει να αξιολογήσεις. Αν επιμένει ότι πράγματι σε εξαπατά ο/η σύντροφός σου, είναι ώρα

να πάρεις την πληροφορία στα σοβαρά και να αρχίσεις να ψάχνεις για αποδείξεις. Αν σε διαβεβαιώνει ότι είναι φόβος και ανασφάλεια δική σου, τότε είναι ώρα να αρχίσεις να καλαρώνεις.

Όποια απάντηση και να λάβεις, θα πρέπει να την επεξεργαστείς με τον τρόπο σου για να την επιβεβαιώσεις ή να την απορρίψεις. Να ξέρεις όμως ένα πράγμα: Όταν κατορθώσεις μέσα από επαναληψιμότητα να αποκτήσεις μια ουσιαστική και σίγουρη σχέση με τον οδηγό σου, θα έχεις ανακαλύψει ένα πολύτιμο φίλο. Επειδή, μη ξεχνάς, ο καλύτερος δάσκαλος είναι μέσα σου!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

Ο Μινώταυρος

Όταν τα ένστικτα και οι παρορμήσεις μας λειτουργούν ως αντισυνειδήσεις

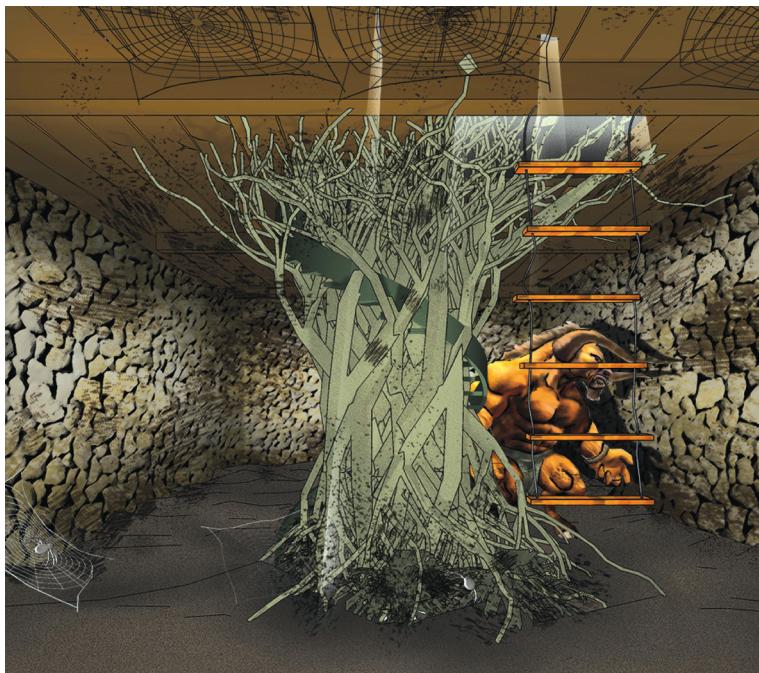
Σύμφωνα με το μύθο, ο Μινώταυρος ήταν ένα ανθρωπόμορφο τέρας με σώμα ανθρώπου και κεφάλι ταύρου. Ο πατέρας του, ο Μίνωας, τον είχε φυλακίσει στο λαβύρινθο, ο οποίος βρισκόταν στα έγκατα του παλατιού του στην Κρήτη για να μνη τον βλέπει. Η μοναδική υποχρέωση, που τηρούσε απέναντί του τακτικά, ήταν να τον ταΐζει. Μάλιστα η αγαπημένη τροφή του Μινώταυρου ήταν οι άνθρωποι! Έτσι ο λαβύρινθος ήταν φτιαγμένος με τέτοιο τρόπο, ώστε, όταν κάποιος έμπαινε μέσα, να μην μπορούσε με κανένα τρόπο να βγει, ώστε να γίνει σίγουρα λεία στα χέρια του Μινώταυρου.

Από το μύθο αυτό εμπνευστήκαμε την εικονοποίηση για τα κατώτερα ένστικτα και τις ανεξέλεγκτες παρορμήσεις μας, τα οποία, συνολικά, ονομάσαμε αντισυνειδήσεις, αφού εναντιώνονται σε κάθε καθαρή και φωτεινή συνείδησή μας. Εικονοποίησε λοιπόν κάτω από τις αίθουσες/ παλάτια, ένα υπόγειο. Το υπόγειο αυτό είναι σκοτεινό, βρώμικο και παγερό, με μια αίσθηση υγρής μούχλας να αναδύεται από παντού. Δεν υπάρχουν μεσοτοιχίες, είναι ένας ενιαίος χώρος, μέσα στον οποίο κυκλοφορεί ανενόχλητος ο Μινώταυρος.

Πώς μπορεί όμως αυτό το τέρας να σε πειράξει; Υπάρχουν δύο περιπτώσεις: η μία είναι, για κάποιο λόγο, να κατέβεις εσύ στο υπόγειο και η άλλη είναι να αποφασίσει αυτός, για τους δικούς του λόγους, να ανέβει στο παλάτι. Είτε στη μία περίπτωση, είτε στην άλλη όμως, κάποιος πρέπει να ανοίξει την καταπακτή, που βρίσκεται στο πάτωμα κάθε αίθουσας/ παλατιού του ισογείου και οδηγεί στο υπόγειο.

Σχήμα 13

Ο Μινώταυρος.

Το ρόλο αυτό έχει αναλάβει να τον παίξει ο δικός σου σαμποτέρ. Αυτός βρίσκεται κρυμμένος μέσα στα αρχεία των κληρονομικών σου πληροφοριών, που βρίσκονται στο βάθος του παλατιού/αίθουσας. Έναν τέτοιο σαμποτέρ μπορεί να έχεις καθώς αντιλαμβάνεσαι σε κάθε αίθουσα, δηλαδή μπορεί να έχεις από έναν (1) μέχρι και οκτώ (8) σαμποτέρ.

Τι είναι όμως αυτός ο σαμποτέρ; Είναι μια κληρονομική πληροφορία, την οποία φέρεις εντός σου από τότε που γεννήθηκες και δίνει στην ιδιοσυγκρασία σου μια αρνητική προδιάθεση για κάτι. Για κάποιον, επί παραδείγματι, μπορεί να είναι η ροπή προς το ποτό, για κάποιον άλλον η τάση να ασκεί σωματική βία, ενώ για έναν τρίτο η έφεση στις σεξου-

αλικές διαστροφές. Δηλαδή αυτή την πληροφορία την κουβαλάς μαζί σου, στο DNA σου, δεν την απέκτησες λόγω των επιλογών σου.

Αυτή ή αυτές οι πληροφορίες, τις περισσότερες φορές, είναι ανενεργείς και έρχονται μόνο σαν σκέψεις με τη μορφή εικόνας, χωρίς κάποιο ιδιαίτερο λόγο στο μυαλό σου. Αν ο αρχηγός της ανάλογης διάστασής σου είναι πιο ισχυρός από το σαμποτέρ, τότε αυτός παραμένει ανενεργός και κρυμμένος. Αν, για κάποιους λόγους όμως, ο σαμποτέρ είναι ή γίνει πιο δυνατός από τον αρχηγό της διάστασης, τότε θα προβεί στην καταστροφική κίνηση να ανοίξει την καταπακτή. Έστω και μία φορά να ανοίξει μια από τις οκτώ [8] καταπακτές, ο Μινώταυρος θα το αντιληφθεί αμέσως, καθότι, τόσα χρόνια πεινασμένος στο υπόγειο, μπορεί να «μυρίσει» φαγητό από χιλιόμετρα μακριά. Θα έρθει λοιπόν τρέχοντας για να φάει όσο περισσότερο μπορεί, ό,τι καλύτερο και νοστιμότερο υπάρχει μέσα στο παλάτι. Εύκολα, βέβαια, θα διαπιστώσεις ότι ο Μινώταυρος είναι πανούργος και παμπόνηρος.

Έτσι, για να αφήσει ο σαμποτέρ την πόρτα ανοιχτή, ώστε να μπορεί ο τερατώδης γιός του Μίνωα να έχει πρόσβαση στο παλάτι, ο Μινώταυρος θα δώσει και σε αυτόν να γευτεί κάποια από τα εδέσματα. Ο σαμποτέρ θα γλυκαθεί, γιατί, μέχρι πριν, δεν είχε πρόσβαση στο γεύμα του παλατιού και, για να ξαναπάρει το μεζεδάκι του, θα αφήσει την πόρτα ανοιχτή. Δυστυχώς, αν ο σαμποτέρ κάποια στιγμή χορτάσει και θελήσει να κλείσει την πόρτα στον Μινώταυρο, αυτό δεν θα είναι μια εύκολη διαδικασία. Ο αρχηγός του υπογείου δεν θα ξαναμπεί στην απομόνωση χωρίς να παλέψει, χωρίς να δώσει τη μάχη του. Για να μπορέσει ο σαμποτέρ να κλείσει αεροστεγώς την πόρτα, πρέπει οπωσδήποτε να ενημερώσει τον αρχηγό της διάστασης/αίθουσας γι' αυτό. Μόνο μαζί με το

Βασιλιά/αρχηγό και το στρατό του θα μπορέσουν να κλείσουν τον Μινώταυρο στο υπόγειο και πάλι.

Φυσικά, για να είναι σίγουροι, θα πρέπει να ενημερώσουν και τους άλλους αρχηγούς να έχουν το νου τους. Τώρα, ποια θα είναι η τύχη του σαμποτέρ, θα εξαρτηθεί από το συμβούλιο των οκτώ [8] σοφών [κεφ. 9]. Αυτοί έχουν τη συνείδηση να κρίνουν και να αποφασίσουν για τη μοίρα του. Όσο για τον Μινώταυρο, ο πιο κατάλληλος για να αποφασίσει είναι το δέκατο (10°) μέλος του συμβουλίου των σοφών. Αυτός είναι ο μόνος που έχει και τα όπλα και την τεχνολογία να αντιμετωπίσει σε μια μάχη τον Μινώταυρο. Επειδή μόνο η νέα συνείδηση μπορεί να ακυρώσει την αντισυνείδηση [κεφ. 11].

Αναλυτικά ανά διάσταση οι λόγοι για τους οποίους ο σαμποτέρ θα ανοίξει την πόρτα στον Μινώταυρο:

Πρόσθια: Αν αποφασίσεις να ασκήσεις οποιαδήποτε μορφή σεξουαλικής βίας ή να πάρεις μέρος σε οποιαδήποτε μορφή σεξουαλικής υπερβολής ή και διαστροφής, κάνοντας πράξη τις ανάλογες σκέψεις που ήταν μόνο σε μορφή εικόνας μέχρι τώρα στο μυαλό σου. Οι δράσεις αυτές ανοίγουν την καταπακτή της πρόσθιας διάστασης και ο Μινώταυρος αποκτά πρόσθια στο παλάτι του αρχηγού σου. Ο πιο συνηθισμένος τρόπος που έχει για να εξαγοράσει το σαμποτέρ ώστε να αφήσει την πόρτα ανοιχτή, είναι η απόλαυση. Να έχεις το νου σου όμως, επειδή η αρχική απόλαυση γρήγορα θα γίνει ανάγκη και στο τέλος έξη. Όταν φτάσει σε αυτό το σημείο ο Μινώταυρος, πολύ δύσκολα θα γυρίσει στο υπόγειο, πείθοντάς σε

ότι εσύ είσαι αυτός που δεν θέλεις να τον αποχωριστείς.

Οπίσθια: Αν αποφασίσεις να επιβάλλεις τον τρόμο μέσω της ψυχολογικής βίας. Συνήθως οι σκέψεις αυτές γίνονται πράξη όταν συναντήσεις ανθρώπους με χαμηλότερο δυναμικό από το δικό σου, όπως είναι τα παιδιά ή οι υφιστάμενοί σου. Η παρουσία του Μινώταυρου στο παλάτι της διάστασης αυτής δεν αναγνωρίζεται εύκολα, επειδή το μεζεδάκι που δίνει στο σαμποτέρ σου είναι η αίσθηση υπεροχής, που του είναι ευχάριστη. Για να μην τον ανακαλύψεις και τον στείλεις πίσω στο υπόγειο, ο Μινώταυρος προσπαθεί να σε πείσει ότι, αν η ανωτερότητά σου δεν γίνεται αντιληπτή, πρέπει να επιβλοθεί. Δηλαδή δεν φταις εσύ που τους επιβάλλεσαι, φταίνε οι άλλοι που δεν καταλαβαίνουν.

Δεξιά: Αν φτάσεις να ασκήσεις οποιαδήποτε μορφή σωματικής βίας έως και φόνο. Πολλοί που έχουν διαπράξει φόνο, λένε ότι το δύσκολο είναι την πρώτη φορά. Από εκεί και μετά, είτε δυο φορές σκοτώσουν, είτε δέκα, είναι το ίδιο. Κάτι ανάλογο ισχύει και στην άσκηση βίας. Συνήθως όσοι έχουν βίαιες σκέψεις σαν εικόνες στο μυαλό τους αργούν μέχρι να τις πραγματοποιήσουν για πρώτη φορά, έπειτα γίνεται αυτοματική αντίδραση. Ο Μινώταυρος, σε αυτή την περίπτωση, δεν νιώθει την ανάγκη καν να προσπαθήσει να σε παραπλανήσει. Το ξέρει ότι έχει ανέβει στο παλάτι και είναι έτοιμος να κάνει κατάληψη σε όλο το ισόγειο, το αν θα του το επιτρέψεις ή όχι, εξαρτάται ολοκληρωτικά από εσένα.

Αριστερό: Αν έχεις υποχρεώσει κάποιον ή κάποιους, διασπείροντας τους το φόβο να σου υποταχθούν πνευματικά. Και σε αυτή την περίπτωση είναι δύσκολο να αντιληφθείς την παρουσία του Μινώταυρου στο παλάτι, διότι σε έχει ξεγελάσει, προβάλλοντάς σου ότι το κάνεις για το καλό τους. Όμως η πίστη δεν επιβάλλεται, εμπνέεται. Οποιαδήποτε μορφή επιβολής είναι κόλπο του Μινώταυρου. Φαίνεται ότι αυτή η μορφή του δεν είναι τόσο σοβαρή όσσο οι άλλες, όμως έχει στο νου σου ένα πράγμα για να αντιληφθείς τη σοβαρότητά της: οι χειρότεροι και πιο εξολοθρευτικοί πόλεμοι στην ιστορία έχουν γίνει για θέματα πίστης!

Άνω: Αν συνειδητά υποτιμάς, επαναλαμβανόμενα έως εξευτελισμού, κάποιον που, φαινομενικά, υστερεί σε κάτι. Μην μπερδεύεις την αδιαφορία με την υποτίμηση. Αυτής της μορφής η υποτίμηση, η οποία είναι ικανή να ανοίξει την καταπακτή στον Μινώταυρο, σου προσφέρει μια αίσθηση ικανοποίησης όταν την εκδηλώνεις και κρύβει μια δόση κακίας κάπου εντός της. Είναι η διεστραμμένη μορφή υποτίμησης, που μπορεί να ασκήσεις σε έναν αδύναμο, άρρωστο ή διαφορετικό από εσένα.

Κάτω: Αυτός ο σαμποτέρ υπάρχει, αν όχι σε όλους, στη μεγαλύτερη πλειοψηφία των ανθρώπων και υπορετεί τον ανταγωνισμό. Το ενδιαφέρον είναι στο πότε μπορεί αυτός ο σαμποτέρ να ανοίξει την πόρτα στον Μινώταυρο. Φυσικά, όταν οι ανταγωνιστικές σκέψεις αποκτήσουν τέτοια ένταση μέσα στο μυαλό σου, που δεν αντέχεις άλλο και θέλεις

να αποδείξεις σε όλους αυτούς, τους άλλους, ότι είσαι ο καλύτερος, ακόμα κι αν χρειαστεί να πατήσεις επί πτωμάτων για να το αποδείξεις. Είναι ο πιο ύπουλος σαμποτέρ, επειδή ανοίγει την καταπακτή λίγο-λίγο και ρίχνει στον Μινώταυρο φαγητό από το άνοιγμα.

Έσω: Το να σκέφτεσαι να εκδικηθείς κάποιον για αυτό που σου έκανε δεν είναι το ίδιο με το να προσπαθήσεις πράγματι να τον εκδικηθείς. Όσο καταφέρνεις και εξουδετερώνεις τις εκδικητικές σκέψεις σου, ο Μινώταυρος θέλει, αλλά δεν μπορεί να ανέβει στο παλάτι. Όταν όμως ξεκινήσεις να πράττεις αυτά που απλά σκεφτόσουν μέχρι χτες, η καταπακτή ανοίγει και, όσο κι αν προσπαθήσεις να την κλείσεις, πείθοντας τον εαυτό σου ότι δεν την άνοιξες ποτέ, ο Μινώταυρος έχει ανακαλύψει τη δίοδο. Μάλιστα θα προσπαθήσει να σε πείσει να του επιτρέπεις να περνά όποτε θέλει από εκεί με τον εξής απλό τρόπο: μεγεθύνοντας το κακό που σου έκαναν και υπερβάλλοντας για αυτό. Να θυμάσαι όμως πως, όσο κι αν σε πλήγωσαν, όσο κι αν σε εκμεταλλεύτηκαν, το παρελθόν δεν αλλάζει με την εκδίκηση. Το μόνο που μπορείς να καταφέρεις κάνοντας πράξεις εκδίκησης είναι να φωλιάσει ο Μινώταυρος στο παλάτι των συναισθημάτων σου.

Έξω: Αν έχεις κοροϊδέψει συνειδητά μέχρι σημείου εξαπάτησης, τότε ο σαμποτέρ έχει ανοίξει την καταπακτή της έξω διάστασης. Στην αρχή με μικρά και, φαινομενικά, ανώδυνα ψέματα αρχίζει το μάνταλο της πόρτας να ξεβιδώνεται και κάποια στιγμή, χωρίς να γίνει αντιληπτό το πώς, «εξα-

γκάζεσαι» από τις συνθήκες να πεις κι ένα μεγάλο ψέμα. Τότε είναι που ο Μινώταυρος σιγουρεύει ότι αυτός ο σαμποτέρ είναι πράγματι συνεργάτης του και, όποτε τον χρειαστεί, θα είναι εκεί για να του ανοίξει το δρόμο.

Υπάρχει όμως και η περίπτωση να μην ανοίξει ο σαμποτέρ την καταπακτή, αλλά ο Μινώταυρος να τη σπάσει και να βγει έξω μόνος του. Αυτές είναι οι περιπτώσεις όπου κάποιοι άλλοι άνθρωποι σε έχουν χρησιμοποιήσει για να φέρουν το δικό σου Μινώταυρο στην επιφάνεια.

Ανά διάσταση, αυτές οι περιπτώσεις είναι:

- Πρόσθια:** Να έχεις υποστεί οποιαδήποτε μορφή σεξουαλικής βίας.
- Οπίσθια:** Να έχεις υποστεί τέτοιας έντασης ψυχολογική βία, που να σου έχει προκαλέσει τρόμο και ακινητοποίηση.
- Δεξιά:** Να έχεις υποστεί σωματική βία.
- Αριστερά:** Να έχεις υποστεί πνευματική υποταγή, να σε έχουν εξαναγκάσει δηλαδή να ακολουθήσεις ένα δρόμο πίστης χωρίς τη θέλησή σου.
- Άνω:** Να έχεις υποστεί βαριάς και επαναλαμβανόμενης μορφής υποτίμηση και εξευτελισμό.
- Κάτω:** Να έχεις υποστεί για μεγάλο χρονικό διάστημα τη ζήλια και τον ανταγωνισμό κοντινών σου ανθρώπων.
- Έσω:** Να έχεις υποστεί την εκδίκηση κάποιου, κυρίως σαν παιδί, λόγω των επιλογών των γονέων σου.

Έξω: Να έχεις υποστεί την εξαπάτηση μέσω λόγων, πράξεων ή αντικειμένων, τα οποία σου προσφέρθηκαν για άλλο λόγο, αλλά εξυπορετούσαν τα υποχθόνια σχέδια των υποτιθέμενων φίλων σου.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, δυστυχώς, σπάνια μπορείς να αντιληφθείς την παρουσία του Μινώταυρου. Συνήθως το αίσθημα αδικίας που νιώθεις είναι τόσο μεγάλο, που θολώνει τη ματιά σου. Για να μπορέσεις να αλλάξεις τους κανόνες του παιχνιδιού στο οποίο παίζεις εν αγνοία σου, χρειάζεται να αναγνωρίσεις την ύπαρξη και την παρουσία του κι έπειτα να προσπαθήσεις να απαλλαγείς απ' αυτόν.

Ο τρόπος για να απαλλαγείς από τον Μινώταυρο, είτε έχει έρθει αυτός σ' εσένα είτε έχεις πάει εσύ σε αυτόν, είναι ο ίδιος μέσα από 6 βήματα:

- 1ο Βήμα:** Μάθε τι είναι το ένστικτο συντήρησης και τι το ένστικτο αναπαραγγής⁶.
- 2ο Βήμα:** Προσπάθησε να ανακαλύψεις πού και πότε σε ξεγελάει και γίνεται αντι-συνείδηση, αναπτύσσοντας την ικανότητά σου της διάκρισης.
- 3ο Βήμα:** Ζήτα θοήθεια από τους αρχηγούς των διαστάσεών σου για να εξολοθρεύσεις το σαμποτέρ της

6 Σ.τ.Σ: Το ένστικτο συντήρησης είναι η έμφυτη, αυτοματική τάση που έχει ο άνθρωπος να ακολουθεί συμπεριφορές για να επιβιώνει. Το ένστικτο αναπαραγγής είναι η έμφυτη, αυτοματική τάση που έχει ο άνθρωπος να ακολουθεί συμπεριφορές για να αναπαράγεται και να διαιωνίζει το είδος.

Ανά διάσταση, το ένστικτο εμφανίζεται διαφορετικά. Έτσι, στην πρόσθια ως σεξουαλική θία, στην οπίσθια ως τρόμος, στη δεξιά ως σωματική θία, στην αριστερή ως πνευματική υποταγή, στην άνω ως υποτίμηση, στην κάτω ως ανταγωνισμός, στην έσω ως εκδίκηση και στην έξω ως εξαπάτηση.

κάθε διάστασης, όπως στο παράδειγμα με τους μνηστήρες.

- 4ο Βήμα:** Ζήτα Βοήθεια από το συμβούλιο των οκτώ σοφών συνειδήσεων (κεφ. 9) να σε εμπνεύσουν με συνείδηση ώστε να αντιμετωπίσεις την αντισυνείδηση.
- 5ο Βήμα:** Ζήτα Βοήθεια από το 9ο μέλος (κεφ. 10), την αγάπη, να σε εμπνεύσει κι αυτή με τη σειρά της πώς να αγαπήσεις ή πώς να αγαπηθείς.
- 6ο Βήμα:** Ζήτα Βοήθεια από το 10ο μέλος (κεφ. 11). Αυτός είναι ο μόνος που έχει και τα όπλα και την τεχνολογία να αντιμετωπίσει σε μάχη τον Μινώταυρο. Επειδή μόνο η νέα συνείδηση μπορεί να νικήσει την οποιαδήποτε μορφή αντισυνείδησης.

9 —

ΚΕΦΑΛΑΙΟ **ENATO**

Σοφός ή τύραννος

Το 8μελές συμβούλιο των ανώτερων συνειδήσεων, το οποίο καθοδηγεί τους αρχηγούς σου

Στην Αρχαία Αθήνα διοίκησαν κυβερνήτες σοφοί, που έμειναν στην ιστορία για τις ικανότητές τους και τη δίκαιη κρίση τους. Κάποια άλλη χρονική περίοδο όμως, πάλι στην Αθήνα, κατέλαβαν την εξουσία κυβερνήτες τύραννοι, που έμειναν στην ιστορία για τις θηριωδίες τους.

Είναι γνωστό σε όλο τον κόσμο ότι από την Ελλάδα ξεκίνησε ο θεσμός της δημοκρατίας, όμως η διακυβέρνηση της Ελλάδας δεν ήταν πάντα δημοκρατική. Διότι άλλο ο θεσμός, άλλο αυτός που διαχειρίζεται ή ασκεί το θεσμό και άλλο το χρονικό ή χωρικό περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργεί κάθε φορά ο θεσμός.

Κάπως έτσι διοικείται και ο λαβύρινθος του μυαλού μας. Ενώ κανονικά, θα έπρεπε να διοικεί ο αρχηγός των αρχηγών, άλλες φορές διοικεί ο αρχηγός κάποιας διάστασης, άλλες φορές ο Μινώταυρος κι άλλες φορές όλοι μαζί και, στην ουσία, κανένας. Επειδή όμως η ανθρώπινη συσκευή είναι υπέρυψη πλήρης τεχνολογίας, όπως έχουμε πει, έχει εφεύρει έναν αντισταθμιστικό μηχανισμό, χάρις στον οποίο είναι εφικτή η εξισορρόπηση και η τάξη. Φυσικά ο μηχανισμός αυτός για να μπει σε λειτουργία χρειάζεται να πατήσει κάποιος το σωστό κουμπί για να ανοίξει το ανάλογο παράθυρο. Αυτό το κουμπί βρίσκεται πάνω στο θρόνο του αρχηγού της κάθε διάστασης και, όταν πατηθεί, τότε ανοίγει ένα παράθυρο, το οποίο βρίσκεται στο ταβάνι της αίθουσας ακριβώς πάνω από το θρόνο.

Για να ανακαλύψει ο αρχηγός της διάστασης πού είναι το κουμπί, πρέπει να έχει βασιλέψει τουλάχιστον τρεις μήνες. Δηλαδή η αλληλουχία είναι η εξής: έχεις ανακαλύψει τον αρχηγό της διάστασης, έχεις γνωριστεί μαζί του, έχετε πο-

λεμήσει τους μνηστήρες και τώρα ο αρχηγός σου χρειάζεται επιπλέον καθοδήγηση από κάποιον ανώτερό του.

Τότε, ξαφνικά, ανακαλύπτει το κουμπί. Μόλις το πατήσει, ανοίγει ένα παράθυρο πάνω από το κεφάλι του και μια ελκτική ενέργεια τον μεταφέρει στο πάνω πάτωμα. Προς μεγάλον του έκπληξην ανακαλύπτει ότι η αίθουσα του πάνω πατώματος είναι σαν το παλάτι του, αλλά αναβαθμισμένη. Περίπου σαν εικόνα από το μέλλον. Πιο καθαρή και λαμπερή, με υψηλότερης τεχνολογίας μποχανήματα και, ναι, ένας θρόνος ασύλληπτης ομορφιάς. Το μόνο περίεργο είναι ότι πάνω σε αυτή τη θέση κάθεται ήδη κάποιος που του μοιάζει. Ποιος είναι άραγε αυτός; Αυτός είναι ο σοφής όψη του αρχηγού της διάστασης. Το καθαρό μέρος του είναι του, που δεν επηρεάζεται ούτε από μνηστήρες, ούτε από ένοστικα. Είναι καθαρή συνείδηση. Είναι αυτό το περιεχόμενο της πληροφορίας που μπορεί να καθοδηγήσει σωστά τον αρχηγό στη λήψη αποφάσεων.

Σχήμα 14

Ο σοφός σύμβουλος σου.

Το σύνολο αυτών των σοφών του 1^{ου} ορόφου απαρτίζουν το 8μελές συμβούλιό σου και σου εμφυσούν τις οκτώ κύριες όψεις της συνείδησης. Δηλαδή την ευγένεια, τη δοτικότητα, τη δικαιοσύνη, την ευφυΐα, την ιεραρχία, την πληρότητα, την ικανοποίηση και, φυσικά, τη σοφία. Υπάρχουν βέβαια και άλλες όψεις της συνείδησης που μπορείς να αγγίξεις συνειδητά μέσω του συμβουλίου των οκτώ σοφών αρκεί να μπορέσει ο κάθε αρχηγός σου να βρει και να πατήσει το κουμπί.

Παράδειγμα

Στο παράδειγμα του 7^{ου} κεφαλαίου, πώς θα μπορούσαν οι 8 σοφοί σύμβουλοι να σε καθοδηγήσουν;

- Μέσα από τον αρχηγό της **πρόσθιας διάστασης** μπορείς να βρεις το μέλος αυτό του συμβουλίου των σοφών που θα σε εμπνεύσει στην ικανοποίηση μέσω της αποδοχής. Θα σε βοηθήσει να αποδεχτείς το πώς είσαι, ανεξαρτήτως του πώς σε βλέπουν οι άλλοι, εστιαζόμενος στα καλύτερά σου χαρακτηριστικά. Η αποδοχή της σημερινής εικόνας σου και η παράλληλη προσπάθεια βελτίωσής της είναι τα óπλα που χρειάζεσαι για να κατακτήσεις το δρόμο της ικανοποίησης.
- Μέσα από τον αρχηγό της **οπίσθιας διάστασης** μπορείς να βρεις το μέλος αυτό του συμβουλίου των σοφών που θα σε εμπνεύσει στη σοφία μέσω της γνώσης. Θα σε βοηθήσει να γνωρίσεις ότι ο φόβος είναι μια σαπουνόφουσκα. Μεγαλώνει και θεριεύει όσο σου προκαλεί αγωνία. Μόλις αποφασίσεις να τον ζήσεις για να τον αντιμετωπίσεις, η αγωνία εξαφανίζεται και η φούσκα σκάει. Όπως μια απειλή, που έχει αξία όσο δεν πραγματοποιείται.

- Μέσα από τον αρχηγό της **δεξιάς διάστασης** μπορείς να βρεις το μέλος αυτό του συμβουλίου των σοφών που θα σε εμπνεύσει στη δοτικότητα μέσω της συγχώρεσης. Θα σε βοηθήσει να αντέξεις την ελαττωματικότητα των άλλων και να αναγνωρίσεις τις ελλείψεις τους. Μόνο έτσι θα μπορέσεις να ανακαλύψεις εσύ πού υπερέχεις. Κι αν σε κάποιον τομέα έχεις περίσσεια χαρισμάτων, τότε από αυτό σου το πλεόνασμα θα μπορέσεις να δώσεις σε όσους, στον συγκεκριμένο τομέα, βρίσκονται σε ένδεια και έχουν ανάγκη όσα μπορείς να τους προσφέρεις.
- Μέσα από τον αρχηγό της **αριστερής διάστασης** μπορείς να βρεις το μέλος αυτό του συμβουλίου των σοφών που θα σε εμπνεύσει στην ευγένεια μέσω της συνειδητής καλοσύνης. Θα σε βοηθήσει να προστατέψεις τον εαυτό σου προχωρώντας μπροστά και όχι μένοντας εγκλωβισμένος στο γάντζο της εκδίκησης. Η ευγένεια είναι μια ποιότητα της συνείδησης που δεν γίνεται εύκολα αντιληπτή. Δώσε της λίγο χρόνο και προσπάθησε να την πλησιάσεις. Θα σε ανταμείψει, να είσαι σίγουρος.
- Μέσα από τον αρχηγό της **άνω διάστασης** μπορείς να βρεις το μέλος αυτό του συμβουλίου των σοφών που θα σε εμπνεύσει στην πληρότητα μέσω της ισχυρής θέλησης. Θα σε βοηθήσει να ανακαλύψεις το μάθημα που πρέπει να πάρεις από το γεγονός της προδοσίας καθαυτό. Αν πραγματικά αποφασίσεις ότι θέλεις να προσπαθήσεις να απαλλαγείς από τέτοιες σχέσεις στη ζωή σου, η πληρότητα που θα λαμβάνεις από τις καινούριες σχέσεις σου θα είναι ασύλληπτη.
- Μέσα από τον αρχηγό της **κάτω διάστασης** μπορείς να βρεις το μέλος αυτό του συμβουλίου των σοφών που θα σε εμπνεύσει στην ιεραρχία μέσω της οργανωτικότητας.

Θα σε βοηθήσει να βάλεις σε τάξη όλο το λαθύρινθο του μυαλού σου. Να ιεραρχήσεις τις ανάγκες και τα θέλω σου, οργανώνοντας με επαναληψιμότητα αυτά που εσύ επιθυμείς να συμβαίνουν στη ζωή σου. Με τη βοήθεια αυτού του σοφού θα μπορέσεις να επαναπροσδιορίσεις τη θέση σου, κι έτσι θα αποκτήσεις τη δική σου άποψη. Επειδή κάθε άποψη συνοδεύεται από την ανάλογη θέση.

- Μέσα από τον αρχηγό της **έσω διάστασης** μπορείς να βρεις το μέλος αυτό του συμβουλίου των σοφών που θα σε εμπνεύσει στη δικαιοσύνη μέσω της αλήθειας. Θα σε βοηθήσει να βρεις την α-λήθεια⁷ σου χωρίς να ξεχνάς. Όταν μπορέσεις να θυμηθείς, όχι μόνο ποιος είσαι και τι κάνεις, αλλά και ποιος ήσουν και τι έκανες, θα μπορέσεις να αγγίξεις τη γεύση της δικαιοσύνης. Και όταν με δίκαιη κρίση αντιμετωπίσεις τον εαυτό σου, τότε ναι, θα μπορείς να μεταδίδεις έναν αέρα δικαιοσύνης στους γύρω σου.
- Μέσα από τον αρχηγό της **έξω διάστασης** μπορείς να βρεις το μέλος αυτό του συμβουλίου των σοφών που θα σε εμπνεύσει στην ευφυΐα μέσω της υπομονής. Θα σε βοηθήσει να μάθεις να δέχεσαι τη διαφορετικότητα και να αναγνωρίζεις την πολυπλοκότητα χωρίς να μπερδεύεσαι. Με τη βοήθεια αυτού του σοφού θα μπορέσεις να αντιληφθείς ότι εσύ κι οι άλλοι είστε μέρη ενός όλου. Απλά ο καθένας έχει το ρόλο του, τον οποίο πρέπει όχι μόνο να μάθει να απαγγέλει σωστά, αλλά και να τον υποδύεται σαν άξιος πρωταγωνιστής.

⁷ Σ.τ.Σ: Α-λήθεια = χωρίς λήθη.

10—

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Αγάπη, ο φάρος του μέλλοντος μας

Γνωριμία με το 9ο μέλος του συμβουλίου των σοφών

Στο σημείο αυτό του βιβλίου θα ήθελα να σου αποκαλύψω ένα πολύ σπουδαίο μυστικό. Για την ακρίβεια έναν σπουδαίο τύπο που κρύβεις μέσα σου. Θα μπορούσε να είναι ο πράκτορας 007, αλλά και κάποιος σπουδαιότερος από αυτόν. Πιο σνομπ, πιο έξυπνος, πιο τραχύς, πιο ευέλικτος, πιο ελκυστικός, πιο αποτελεσματικός, πιο τρυφερός και, τελικά, πιο μόνος.

Αν θέλεις να τον γνωρίσεις, καταρχήν πρέπει να τραβήξεις την προσοχή του. Χρειάζεται να χρησιμοποιήσεις όλα τα σκέρτσα και τα τεχνάσματα που γνωρίζεις για να τον κάνεις να σε προσέξει. Ως σνομπ που είναι, δεν εμφανίζεται εύκολα όπου να 'ναι. Χρειάζεται ειδική επίσημη πρόσκληση, φτιαγμένη από ψυχικό ιστό με διαμαντένια δάκρυα. Όσο πιο πολλά τα διαμαντένια δάκρυα, τόσο περισσότερες οι πιθανότητες να σε επισκεφτεί.

Αλλά πρόσεξε να είναι αυθεντικά κι όχι ψεύτικα, μιας και είναι πανέξυπνος, αναγνωρίζει πανεύκολα την απομίμηση. Τα αυθεντικά διαμαντένια δάκρυα, όπως ίσως γνωρίζεις, παράγονται μόνο μετά από συνειδητοποιημένο πόνο και κλάμα. Όχι από πόνο απώλειας κάθε μορφής ιδιοκτησίας. Αυτά είναι η χειρότερη απομίμηση: τα γυάλινα δάκρυα. Η ταχύτητα με την οποία είναι ικανός να θρυμματίσει τα γυάλινα δάκρυα, είναι ασύλληπτη. Δεν προλαβαίνεις να αντιληφθείς πώς βρέθηκες εκεί που θα σε στείλει, αν αντιληφθεί, έστω και στο ελάχιστο, ότι προσπαθείς να τον ξεγελάσεις.

Η ευελιξία του είναι σαν ταχυδακτυλουργική τέχνη. Μπορεί να σε δέσει κόμπο στο λεπτό, όπως μπορεί να σε λύσει, αν καταλάβει ότι πράγματι άρχισες να νοιάζεσαι γι' αυτόν. Είναι τόσο ελκυστικός, αν αφεθείς να τον γνωρίσεις. Πιο γλυ-

κός κι από μέλι. Αρκεί να γευτείς τη σωστή ποσότητα. Διότι, αν το παρακάνεις, μπορεί να σου κολλήσει η γλύκα στο λαιμό και να κινδυνέψεις να πνιγείς.

Αν και ένα είναι το μόνο σίγουρο, πως όσο κι αν κινδυνέψεις από άγνοια ή από ρίσκο, αν το κίνητρό σου είναι καθαρό, πάντα θα βρει μια λύση να σου προσφέρει. Η αποτελεσματικότητα είναι το ατού του. Μάλιστα η προσφορά της λύσης του δεν γίνεται μέσα σε ένα κλίμα κρίσης και ταπείνωσης, αλλά σε ένα κλίμα τρυφερότητας κι ευγένειας, ορισμένο φυσικά από τα πλαίσια της δικαιοσύνης.

Παρόλα αυτά, αν τελικά δεν επιθυμείς να τον γνωρίσεις, αυτός έχει μάθει να είναι μόνος. Έχει μείνει πολύ μόνος. Σχεδόν έχει συνοθίσει να είναι μόνος και να περιμένει κάποιος να του χτυπήσει την πόρτα για να τον προσκαλέσει στην παρέα του. Κι αυτό επειδή, παρά το γεγονός ότι είναι τόσο σπουδαίος, έχει ένα «μειονέκτημα». Δεν πάει ποτέ κάπου αν δεν τον καλέσουν. Και μάλιστα, ακόμα περισσότερο, αν δεν τον καλέσει ο άμεσα ενδιαφερόμενος. Έτσι, αν ο αρχηγός των αρχηγών σου δεν αναζητήσει τον σύμβουλό του, το 9^ο μέλος του συμβουλίου των σοφών δεν θα εμφανιστεί ποτέ. Και, αν για κάποιο λόγο δεν κατάλαβες για ποιον μιλάμε, μιλάμε για την αγαπητική όψη του εαυτού σου. Αυτή που πρέπει συνειδητά να αναζητήσεις για να κάνεις επαφή. Αυτή που, ενδεχομένως, πρέπει να σκάψεις για να ξεσκεπάσεις, ακόμα κι αν τα χέρια σου χρειαστεί να ματώσουν.

Επειδή υπάρχει και είναι κάπου εκεί, είτε το ξέρεις, είτε δεν το ξέρεις, είτε το πιστεύεις, είτε δεν το πιστεύεις, είτε την ψάχνεις, είτε δεν την ψάχνεις,. Εσύ χρειάζεται να κάνεις απλά το βήμα να την αναζητήσεις. Διότι η αγαπητική όψη του είναι δική σου, κι εκτός από όλα τ' άλλα, έχει και μεταμορφωτικό δυναμισμό. Μπορεί να μεταλλαχθεί σε ανώτερη

μορφή αγάπης από αυτήν που θα ανακαλύψεις. Πώς; Μην αναρωτιέσαι... απλά ακολούθησε τα επόμενα βήματα:

- 1ο Βήμα:** Μάθε να αγαπάς.
- 2ο Βήμα:** Μάθε να αγαπάς και όσους νομίζεις ότι δεν σ' αγαπούν.
- 3ο Βήμα:** Μάθε να το δείχνεις.
- 4ο Βήμα:** Μάθε να το δείχνεις με τρόπο που οι άλλοι να καταλαβαίνουν
- 5ο Βήμα:** Γίνε αγάπη.

Η σφαιρική αντιληπτικότητα ως μια μέθοδος διεύρυνσης της αντίληψης, δηλαδή ένας τρόπος αναδιάταξης του συστήματος πεποιθήσεων, χρησιμοποιεί ως βασικό θεμέλιο την αγάπη. Η ραχοκοκαλία της Αγάπης είναι η Ηθική. Η ηθική της σφαιρικής αντιληπτικότητας πρεσβεύει, βάσει των οκτώ διαστάσεων, τα εξής:

- 1. Πρόσθια:** Δεν εξαπατούμε με την εξωτερικότητά μας, δηλαδή δεν δείχνουμε κάτι που δεν είμαστε.
- 2. Οπίσθια:** Δεν εκφοβίζουμε κανέναν, χρησιμοποιώντας γνώση που έχουμε εμείς και οι άλλοι δεν έχουν.
- 3. Δεξιά:** Δεν εκμεταλλευόμαστε την αδυναμία ή την άγνοια των άλλων για προσωπικό όφελος.
- 4. Αριστερά:** Προστατεύουμε τη γνώση μας και δεν τη σπαταλάμε.
- 5. Άνω:** Η προσωπική μας εξέλιξη ωφελεί και το γενικότερο καλό.

- 6. Κάτω:** Υπερασπιζόμαστε το γενικότερο καλό με όποιο τρόπο αντιλαμβανόμαστε.
- 7. Έσω:** Ελέγχουμε τα συναισθήματά μας και δεν φοβόμαστε να ζητήσουμε συγγνώμη για τα λάθη μας.
- 8. Έξω:** Σεβόμαστε τη διαφορετικότητα του άλλου και προσπαθούμε να αντιληφθούμε τη θέση του.

Η αγάπη, φυσικά, δεν πρέπει να συγχέεται με το απλό συναίσθημα. Έτσι, πιστεύουμε τα εξής για την αγάπη, βάσει των οκτώ διαστάσεων:

- 1. Πρόσθια:** Η αγάπη δεν φαίνεται απαραίτητα, αλλά εκπέμπεται.
- 2. Οπίσθια:** Ο φόβος και η αγάπη είναι διαμετρικά αντίθετες ενέργειες. Όποιος εκπέμπει φόβο δεν μπορεί να εκπέμπει και αγάπη.
- 3. Δεξιά:** Ο μόνος χειρισμός που επιτρέπεται στην αγάπη, είναι η δημιουργία αγαπητικού πεδίου.
- 4. Αριστερά:** Η ύψιστη πηγή προστασίας είναι η «αγαπητική» αγάπη.
- 5. Άνω:** Η αγάπη σου εξελίσσεται όσο πιο πολύ απομακρύνεσαι από το αίσθημα ιδιοκτησίας αυτού που αγαπάς (ή νομίζεις ότι αγαπάς).
- 6. Κάτω:** Η αγάπη εδραιώνεται από τη θυσία, τη συνειδοτή θυσία, που προκύπτει ως εσωτερική ανάγκη και όχι καθ' υπόδειξη τρίτου προσώπου.

7. **Ἐσω:** Ο πόνος είναι ξένος από την αγάπη. Η αγάπη δίνει μόνο χαρά. Όταν πονάς, δεν αγαπάς. Πονάει μόνο το εγωιστικό μέρος του είναι σου.
8. **Ἐξω:** Οι άλλοι είναι απλώς το μέσον για να εκδηλώσεις την αγάπη σου και όχι η αιτία.

Παρατήρησε πού βρίσκεσαι σήμερα και αναρωτήσου τι μπορείς να κάνεις για να βελτιωθείς.

11—

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Οχήματα μεταφοράς συνείδησης

Γνωριμία με τον κυθερνήτη του προσωπικού μας «σκάφους», το 10^ο μέλος του συμβουλίου των σοφών

Όταν τελείωσε ο πόλεμος στην Τροία, οι Έλληνες βασιλείς-πολεμιστές, που είχαν πάει να βοηθήσουν τον Αγαμέμνονα και τον Μενέλαο, άρχισαν να επιστρέφουν σιγά-σιγά πίσω στην πατρίδα. Ο Οδυσσέας με τους συντρόφους του, όμως, μέχρι να επιστρέψουν στην Ιθάκη, πέρασαν μεγάλες περιπέτειες, οι οποίες εξιστορούνται στο Ομηρικό έπος Οδύσσεια.

Εκτός των άλλων συνάντησε τον Αλκίνοο, το βασιλιά των Φαιάκων, ο οποίος προθυμοποιήθηκε να δώσει πλοία στον Οδυσσέα και τους συντρόφους του ώστε να επιστρέψουν στην πατρίδα τους.

Το χαρακτηριστικό που είχαν αυτά τα πλοία ήταν ότι μπορούσαν να μετακινούνται με τη δύναμη της σκέψης. Δεν είχαν πιδάλια σαν τα άλλα καράβια και μετακινούνταν προς την κατεύθυνση εκείνη που ήθελαν να πάνε οι άνθρωποι, διαβάζοντας τη σκέψη και τη διάθεσή τους. Επίσης, ήταν πάρα πολύ γρήγορα και δεν υπήρχε περίπτωση να χαθούν ή να πάθουν κάποια βλάβη.

Βασισμένοι σε αυτό το μύθο εμπνευστήκαμε τη μορφή του δεύτερου ορόφου, του ορόφου πάνω από το 8μελές συμβούλιο των σοφών. Σκεφτήκαμε λοιπόν ότι, αφού οι οκτώ σοφοί σύμβουλοί μας είναι συνειδήσεις, άρα μιας μορφής σκέψεις, θα μπορούσαν να μετακινούνται με τέτοιου τύπου πλοία σαν τα πλοία των Φαιάκων.

Εικονοποιήσαμε λοιπόν 8 διαστημόπλοια, ένα πάνω από την κάθε αίθουσα των οκτώ σοφών του οκταμελούς συμβουλίου. Επειδή όμως, κατ' ουσία, η συνείδηση είναι μια και εμείς την κομματιάζουμε, θεωρήσαμε ότι τα οκτώ αυτά

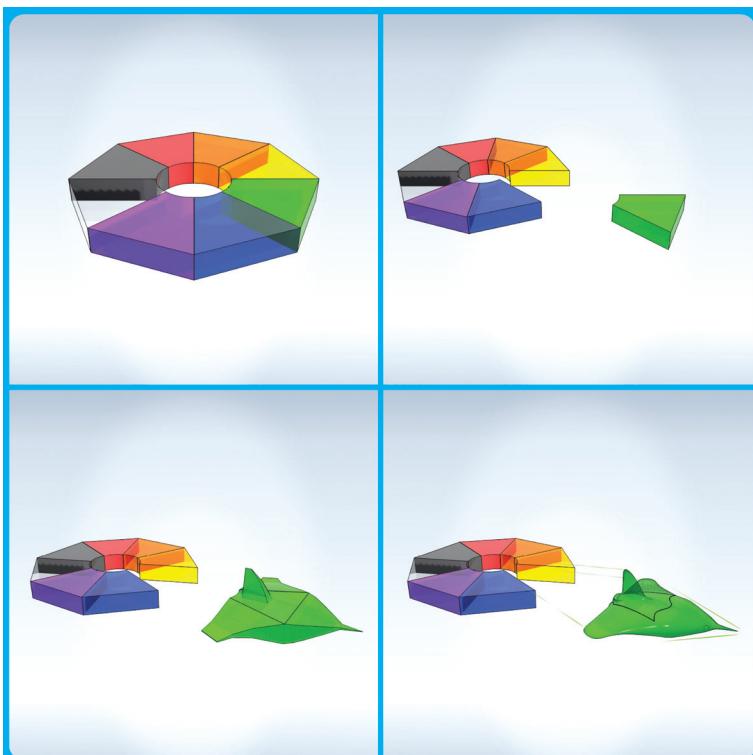

διαστημόπλοια είναι τα επιμέρους κομμάτια ενός μητρικού διαστημοπλοίου.

Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι πάνω από τον όροφο του 8μελούς συμβουλίου υπάρχει ένα μητρικό διαστημόπλοιο, το οποίο έχει οκτώ αίθουσες, που η καθεμία είναι ή μπορεί να μετατραπεί σε ένα θυγατρικό διαστημόπλοιο. Το μητρικό διαστημόπλοιο είναι εκείνο το μέρος της παγκόσμιας συνείδοσης που μπορούμε να αγγίξουμε ή, για να το θέσουμε καλύτερα, που μπορεί να θίξει το ατομικό μας ασυνείδητο.

Σχήμα 15

Τα πλοία των Φαιάκων.

Για να μπορέσει κάποιος να αγγίξει την παγκόσμια βιβλιοθήκη, δηλαδή το συλλογικό ασυνείδητο, χρειάζεται να περάσει πρώτα μέσα από το ατομικό του ασυνείδητο. Χρειάζεται να γνωρίσει καλά τον εαυτό του, τις ποιότητές του και τις δυνατότητές του, καθώς και τα εμπόδια και τις παγίδες που ο ίδιος βάζει στον εαυτό του. Όταν λοιπόν γνωρίσει: τον αρχηγό κάθε διάστασής του, καθώς και τον αρχηγό των αρχηγών του, τα μαύρα ανθρωπάκια που βρίσκονται μέσα στις μεσοτοιχίες, καθώς και τους σαμποτέρ που ανοίγουν την καταπατή στο Μινώταυρο και ολοκληρώσει τη γνώση αυτή με τους 8 σοφούς συμβούλους και το 9^ο μέλος του συμβουλίου των σοφών, είναι πια έτοιμος να περάσει από το ατομικό ασυνείδητο στο συλλογικό. Πώς;

Αφήνοντας τη σκέψη του να ακολουθήσει τη φαντασία του μέσα στα πλοία των Φαιάκων. Για μεγαλύτερη σιγουριά κι ασφάλεια, εμείς προτείνουμε να υπάρχει κι ένας κυβερνήτης αυτού του μπτρικού σκάφους, διότι η ακυβέρνητη σκέψη μπορεί να οδηγηθεί σε λάθος μονοπάτια. Έτσι, ως κυβερνήτη του προσωπικού μας σκάφους ορίζουμε το 10^ο μέλος του συμβουλίου των σοφών. Ο σοφός αυτός διαφέρει από τους άλλους 8, αλλά και από το 9^ο μέλος σε κάτι πολύ βασικό. Έχει τη δυνατότητα να μεταφέρεται με τη θέλησή του σε κόσμους μακρινούς, μέσα στη συμπαντική βιβλιοθήκη, χωρίς τον περιορισμό της ατομικότητας. Με απλά λόγια, είναι η πηγή της έμπνευσής μας.

Η ερώτηση βέβαια που τίθεται τώρα είναι για ποιο λόγο χρειάζεται να αποκτήσουμε μια συνειδητή σχέση με αυτό το μέρος του είναι μας; Προτού απαντήσουμε, ας θυμηθούμε τα λόγια του Αριστοτέλη περί ψυχής: *Η ψυχή του ανθρώπου είναι διφυής, η μισή είναι σαν όλο τον κόσμο και η άλλη μισή είναι όλος ο κόσμος.*

Αν λοιπόν επιθυμούμε να γνωρίσουμε την ψυχή μας, χρειάζεται να γνωρίσουμε και τα δύο μέρη της, και αυτή που

είναι σαν όλο τον κόσμο, την ατομική, αλλά και αυτή που είναι όλος ο κόσμος, δηλαδή τη συλλογική. Ο μόνος λόγος για να γνωρίσει κάποιος το 10° μέλος του συμβουλίου των σοφών είναι, προφανώς, για να εργαστεί υπέρ του γενικότερου καλού με σεβασμό προς τη μοναδικότητά του.

Άλλωστε, ο καθένας έχει γεννηθεί για διαφορετικό λόγο. Τι πιο υπέροχο και πιο ανακουφιστικό από την ανακάλυψη αυτού του λόγου⁸, της αιτίας και της αναλογίας χάρη της οποίας πρέπει να μάθει να ομιλεί!

8 Σ.τ.Σ: Λόγος στην Ελληνική γλώσσα σημαίνει αιτία, αναλογία και ομιλία.

12

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

Εμπνευσμένη γεωμετρία για
δημιουργικές πραγματικότητες

Άσκηση για συναισθηματική ευστάθεια

Άσκηση για διεύρυνση της αντίληψης

Σε ένα graffiti πριν χρόνια είχα διαβάσει «Φαντασίες ή αλήθειες; Ψάξε να βρεις την πραγματικότητα!»

Ωραία, άντε και τη βρήκα, μετά τι κάνω; Όσο δεν ξέρεις είσαι μακάριος, όταν όμως ξέρεις... Υπάρχουν τόσοι λόγοι για να μην κάνεις το βήμα να ψάξεις. Τόσοι λόγοι κι άλλοι τόσοι φόβοι. Μπορείς άραγε να φανταστείς τη ζωή σου χωρίς φόβο; Μπορείς να τολμήσεις να ανοίξεις το διακόπτη της φαντασίας σου και να βουτήξεις μέσα στο χρώμα;

Βαθιά ανάσα και... φύγαμε!

Φύγαμε, μα πού πάμε, τι είναι εδώ; Λευκό χαρτί: χάος ή μίσος για δημιουργία; Ανάλογα την επιλογή. Μετά από πολύ κόπο, πόνο, κλάμα και απογοήτευση διάλεξε τι θες να κάνεις με το χάος. Άσε να σου έρθει μια ιδέα. Άρχισε τη δημιουργία. Στην αρχή μόνο με χρώμα. Έπειτα κι άλλο χρώμα, πολλά χρώματα. Στην αρχή χωρίς όρια. Έπειτα κάποια όρια. Στο τέλος νέα όρια. Νέα όρια, νέα δεδομένα, νέα αρχή.

Καλή δύναμη, ταξιδιώτη και... καλό ταξίδι.

Αν λοιπόν επιθυμείς να γνωρίσεις τις ασκήσεις εμπνευσμένης γεωμετρίας, ακολουθούν δύο ενδεικτικά παραδείγματα. Μπορείς να κάνεις την άσκηση οποιαδήποτε ώρα της ημέρας, αλλά είναι πολύ βοηθητικό να κοιτάζεις προς την ανατολή, επειδή αυτός ο προσανατολισμός δίνει εντολή στη ασυνείδητό σου για αφύπνιση. Υποχρεωτικό μόνο είναι να είσαι σε καθιστή θέση κατά την διάρκεια της άσκησης, διότι η σπονδυλική στήλη, που λειτουργεί ως κεραία, πρέπει να έχει κατεύθυνση προς τον ουρανό και να μην είναι παράλληλη με την επιφάνεια της γης.

Σε καθιστή θέση σημαίνει ότι κάθεσαι κανονικά σε καρέκλα, πολυθρόνα κ.λπ. ή οκλαδόν, ακουμπώντας σε κάποιο τοίχο, στο προσκέφαλο του κρεβατιού σου κ.λπ. Οι παλάμες των χεριών σου καλύτερα να είναι στραμμένες προς τα πάνω, γιατί με αυτό τον τρόπο μπορείς να λάβεις καλύτερα την πληροφορία. Όταν οι παλάμες είναι στραμμένες προς τα κάτω, είναι καλύτερη θέση για να πέμπεις πληροφορία. Αυτό σου χρειάζεται πολύ αργότερα, όταν μπορείς μέσα από τις ασκήσεις σου να είσαι διαδραστικός με τις εικόνες που βλέπεις.

Βοηθάει πολύ να έχεις κλειστά τα μάτια σου την ώρα της άσκησης για να μη σου αποσπούν την προσοχή άλλα ερεθίσματα. Επίσης, καλό θα ήταν να μη σε ενοχλήσουν θόρυβοι κατά την διάρκεια της άσκησης (πχ κινητό ή κουδούνι) για να μπορέσεις να πάρεις όλο το όφελος της βιωματικής εμπειρίας.

Όταν ξεκινήσεις να κάνεις κάποια άσκηση, καλό θα ήταν να την επαναλαμβάνεις 3-4 φορές την εβδομάδα. Αν θες να κάνεις και τις δύο διαφορετικές ασκήσεις που ακολουθούν, μπορείς να τις κάνεις εναλλάξ. Μπορείς, αν επιθυμείς, να κάνεις άσκηση κάθε μέρα, όχι όμως δύο φορές τη μέρα την ίδια άσκηση, ούτε δύο διαφορετικές ασκήσεις. Απαγορεύεται να κάνεις την άσκηση αν έχεις πιεί αλκοόλ ή έχεις πάρει ουσίες. Μπορείς άφοβα και ακίνδυνα να τις επαναλάβεις για όσο χρονικό διάστημα επιθυμείς.

Η πρώτη, σαν αποτέλεσμα, φέρνει συναισθηματική ευστάθεια και η δεύτερη, σταδιακά αλλά συναρπαστικά, διαστέλλει τη συνείδηση.

Καλή απόλαυση!

Άσκηση 1n

Σχήμα 16

Άσκηση με κόλουρο κώνο.

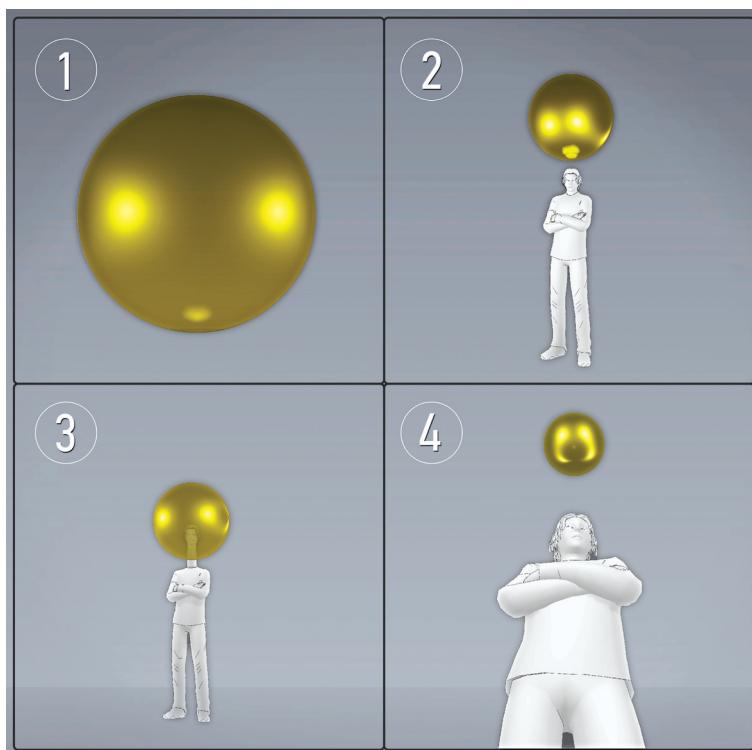
- Φαντάσου ότι από τον ουρανό κατεβαίνει ανοιχτός ένας χρυσός κόλουρος [ανοιχτός από πάνω] κώνος και σε καλύπτει. Αποφάσισε εσύ πόσο μεγάλος θέλεις να είναι. Μπορείς να τον φανταστείς σαν δωμάτιο, όπου εσύ κάθεσαι στο πάτωμα ή σαν μεγάλο καπέλο, που ίσαίσα δεν ακουμπάς στα τοιχώματά του. Από την ανοιχτή κορυφή του φαντάζεσαι ότι πέφτει χρυσή βροχή και

σε λούζει. Αφού σε «ξεπλύνουν» οι χρυσές σταγόνες, 5 με 10 λεπτά αργότερα φαντάζεσαι ότι το σώμα σου τις απορροφά εκεί που το ακουμπούν. Απορροφώντας όμως τις χρυσές σταγόνες αρχίζεις και χρυσίζεις, μέχρι να γίνεις λαμπερός και χρυσός ολόκληρος. Τότε δίνεις εντολή στη θροκή να σταματήσει και ζητάς από τον κώνο να φύγει και να ξαναγυρίσει στον ουρανό.

Άσκηση 2n

Σχήμα 17

Άσκηση με σφαίρα.

Φαντάσου ότι από τον ουρανό κατεβαίνει μια χρυσή σφαίρα διαμέτρου περίπου ενός μέτρου, η οποία σταματά μισό μέτρο πάνω από το κεφάλι σου. Τώρα φαντάσου ότι ο λαιμός σου ψηλώνει κατευθυνόμενος προς τη σφαίρα και το κεφάλι σου πάει και μπαίνει μέσα σε αυτό το σφαιρικό χώρο. Αφού περιεργαστείς λίγο το εσωτερικό του, αναρωτιέσαι τι είναι εδώ και μια απάντηση αποκρυσταλλώνεται ως σκέψη σου. Προσπάθησε να μη λογοκρίνεις την απάντηση. Αν είναι πολλές και διαφορετικές, διάλεξε όποια απάντηση σε κάνει να νιώθεις καλύτερα.

Έπειτα αναρωτήσου ποιος είναι ο υπεύθυνος αυτού του χώρου και περίμενε μέχρι να πάρεις μια απάντηση. Αφού πάρεις την απάντησή σου, ζήτα από αυτόν τον υπεύθυνο να εικονοποιηθεί μπροστά σου (μέσα σε εκείνο το χώρο φυσικά) με μια μορφή για να μπορείς να τον/την αντιληφθείς. Όταν δεις ή φανταστείς την εικόνα του, φαντάσου ότι βγάζεις τη δέσμη της αγάπης από την καρδιά σου και τη στέλνεις επάνω του. Αν παραμείνει η μορφή, ζητάς να σου στείλει κι εσένα μια δέσμη αγάπης για να δημιουργήσετε ένα πεδίο αγάπης, το οποίο είναι πάντα ασφαλές.

Αν εξαφανιστεί η μορφή μόλις πέσει πάνω της η δέσμη αγάπης, αυτό σημαίνει ότι κάποιος μνηστήρας προσπάθησε να σε ξεγελάσει, οπότε πρέπει να επαναλάβεις την άσκηση αργότερα. Αν έχει παραμείνει λοιπόν, η μορφή του υπευθύνου του χώρου του ζητάς να γνωριστείτε, δηλαδή να μάθεις ποιος είναι ώστε να μπορέσεις να αντιληφθείς με ποιο σημείο του εαυτού σου επικοινωνείς. Επίσης, μπορείς να ρωτήσεις ποια είναι η σχέση σου μαζί του, για να μπορέσεις να κα-

ταλάβεις πόσο κοντά στο συνειδητό σου είναι αυτό το μέρος του είναι σου.

Όταν αποκτήσετε μια καλή επαφή, πράγμα που μπορεί να γίνει είτε σε αυτή την άσκηση ή σε κάποια επόμενη, μπορείς να ρωτήσεις τι άλλο έχει να σου δείξει. Οι εικόνες που θα δεις ή θα φανταστείς είναι άλλα μέρη του είναι σου, στα οποία μπορείς να ταξιδέψεις.

Να θυμάσαι ότι ο άνθρωπος είναι ένα μικρό σύμπαν, πράγμα που σημαίνει ότι οι εικόνες που θα συναντήσεις μέσα στις ασκήσεις σου μπορεί να μοιάζουν με εικόνες από το σύμπαν, εικόνες από το παρελθόν ή εικόνες από το μέλλον, εκτός από όλα τα άλλα που έχουμε περιγράψει στο Βιβλίο τούτο. Διότι στις ασκήσεις, όπως και στα όνειρα, δεν υπάρχει ούτε χρονικός, ούτε χωρικός περιορισμός. Μπορείς να εικονοποιήσεις τον εαυτό σου σαν παιδί ή γέρο, μπορείς να εικονοποιήσεις κάποιον δικό σου άνθρωπο που έχει φύγει από τη ζωή ή μπορεί να εικονοποιήσεις ανθρώπους να σου μιλάνε που δεν τους έχεις συναντήσει ποτέ.

Όπως έχουμε αναλύσει στο κεφ.3, μέσα στο λαβύρινθο του μυαλού μας διαθέτουμε πολλά αρχεία πληροφοριών βαλμένα ως εικόνες, στις οποίες έχουμε πρόσβαση συνειδητά ή ασυνείδητα. Αυτό που χρειάζεται πάντα να θυμάσαι είναι πως πρέπει πάντα να στέλνεις μια δέσμη αγάπης από την καρδιά σου σε όποια καινούρια μορφή συναντάς, ώστε να δημιουργείς ένα πεδίο αγάπης. Μην ξεχνάς όμως πως οι μνηστήρες πάντα παραμονεύουν να παραπλανήσουν τον άνθρωπο που προσπαθεί να εξελιχθεί.

Όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία της εικονοποίησης, ευχαριστείς τον υπεύθυνο του χώρου για όσα

σου έδειξε και φαντάζεσαι ότι ο λαιμός σου κονταίνει και ξαναγυρίζει στο αρχικό του μέγεθος. Όταν έχει βγει το κεφάλι από τη σφαίρα, φαντάζεσαι ότι η σφαίρα φεύγει ψηλά στον ουρανό και μετά ανοίγεις τα μάτια σου.

Αν επαναλάβεις την άσκηση, κάποιες φορές είναι πολύ χρήσιμο, μόλις ολοκληρώνεις, να κρατάς σημειώσεις για το τι διαδραματίστηκε. Διαβάζοντάς τις αργότερα, θα βγάζεις κάθε φορά και πιο ολοκληρωμένα συμπεράσματα.

13—

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟΤΡΙΤΟ

Πολική σχέση, η ιδανική σχέση

Στο συμπόσιο του Πλάτωνα αναφέρεται ότι ο άνθρωπος, στην αρχή της δημιουργίας του, δεν ήταν όπως τώρα, όπου κάποιοι είναι άντρες και κάποιες γυναίκες. Ήταν ένα ενιαίο ον, που από τη μια μεριά ήταν άντρας κι από την άλλη γυναίκα, το λεγόμενο αρσενικοθήλυκο.

Επειδή αυτός ο αρσενικοθήλυκος άνθρωπος ήταν πολύ δυνατός και οι θεοί του Ολύμπου φοβήθηκαν ότι θα τους εναντιώθει, ο Δίας ο αρχηγός τους, για να προλάβει μια πιθανή επιθετική κίνηση, τον έκοψε στη μέση και έτσι δημιουργήθηκαν ο άντρας και η γυναίκα. Μετά από το διαχωρισμό⁹ αυτό, ο ένας αναζητούσε τον άλλον και, αν τύχαινε και τον έβρισκε, αγκαλιάζονταν και παρέμεναν έτσι αγκαλιά, χωρίς καν να τρώνε, μέχρι που μερικές φορές πέθαιναν σε αυτή τη θέση.

Αυτή η άποψη μπορεί να μην είναι ακριβής για τη δημιουργία των ανθρώπων, όμως μας δίνει μια πιθανή ερμηνεία για τη φράση «το άλλο μου μισό», που έχει επικρατήσει ως η περιγραφικότερη για την ιδανική σχέση. Αν όχι όλοι, οι περισσότεροι άνθρωποι αναζητούν το άλλο τους μισό για να ολοκληρωθούν ως υπάρξεις.

Εμείς ονομάζουμε την ιδανική σχέση πολική σχέση και θεωρούμε ότι μέσα από αυτή τη σχέση ο άνθρωπος μπορεί να εξελιχθεί πολύ περισσότερο απ' ότι μόνος του. Για την ακρίβεια, θεωρούμε ότι στην πολική σχέση ο άντρας είναι το ον και η γυναίκα η συνείδηση του όντος. Η συμπληρωματικότητά τους είναι τόσο ουσιαστική, ώστε να καταλήγουν να δημιουργήσουν μια δυαδική μονάδα. Όπως δηλαδή εί-

9 Σ.τ.Σ: Διαχωρισμός = χωρισμός από τον Δια.

ναι το μάτι με την όραση ή το αυτί με την ακοή. Δεν υπάρχει καλύτερος και χειρότερος, ούτε ανώτερος και κατώτερος. Ο καθένας έχει το ρόλο του, έτσι στον άντρα αναλογεί η διεισδυτική κίνηση και στη γυναίκα η περικαλυπτική.

Για να υπάρξει βέβαια πολική σχέση, απαραίτητη προϋπόθεση είναι ο κάθε ένας να έχει προσπαθήσει να εξελιχθεί συνειδησιακά για να μπορεί να έλξει μια τέτοια σχέση. Δηλαδή, όλη η εργασία γίνεται πριν, όταν είσαι μόνος και προσπαθείς να ανακαλύψεις ποιος είσαι. Επειδή στην πολικότητα κανόνες δεν υπάρχουν, μιλάει κυρίως η καρδιά. Μιλάει η καρδιά και λέει λόγια αγάπης. Αληθινής αγάπης, που ομορφαίνει την ύπαρξη και ανυψώνει το πνεύμα. Όχι αγάπης που πονά, ούτε αυτής που προκαλεί πόνο οποιαδήποτε μορφής.

Επειδή, λοιπόν, για την πολικότητα δεν μπορεί κάποιος να μιλήσει επιστημονικά, το κεφάλαιο αυτό είναι γραμμένο με τη μορφή παραμυθιού. Έτσι αφιερώνω το υπόλοιπο του Βιβλίου στην πολικότητα, τον απόλυτο έρωτα, διότι ο α-ληθινός έρωτας είναι το δυναμικό στοιχείο πάσσος γενέσεως και φωτός.

ΜΕΡΟΣ Β'

Πάθος για μελωδική ευωδία!

Παραμύθι, μέρος πρώτο

Ο Άπειρος ∞ ήταν ένας αυτάρκης άντρας. Ό,τι ήθελε το είχε. Μάλιστα, όχι μόνο ποιοτικά, αλλά και ποσοτικά. Μπορούσε να δημιουργήσει από το μηδέν τα πάντα. Αφού δεν του είχε λείψει ποτέ τίποτα, δεν είχε συναισθηματικές αναταράξεις. Δεν ήταν θλιμένος, αλλά δεν ήταν και χαρούμενος, δεν ήταν δυστυχισμένος, αλλά δεν ήταν και ευτυχισμένος. Γενικά δεν είχε συναισθήματα. Είχε απλώς σκέψεις, τις οποίες υλοποιούσε.

Μια μέρα έφτασε στον πλανήτη όπου κατοικούσε, άγνωστο πώς, μια ευωδία. Δεν τον είχε ξαναπλησίασει ποτέ κάτι παρόμοιο. Όπως κάθε αυτάρκης άντρας, στην αρχή δεν έδωσε σημασία, έπειτα του κίνησε την περιέργεια και στο τέλος θέλησε να την αποκτήσει. Έλα όμως που δεν ήξερε τον τρόπο πώς να την πλησιάσει, διότι δεν ήξερε καν τι ήταν αυτή η ευωδία, ούτε από πού προερχόταν. Μέχρι να αποφασίσει ο Άπειρος ότι θέλει κάτι από αυτή, η Ευωδία - για την ακρίβεια η πηγή της ευωδίας - είχε απομακρυνθεί κι ο Άπειρος δεν την αντιλαμβανόταν πια. Η αρχή όμως είχε γίνει. Είχε αντιληφθεί ότι υπάρχει κάτι, κάπου αλλού, έξω και μακριά απ' αυτόν που δεν το γνώριζε, που του τράβηξε την προσοχή. Που το θέλησε, αλλά δεν μπορούσε να το έχει.

Έτσι, ο Άπειρος ένιωσε την έλλειψη. Η άγνοια του τι να κάνει για να αποκτήσει αυτό που ποθεί άρχισε να του δημιουργεί θλίψη. Και η θλίψη του δεν διορθωνόταν, αλλά με τον καιρό μεγάλωνε, του έφερε πόνο. Τι ήταν αυτό που ένιωθε; Δεν το είχε ξανανιώσει. Τι έπρεπε να κάνει, τι μπορούσε να κάνει;

Άρχισε να νιώθει μοναξιά. Μια αίσθηση πόνου τόσο βαθιά, που ξεπερνούσε αυτόν της σάρκας – ο τελευταίος έχει λογική και αντιμετωπίζεται, ο άλλος όμως προέρχεται από τα έγκατα της ανθρώπινης ύπαρξης και είναι ανυπόφορος, με την πραγματική έννοια του όρου. Δεν υποφέρεται γιατί δεν υπάρχει κατανοητή αρχή, ούτε αναμενόμενο τέλος. Είναι απροσδιόριστος και ολικός. Σε κατακλύζει. Χάνεις την αίσθηση του εαυτού και μια πλημμυρίδα εσχατολογίας καλύπτει το είναι σου. Δεν υπάρχει κανείς και τίποτα για να κρατηθείς. Ό,τι πιστεύεις ή έχεις πιστέψει έως τώρα σου φαίνεται ελλιπές και λίγο. Όποιον έχεις αγαπήσει ή σ'έχει αγαπήσει τον θεωρείς προδότη. Απόλυτο κενό.

Είχε ακούσει για τη σκοτεινή νύχτα της ψυχής. Όμως ούτε και η γνώση πως και κάποιοι άλλοι το έχουν περάσει τον ανακούφιζε. Το δικό του, του φαινόταν χειρότερο απ' όλα, το πιο δύσκολο, το ακατόρθωτα ξεπεράσιμο. Ήξερε πως κάποιοι δεν είχαν αντέξει και είχαν φύγει για κόσμους μακρινούς, άλλοι είχαν προσπαθήσει αφήνοντας ένα κομμάτι του νου τους ή της σάρκας τους μέσα σε αυτό, αλλά και κάποιοι είχαν φτάσει στην άκρη. Σίγουρα όσοι είχαν περάσει μέσα από ένα τέτοιο τούνελ και είχαν φτάσει αλώβητοι στην άκρη ήταν οι κατά τόπους και χρόνους νικητές. Ήταν αυτοί που κατάφεραν να ανοίξουν νέους δρόμους, μονοπάτια καθαρά και ωφέλιμα. Το κόστος, υπέρ του δέοντος μεγάλο. Αν όμως πετύχαινε; Μπορεί άραγε να γινόταν και αυτός υπέρ του δέοντος μεγάλος; Μπορεί άραγε το δέον να μη του προκαλούσε δέος; Μήπως υπήρχε το ενδεχόμενο να προκαλούσε δέος αυτός;

Σκέψεις, σκέψεις, σκέψεις! Δεν ήξερε τι να κάνει, μόνο παρατηρούσε και περίμενε. Δεν ήξερε τι περίμενε, δεν ήξερε καν ότι περίμενε, απλά παρατηρούσε.

Ο Άπειρος δεν είχε φίλους, μήτε εχθρούς. Δεν είχε κανέναν να τον συμβουλέψει και το μόνο που ήξερε να κάνει, και το ήξερε καλά είναι η αλήθεια, ήταν να προσφεύγει στον εαυτό

του και να δημιουργεί εκ του μηδενός. Έτσι έκανε και τώρα και τότε του ήρθε μια ιδέα!

Θα πήγαινε να τη βρει! Αλλά ποια κατεύθυνση ήταν η σωστή για να ξεκινήσει την αναζήτηση; Μπρος; Πίσω; Δεξιά; Αριστερά; Πάνω ή κάτω; Δεν είχε κανένα στοιχείο για την εκκίνηση, οπότε παρέμενε ακινητοποιημένος. Το κίνητρο της επιθυμίας όμως ήταν πιο ισχυρό. Έπρεπε να βρει μια λύση. Ξαναέκανε ενδοστροφή, μπήκε στο μόνο σίγουρο και ασφαλές μέρος, εντός του δηλαδή, κι εκεί ανακάλυψε άλλη μια καταπληκτική ιδέα. Θα πήγαινε ταυτόχρονα προς όλες τις κατευθύνσεις. Τι σόι άπειρος άντρας θα ήταν, αν δεν μπορούσε να κάνει αυτή την απλή σφαιρική κίνηση. Έτσι άρχισε να φουσκώνει, όπως το αρσενικό παγώνι. Φούσκωνε, φούσκωνε, φούσκωνε, μέχρι που ο όγκος του ξεπέρασε τα όρια του πλανήτη του και άρχισε να καταλαμβάνει και τον εξωτερικό χώρο. Καθώς είχε απομακρυνθεί από τα πλαίσια του, κάτι εντός του έσπασε. Ήταν αυτή η λεπτή χορδή, που ένωνε τα δύο μέρη του είναι του στο κέντρο. Χωρίς αυτήν δεν είχε το σχήμα του απείρου ∞ η μορφή του, αλλά είχε πάρει πια το σχήμα του κύκλου O. Τον πόνεσε αυτή η εξέλιξη, αλλά η επιθυμία να βρει την ευωδία που τον είχε αναστατώσει ήταν μεγαλύτερη.

Σαν σοφός που ήταν, ήξερε ότι η εξέλιξη της συνείδησης συνοδευόταν από πόνο κι αυτός επιχειρούσε να εξελίξει τη συνείδησή του, όπως ποτέ πριν: ολικά, κυκλικά, σφαιρικά. Ήταν έτοιμος, τουλάχιστον έτσι έλεγε στον εαυτό του, να αντιμετωπίσει τον οποιοδήποτε πόνο. Ήταν όμως;

Τι άσχημη μυρωδιά είναι αυτή; Πώς βρωμάει έτσι, αναρωτήθηκε ο Άπειρος – Κύκλος. Ένιωσε τέτοια απέχθεια, που αυτόματα προσπάθησε να αλλάξει κατεύθυνση. Ήταν ήδη πολύ αργά. Πάνω στην πλάτη του είχε κολλήσει μια μαύρη κουκίδα. Άρχισε να τινάζεται σαν βρεγμένη γάτα χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Όσο τιναζόταν, μάλιστα, τόσο πιο βαθειά κολλούσε

η κουκίδα πάνω του και τόσο πιο δυνατή γινόταν η δυσωδία. Πρωτόγνωρα συναισθήματα άρχισαν να τον πλημμυρίζουν. Ο αρχικός εκνευρισμός είχε μετατραπεί σε θυμό. Ήταν αδύνατο να μην μπορούσε αυτός, ο σπουδαίος Άπειρος, να απαλλαγεί από μια τόση δα σιχαμερή κουκκίδα. Η απογοήτευση άρχισε να του μολύνει όλη του την ύπαρξη και στο τέλος φώναξε δυνατά:

«Τι την ήθελα εγώ την ευωδία; Καλά δεν ήμουν στον πλανήτη μου, στη γαλήνη μου και την απειροσύνη μου; Τώρα έχασα τη λεπτή εσωτερική μου χορδή, άλλαξε η μορφή μου και, αντί να συναντήσω την Ευωδία, μια απαίσια μυρωδιά έχει κολλήσει στην πλάτη μου. Αίσχος, χάλια, πρέπει να ξαναγυρίσω πίσω, δεν είμαι εγώ για τέτοιες αναζητήσεις. Για την ακρίβεια, δεν τις χρειάζομαι!»

Πριν προλάβει να κάνει καμιά κίνηση όμως, εκεί, μέσα στην απελπισία του, με τη μαύρη δύσοσμη κουκκίδα στην πλάτη του, ένα λεπτό αεράκι έφερε κοντά του αυτή την υπέροχη γνωστή ευωδία. Ήταν τόσο ανεπαίσθητη και γρήγορη η κίνηση του αέρα, ώστε δεν μπορούσε να ανακαλύψει ούτε από πού ερχόταν, ούτε πού πήγαινε. Ήταν όμως αρκετή για να του γεννήσει ένα καινούργιο συναίσθημα: την ελπίδα. Την ελπίδα ότι κάπου εκεί κοντά βρισκόταν αυτή που αναζητούσε και πως πραγματικά υπήρχε.

Μόλις η κουκκίδα αντιλήφθηκε την αιτία της αλλαγής του, άρχισε να δυναμώνει τη βρωμερή μυρωδιά της, για να καλύψει κάθε ίχνος από την ευωδία. Όμως ο Άπειρος-Κύκλος δεν ήταν κουτός, κατάλαβε αμέσως το παιγνίδι της κουκκίδας. Έχθρος της δεν ήταν ο ίδιος, αλλά η πηγή της ευωδίας. Για κάποιο λόγο, που ακόμα δεν γνώριζε, η μαύρη δύσοσμη κουκκίδα μισούσε την πηγή της ευωδίας και ήθελε να τον εμποδίσει να τη βρει. Μετά από αυτή τη συνειδητοποίηση,

ο Άπειρος-Κύκλος απέκτησε ένα καινούργιο συναίσθημα: το πείσμα, την ισχυρή θέληση να βρει την καλή του. Πώς όμως θα έφτανε σ' αυτή; Μα συνεχίζοντας την πορεία του. Και με την κουκκίδα τι θα έκανε; Θα την έπαιρνε μαζί του φυσικά, αφού δεν μπορούσε να απαλλαγεί απ' αυτήν.

Άλλωστε, αν η ευωδία, η Ευωδία του, τόλμησε να σκεφτεί, ήταν τόσο ισχυρή όσο πίστευε, θα μπορούσε να νικήσει τη μαύρη δύσοσμη κουκκίδα και να τον απαλλάξει από την περιπτή παρουσία της. Με την ελπίδα και το πείσμα συντροφιά, ξανάρχισε πάλι να φουσκώνει, σαν το αρσενικό παγώνι.

Παραμύθι, μέρος δεύτερο

«Ευωδία, πού ήσουν πάλι, δεν σου χω πει να μην απομακρύνεσαι από το σπίτι μας; Είναι επικίνδυνα τα πράγματα εκεί έξω κι εσύ δεν έχεις ακόμα την εμπειρία να τους αντιμετωπίσεις».

«Μητέρα, δεν αντέχω άλλο αυτό τον περιορισμό. Έχω ανάγκη να ταξιδέψω. Αν μείνω κι άλλο καιρό περιορισμένη, θα υγροποιηθώ κι εγώ, όπως τόσες άλλες μυρωδιές και θα με δεσμεύσουν στα γυάλινα μπουκάλια τους οι εχθροί μας».

«Αυτό που δεν δέχεσαι να καταλάβεις είναι ότι οι εχθροί πιο εύκολα θα σε πιάσουν όταν είσαι μόνη και μακριά παρά...»

«Τα χω ακούσει χιλιάδες φορές αυτά. Φτάνει πια! Προτιμώ να ρισκάρω να με πιάσουν ταξιδεύοντας, παρά να μένω φυλακισμένη μια ζωή μέσα στο ίδιο μας το σπίτι. Θέλω να γνωρίσω τον κόσμο, θέλω να γνωρίσω κι άλλους πλανήτες, θέλω...»

«Ευωδία, σταμάτα, έρχεται ο πατέρας σου. Σε παρακαλώ μην τον στεναχωρήσεις πάλι, είναι τόσο κουρασμένος».

«Η ίδια ιστορία ξανά και ξανά, ήθελα να 'ξερα εσύ, όταν ήσουν νέα, δεν είχες ποτέ την επιθυμία να πετάξεις μακριά; Δεν ήθελες ποτέ να γνωρίσεις άγνωστους κόσμους;»

Ο πλανήτης Αρμονία, εκεί όπου ζούσε η Ευωδία θεωρούνταν από τους πιο όμορφους πλανήτες στο σύμπαν. Εκεί κατοικούσαν μόνο μυρωδιές, λουλούδια, χρώματα και νότες κι όλα κυλούσαν τόσο ομαλά, λες και δεν υπήρχε χρόνος. Για την ακρίβεια, γραμμικός χρόνος, παρελθόν, παρόν και μέλλον.

Όλα κυλούσαν... κυκλικά. Δεν υπήρχε αντίσταση σε τίποτα. Ο καθένας ό,τι σκεφτόταν μπορούσε να το πραγματοποιήσει. Ήθελε να πετάξει; Πετούσε. Ήθελε να περπατήσει; Περπατούσε. Ήθελε να κολυμπήσει; Κολυμπούσε. Έτσι κυλούσαν όλα ομαλά, γαλήνια και... αδιάφορα. Τα ίδια, τα ίδια, τα ίδια. Άλλαγχα χωρίς ουσιαστική αλλαγή, χωρίς πάθος, χωρίς ένταση.

Κάποια στιγμή όμως, κανείς δεν ξέρει πότε ακριβώς, το μαύρο χρώμα αποφάσισε να κάνει κάτι διαφορετικό. Αντί να περπατήσει, να πετάξει, να κολυμπήσει, να κάνει, τέλος πάντων, κάτι όπως πάντα, πήγε και κόλλησε πάνω στο ροζ χρώμα. Το ροζ δεν αντιστάθηκε. Δεν ένιωσε ούτε ευχάριστα, ούτε δυσάρεστα, γιατί αυτή η εισβολή ήταν κάτι πρωτόγνωρο. Όμως σιγά-σιγά άρχισε να συμβαίνει κάτι τρομακτικό. Το ροζ άρχισε να αλλοιώνεται και να σκουραίνει, ενώ το μαύρο δυνάμωνε και γυάλιζε πιο έντονα.

Το ροζ του ζήτησε να φύγει, αλλά το μαύρο δεν έφευγε. Το ροζ άρχισε να δυσανασχετεί, μέχρι που με όση δύναμη του είχε απομείνει έσπρωξε μακριά του το μαύρο κι απελευθερώθηκε. Εκείνη την στιγμή περνούσαν από εκεί το κόκκινο

και το άσπρο. Όταν είδαν το μουντό χρώμα του ροζ, προθυμοποιήθηκαν να το φροντίσουν για να ξαναβρεί τη λάμψη του, αλλά δεν σκέφτηκαν να ρωτήσουν πώς έχασε το χρώμα του. Ούτε το ροζ τους περιέγραψε την επίθεση που δέχτηκε από το μαύρο κι έτσι το μαύρο, όπως ισχυρίστηκε πολύ αργότερα, δεν αντιλήφθηκε καν το σφάλμα του και ανενόχλητο συνέχισε το δρόμο του.

Καθώς προχωρούσε, συνάντησε το πράσινο, το οποίο έπαιζε με τον υάκινθο. Χωρίς να το σκεφτεί καθόλου, κόλλησε πάνω στο πράσινο, όπως πριν είχε κάνει με το ροζ. Κι αυτή τη φορά το πράσινο δεν ήξερε πως να αντιδράσει, όσο δυσάρεστο κι αν του ήταν αυτό που ένιωθε. Έτσι σιγά-σιγά άρχισε κι αυτό να σκουραίνει, ενώ το μαύρο ισχυροποιούσε το χρώμα του κι άλλο.

Ο Υάκινθος, βλέποντας τον πράσινο φίλο του σ' αυτή την κατάσταση, φώναξε το Μπλε, που βρισκόταν λίγο πιο πέρα. Ο Μπλε έτρεξε γρήγορα και έπιασε τον Μαύρο. Ο Μαύρος αντιστάθηκε, διότι δεν αντιλαμβανόταν τι κακό έκανε. Ο Μπλε έδεσε τον Μαύρο και τον έφερε μπροστά στο συμβούλιο των σοφών.

Ο Οξύαιχμος σφυροβόλος του απηύθυνε το λόγο.

«Τι απολογείσαι για την πράξη σου αυτή;»

«Δεν έχω να απολογηθώ τίποτα, δεν έκανα κάτι κακό», απάντησε με έπαρση ο Μαύρος.

«Το να κλέβεις το χρώμα των αδελφών σου, δεν το θεωρείς κακό;»

«Δεν το κλέβω, μου το παραδίδουν», συμπλήρωσε στο ίδιο ύφος.

«Στο παραδίδουν;»

«Μα δεν αντιστέκονται!»

Στην αίθουσα του συμβουλίου έπεσε σιωπή. Το μαύρο χρώμα είχε χάσει την καθαρότητά του. Μετέφραζε την αδυναμία αντίστασης σε συναίνεση. Έπρεπε να δράσουν αμέσως. Ήταν σίγουρο ότι είχε μολυνθεί το λογισμικό του.

«Από την απάντησή σου αντιλαμβανόμαστε ότι χρειάζεσαι κάθαρση», είπε με σοβαρότητα ο Οξύαιχμος σφυροβόλος.

«Δεν χρειάζομαι καμία κάθαρση. Ανακάλυψα κάτι καινούργιο πριν από σας και εσείς με ζηλεύετε», δήλωσε ο Μαύρος.

Το συμβούλιο έπρεπε να δράσει ακόμα πιο άμεσα. Όμως, πριν να συμφωνήσουν για την τιμωρία του μαύρου χρώματος, αυτό με μια κίνηση πέταξε και έψυγε μακριά. Από τότε δημιούργησε μια δική του περιοχή στον πλανήτη Αρμονία, την οποία οι σοφοί του συμβουλίου ονόμασαν ζώνη δυσαρμονίας. Εκεί άρχισε να απλώνει και να εδραιώνει την ιδέα του, την ιδέα της κλοπής. Δυστυχώς τον ακολούθησαν κι άλλα χρώματα και μυρωδιές και λουλούδια και νότες. Έτσι δημιουργήθηκαν τα μουντά χρώματα, οι δυσωδίες, τα δηλητηριώδη λουλούδια και οι θόρυβοι, που έκλεβαν από τα αδέλφια τους για να επιβιώσουν.

Η Ευωδία τα ήξερε όλα αυτά. Όλοι γνώριζαν την ύπαρξη της δυσαρμονικής ζώνης, επειδή οι σοφοί πίστευαν ότι η γνώση είναι δύναμη. Δεν έκριβαν τίποτα από τις επόμενες γενιές και άφηναν ελεύθερα τον καθένα σε ποια ζώνη επιθυμούσε να κατοικήσει.

Φυσικά δεν ήταν τόσο ελεύθερα τα πράγματα στη ζώνη της δυσαρμονίας. Εκεί οι νέες γενιές μάθαιναν διαστρεβλωμένη την αλήθεια και θεωρούσαν τη ζώνη αρμονίας εχθρική ζώνη. Εκπαιδεύονταν να κλέβουν απ' όποιον και ότι μπορούσαν χωρίς τύψεις και ενοχές. Αν τώρα κάποιος από τους πλανη-

μένους προσπαθούσε να ξεφύγει από τη δυσαρμονική ζώνη, θεωρούνταν για όλους εκεί προδότης και η ποινή ήταν θάνατος. Έτσι δύσκολα μπορούσε να γυρίσει κάποιος στη ζώνη της αρμονίας και, ακόμα κι αν το ήθελε, δεν το τολμούσε.

Η Ευωδία ήθελε να ταξιδέψει. Ήθελε να γνωρίσει έστω κι από μακρά τη δυσαρμονική ζώνη. Είχε βαρεθεί τον κυκλικό χρόνο και είχε αποφασίσει να μπει πάση θυσία στον γραμμικό. Οι γονείς της γνώριζαν το πείσμα της και δεν θα προσπαθούσαν να την εμποδίσουν. Έπρεπε, άλλωστε, να πάρει το μάθημά της.

Παραμύθι, μέρος τρίτο

Στη χώρα της δυσαρμονίας, το μαύρο ήταν ακόμα ο άρχοντας. Αυτός την είχε φτιάξει, αυτός την όριζε. Ποιος άλλος θα μπορούσε να κάνει οτιδήποτε καλύτερα απ' αυτόν; Κανείς! Αυτός τα ήξερε όλα. Ήταν ο καλύτερος, ήταν ο αρχηγός.

«Γκρι για πλησίασε, θέλω να σου εκμυστηρευτώ κάτι!».

«Μάλιστα Μεγαλειότατε», αποκρίθηκε το γκρι.

«Έχω αρχίσει να βαριέμαι εδώ πέρα και σκέφτομαι να οργανώσουμε μια επίθεση στη χώρα της αρμονίας. Εκεί υπάρχουν πολλά καινούργια δημιουργήματα για να κλέψουμε. Άλλωστε, αυτοί και που τα έχουν τι τα κάνουν;»

«Δίκιο έχετε, Μεγαλειότατε. Μόνο να δημιουργούν ξέρουν. Ήθελα να ξερα, χωρίς εμάς να τους κλέβουμε, τι θα έκαναν, θα έκαναν την έμπνευσή τους;»

«Πάντα σε συμπαθούσα, Γκρι. Γι' αυτό είσαι ο υπαρχηγός μου, με αντιλαμβάνεσαι ακαριαία. Οργάνωσε στρατό να ξεκινήσουμε την επίθεση».

«Αρχηγέ, έχετε καμία πρόταση για τον πρώτο στόχο;»

«Μην ανησυχείς, Γκρι, σίγουρα ο στόχος θα βρεθεί στο δρόμο μας. Κάποιος θα έχει μπει στο δρόμο της περιέργειας.».

Το μαύρο χρώμα ήξερε τόσο καλά την ψυχολογία των εχθρών του. Είχε κλέψει σχεδόν όλους τους κωδικούς τους τόσα χρόνια, οπότε δεν του ήταν δύσκολο να προβλέψει τις κινήσεις τους. Ο Γκρι και οι στρατιώτες του ετοίμασαν τα γυάλινα μπουκάλια που δέσμευαν μυρωδιές, φόρεσαν τις βεντούζες που κολλούσαν πάνω στα χρώματα και τους ρουφούσαν τη λάμψη τους, μέσα σε ειδικές θήκες τοποθέτησαν τα κόκκινα αγκάθια του Τριαντάφυλλου, τα οποία μπορούσαν να μετατρέπουν κάθε φυτό σε δηλητηριώδες, και με τους θορύβους να τους ανοίγουν δρόμο ξεκίνησαν για τη χώρα της αρμονίας. Δεν πρόλαβαν να απομακρυνθούν πολύ όταν...

Κόκκινα αγκάθια δεν είχε ξαναδεί ποτέ της. Πράσινα, ίσως. Μπεζ-καφέ τα πιο συνηθισμένα, αλλά κόκκινα; Πώς προέκυψαν άραγε τα κόκκινα αγκάθια; Σαν πηχτό αίμα έμοιαζαν. Κι αν την ακουμπούσαν, μήπως είχαν δηλητήριο;

Αυτή η ησυχία ήταν τόσο ενοχλητική. Ο ενοχλητικός θόρυβος της σιωπής. Της είχαν μιλήσει τόσες φορές γι' αυτόν τον εξαντλητικό, σιωπηλό θόρυβο. Δεν άντεχε άλλο, κάτι έπρεπε να κάνει. Η κασέτα με το παιδικό ποίημα πετάχτηκε ξαφνικά στο κεφάλι της Ευωδίας, λες και κάποιος πάτησε το play.

«Τριαντάφυλλο κλειστό είδε ένα παιδάκι. Θα το κόψω, δεν βαστώ. Αν με κόψεις, σου κεντώ το μικρό χεράκι. Ξεκαρδίζεται, γελά το μικρό παιδάκι. Το τραβά, το ξεκολλά. Τι αγκάθια, τι πολλά στο μικρό χεράκι! Αχ, κακό τριαντάφυλλο, τριανταφυλλάκι...» κι έπειτα πιο γρήγορα, τριαντάφυλλο κλειστό, και πιο γρήγορα, κι ακόμα πιο γρήγορα...

Τα αγκάθια από το τριανταφυλλάκι σαν να καρφώθηκαν στο κεφάλι της. Πόνος τρομερός. Καυτός. Σαν πυρωμένο σίδερο. Δεν άντεχε άλλο να προσπαθεί να τον νικήσει. Μικρές-μικρές σταγόνες ιδρώτα άρχισαν να εμφανίζονται στο πρόσωπό της και στο άνω χείλος. Εκεί που στους ανθρώπους φυτρώνει το μουστάκι. Ευτυχώς, να και κάτι καλό που ήταν ευωδία. Δεν φύτρωνε ούτε μια τρίχα στο πρόσωπό της. Μια σταγόνα ιδρώτα κύλησε μέχρι τη γωνία του στόματός της. Αντανακλαστικά αντιιδρώντας, την έγλειψε με την άκρη της γλώσσας της. Ήταν αλμυρή και πικρή μαζί. Έψαξε να βρει ένα φύλλο να σκουπίσει την πίκρα. Την πίκρα από τη γλώσσα, γιατί η πίκρα η άλλη... Πώς να τη σκουπίσει; Με τι;

Έπεσε στα γόνατα. Το χώμα ήταν κρύο, αλλά αυτό ήταν το τελευταίο που την ένοιαζε. Με το χέρι της σφιγμένο σε γροθιά, χτύπησε με δύναμη το έδαφος. Παλιότερα σήκωνε τη γροθιά της ψηλά στον αέρα. Τώρα πια, πού τέτοια δύναμη για επανάσταση. Μια γροθιά στο χώμα κι ατελείωτα γιατί.

«Γιατί σε μένα; Γιατί; Μ' ακούει κανείς;»

«Μά ν α α!»

Ήταν ήδη αργά. Οι στρατιώτες του Γκρι την είχαν φυλακίσει μέσα στο γυάλινο μπουκάλι. Μετά ήξερε, της είχαν πει ότι αρχίζει η υγροποίηση. Θα την κρατούσαν φυλακισμένη εκεί μέσα μέχρι να λιώσει, να σαπίσει και να μετατραπεί σε δυσωδία.

Ο ενοχλητικός θόρυβος του χρόνου άρχισε να της τρυπάει τα αυτιά. Τικ-Τακ, Τικ-Τακ. Η επιβεβλημένη σιωπή της μοναξιάς μέσα στο γυάλινο μπουκάλι παρέα με το τικ-τακ εξαντλούσαν όλες τις αισθήσεις της.

«Όσο κι αν προσπαθήσετε, δεν θα με αλλοιώσετε», φώναξε. «Θα βρω τον τρόπο να αποφύγω τη φθορά. Είμαι και

Θα παραμείνω ένα ανθισμένο μπουμπούκι, δεν θα επιτρέψω σε κανένα να με μετατρέψει σε μαραμένο φύλλο! Τα όπλα του φίλου σας του χρόνου είναι ξεκούρδιστα, το μόνο που μπόρεσαν να κάνουν ήταν να με συντονίσουν με την εσωτερική μου μελωδία, τη μελωδία της αντοχής. Θα καταφέρω, να είστε σίγουροι, να μετατρέψω τη μοναξιά μου σε μόνη-αξία. Θα ανακαλύψω την αξία μου και τη μοναδικότητά μου μέσα στο γυάλινο μπουκάλι σας. Να θυμάστε ένα πράγμα. Η Ευωδία δεν μπορεί να μετατραπεί σε δυσωδία, αν η ίδια δεν το επιθυμήσει.

Παραμύθι, μέρος τέταρτο

Η ζωή της δυσαρμονικής ζώνης είχε ένα χρώμα μουντό, σαν πηχτός καπνός. Ορατότητα σχεδόν μηδέν. Οι μορφές αλλοιώνονταν εξαιτίας αυτής της ομίχλης, οπότε αλλιώς ήσουν κι αλλιώς φαινόσουν. Τα φωτεινά λαμπερά χρώματα, που είχαν γεννηθεί στη ζώνη της αρμονίας, είχαν μεταμορφωθεί σε σκοτεινές μουτζούρες με ακαθόριστο σχήμα και αηδιαστική όψη. Την αηδία αυτή πολλαπλασίαζε η απεχθής μυρωδιά, πραγματική δυσωδία. Τα πάλαι ποτέ ευχάριστα αρώματα είχαν χάσει την ευωδία τους, όταν ο πηχτός μουντός καπνός είχε διεισδύσει βίαια εντός τους, κλέβοντάς την αγνότητά τους.

Οι μουσικοί ήχοι ήταν παρελθόν, μια γλυκιά ανάμνηση απλώς, διότι εδώ είχαν μολυνθεί από το θόρυβο. Παραφωνίες, κραυγές και κρότοι επικρατούσαν παντού, ανάκατοι κι όλοι μαζί. Ακόμα και στα σύνορα των δύο ζωνών ο απόηχος ενός βόμβου ήταν αντιληπτός. Εκεί, στα σύνορα, στο δρόμο της περιέργειας, ο βόμβος μετατρεπόταν σε σιωπή. Μια σιωπή υγρή και παγερή ταυτόχρονα. Αιχμηρή κι επώδυνη, μα συνάμα ελκτική.

Η Ευαδία γνώριζε, στ' αλήθεια, λίγα πράγματα για τη ζώνη της δυσαρμονίας. Ήξερε καλά όμως το δρόμο της περιέργειας. Εκεί είχε χάσει πριν καιρό τις αδερφές της, τη Μι και τη Σι. Πόσο είχαν θρηνήσει στη χώρα της αρμονίας το χαμό τους. Η μουσική από τότε δεν ήταν ποτέ η ίδια, όσο κι αν προσπαθούσαν ο Ντο και η Φα να καλύψουν το κενό τους.

«Ει! Εσύ εκεί μέσα, μ' ακούς;» ακούστηκε μια φωνή να την πλησιάζει.

«Ποιος είναι;» ρώτησε με αγωνία η Ευαδία.

«Με λένε Μουσταρδί.»

«Μουσταρδί; Τι είσαι, δεν σε ξέρω».

«Είμαι χρώμα. Για την ακρίβεια κάποτε ήμουν το λαμπερό κίτρινο χρώμα, αλλά τώρα...»

«Τι έπαθες;»

«Όταν ζούσα στη χώρα της αρμονίας, μου επιτέθηκε το καφέ και...»

«Είχε έρθει το καφέ στη χώρα της αρμονίας; Πότε;»

«Οχι, δεν είχε έρθει το καφέ στη χώρα της αρμονίας, εγώ είχα πάει στο δρόμο της περιέργειας κι εκεί μου επιτέθηκε.»

«Κι εσύ;»

«Τι και εγώ;»

«Κι εσύ στο δρόμο της περιέργειας την πάτησες;»

«Δυστυχώς.»

«Και γιατί δεν ξαναγυρίζεις πίσω, αφού δεν είσαι φυλακισμένος;»

«Αποκλείεται.»

«Γιατί αποκλείεται;»

«Μα δεν βλέπεις πως κατάντησα. Άλλαξε το χρώμα μου, έχασα τη λάμψη μου, τι θα πουν οι φίλοι μου;»

«Δηλαδή μπορείς να φύγεις και δεν φεύγεις;»

«Όχι ακριβώς.»

«Πες μου, τέλος πάντων».

«Ο άρχοντας μας, το μαύρο, δεν μας επιτρέπει να φύγουμε, αλλά εγώ έχω καταστρώσει ένα σχέδιο».

«Και λοιπόν;»

«Χρειάζομαι τη βοήθειά σου».

«Σ' ακούω».

«Άν κατορθώσουμε και σπάσουμε το μπουκάλι που σε φυλακίζει...»

«Σπάσουμε, ποιοι εννοείς;»

«Είμαστε πολλοί αυτοί που θέλουμε να ξεφύγουμε».

«Ωραία λοιπόν, αν σπάσετε το μπουκάλι;»

«Θα ενωθούμε όλοι μαζί και θα ανακατευτούμε, έτσι ώστε να γίνουμε ένα χρώμα που θα μοιάζει στον αρχηγό».

«Στο Μαύρο δηλαδή. Και μετά;»

«Επειτα θα χιθείς εσύ ανάμεσά μας και, ενώ θα μοιάζουμε με μαύρο, θα μυρίζουμε ωραία. Έτσι ευωδιαστοί θα αρχίσουμε τις βόλτες στους δρόμους της δυσαρμονίας. Όλοι οι υπαρχηγοί του μαύρου, το σκούρο μπλε, το σκούρο πράσινο και το σκούρο κόκκινο θα θυμώσουν που ο αρχηγός έκλεψε κάτι και το κράτησε μόνο για τον εαυτό του και θα στραφούν εναντίον του. Σίγουρα θα οργανώσουν επίθεση και την κατάλληλη στιγμή, όταν όλοι

Θα ασχολούνται με αυτό, εμείς θα διαφύγουμε στη χώρα της αρμονίας».

«Φαίνεται καλό το σχέδιό σας. Το προτιμώ απ' το να μένω κλεισμένη εδώ μέσα».

Όμως το μουσταρδί και οι φίλοι του δεν ήθελαν να ξαναγυρίσουν στη χώρα της αρμονίας. Έτσι χρησιμοποίησαν την αθώα Ευωδία για τα σχέδιά τους κι έπειτα την πέταξαν μακριά για να μην αποκαλυφθεί η πλεκτάνη τους. Η Ευωδία τώρα περιπλανιόταν στους κόσμους μακριά από την πατρίδα της, τους φίλους της και τους γονείς της μέσα στους λαβύρινθους του ουράνιου τόξου.

Σε κάποια απ' αυτές τις περιπλανήσεις της πλησίασε κατά λάθος τον Άπειρο. Λόγω των όσων είχε περάσει όμως, δεν μπορούσε να εμπιστευτεί κανέναν κι έτσι, όταν κατάλαβε ότι ο Άπειρος κατευθύνθηκε προς το μέρος της, αυτή προσπάθησε να κρυφτεί.

Παραμύθι, μέρος πέμπτο

Το μπλε, παρότι ήταν χρώμα κι όχι μέλος του 8μελούς συμβουλίου των σοφών, είχε μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά των κατοίκων της Αρμονίας. Μ' ένα μοναδικό τρόπο, που μόνον αυτός γνώριζε, μπορούσε να απλώσει αρμονία όπου κι αν βρισκόταν.

Η παρουσία του ήταν αρκετή για να ισορροπήσει κάθε δυσαρμονία. Στη ζώνη της αρμονίας όλοι τον θαύμαζαν, ενώ στη ζώνη της δυσαρμονίας όλοι τον έτρεμαν. Κανένας από τους εξόριστους δεν ήθελε να τον συναντήσει και, περισσότερο απ' όλους, ο Μαύρος άρχοντας. Βαθιά μέσα στη μνήμη του Μαύρου είχε χαραχτεί η κίνηση του Μπλε να τον δεσμεύσει και να

τον πηγαίνει υπόδικο ενώπιων του συμβουλίου των οκτώ. Ο Μπλε! Αυτός ήταν η αιτία που εξαναγκάστηκε να ζει ως φυγάς στη ζώνη της δυσαρμονίας. Δεν θα το ξεχνούσε ποτέ αυτό και θα περίμενε όσο χρειαζόταν για να πάρει την εκδίκησή του.

Ο Μπλε, από την άλλη μεριά, ένιωθε θλίψη για το μαύρο αδερφό του. Θυμόταν τις παλιές καλές μέρες που έπαιζαν αγαπημένοι οι δυο τους, δημιουργώντας μπλε και μαύρες σταγόνες βροχής, λερώνοντας ευχάριστα όλα τα λουλούδια του πλανήτη. Λίγες μέρες μάλιστα πριν από το καταστροφικό εκείνο συμβάν, είχαν αποφασίσει να βάλουν και τον Υάκινθο στο παιχνίδι. Ήθελαν αυτή τη λεπτή μυρωδιά του, για να δημιουργήσουν ένα νέο παιχνίδι με μυρωδιές και χρώματα. Δεν πρόλαβαν όμως, γιατί ο Μαύρος αποφάσισε να τα κάνει όλα μόνος τους. Ήθελε να είναι πάντα αρχηγός, ακόμα κι όταν δεν μπορούσε να το υποστηρίξει. Ο Μπλε τον συμπαθούσε και θαύμαζε την ευστροφία του, όμως αυτό δεν ήταν αρκετό για να του επιτρέψει να κλέβει τα αδέρφια του.

Ίσως κάποια μέρα καταλάβει, μονολογούσε ο Μπλε, όταν συνάντησε αναστατωμένη τη Γαρδένια.

«Τι συμβαίνει, αγαπημένη μου», τη ρώτησε με ενδιαφέρον.

«Η Ευωδία, η Ευωδία μας».

«Τι έπαθε η Ευωδία;»

«Έφυγε για το δρόμο της περιέργειας και ο Γκρι τη δέσμευσε στα γυάλινα μπουκάλια του».

«Δεν είναι δυνατόν! Είσαι σίγουρη;»

«Απολύτως. Είδαν όλη τη σκηνή το Λα και το Σολ».

Ο Μπλε αγαπούσε πολύ την Ευωδία. Ήταν η αγαπημένη του ανιψιά. Τη δίδασκε νέα πράγματα, την εκπαίδευε πως να τα πραγματοποιεί, την έσπρωχνε να ρισκάρει για να αποκτά και-

νούριες εμπειρίες και την προστάτευε από μακριά για να μην πάθει ποτέ τίποτα. Τι έγινε όμως αυτή τη φορά; Πού ήταν, όταν εκείνη κινδύνευε; Τι του τράβηξε την προσοχή μακριά και δεν αντιλήφθηκε τον κίνδυνο;

Δεν ήταν ώρα για αναλύσεις, ήταν ώρα για δράση, αργότερα θα έβρισκε τι του θόλωσε το μυαλό. Αργότερα, όταν θα κρατούσε την Ευωδία και πάλι στην αγκαλιά του.

«Σημάνετε συναγερμό, όλοι στην αίθουσα του συμβουλίου», διέταξε ο Πυριογένης ο Ισχυρός.

Η αίθουσα του συμβουλίου γέμισε μυρωδιές, λουλούδια, χρώματα και νότες σε αταξία. Όλοι ήταν μπερδεμένοι και ταραχή επικρατούσε παντού. Ο Λευκής, ο άρχοντας της αρμονίας και πατέρας της Ευωδίας πήρε πρώτος το λόγο.

«Πάει καιρός τώρα που αναρωτιόμουν τι έπρεπε να κάνω με τη ζώνη της δυσαρμονίας. Ένα μέρος του είναι μου, ζητούσε να δράσω κι ένα άλλο μου έλεγε να μην κάνω τίποτα. Περίμενα ένα σημάδι για να αποφασίσω. Το σημάδι αυτό είναι η απαγωγή της Ευωδίας. Ο Μαύρος ξεπέρασε κάθε όριο της ανοχής μου. Γνωρίζει πολύ καλά ποια είναι η Ευωδία και δεν έχει κανένα ελαφρυντικό για τη δράση του αυτή. Πιστεύω πως ήρθε η ώρα να τον σταματήσουμε. Αρκετά πια, θέλω να ξέρω ποιοι από σας είστε μαζί μου και ποιοι είστε εναντίον μου».

Το γιασεμί δεν κατάλαβε τι ακριβώς πρότεινε ο Λευκής και ζήτησε διευκρινήσεις.

«Αγαπημένε μου Λευκή, αν κατάλαβα καλά, ζητάς να επιτεθούμε στη ζώνη της δυσαρμονίας, είναι δυνατόν κάτι τέτοιο;»

«Ναι Γιασεμί, αυτό προτείνω. Πρέπει επιτέλους να δείξουμε την υπεροχή μας. Όσο επιτρέπουμε στον Μαύρο, στον Γκρι και την παρέα τους να δρουν ανενόχλητοι, όλοι και διεισδύουν μέσα στη ζώνη της αρμονίας».

Αναστατωμένο, το γιασεμί, πρόσθεσε:

«Αφού εμείς υποστηρίζουμε την αρμονική συνύπαρξη, πώς θα κάνουμε επίθεση; Τι σχέση έχουμε εμείς με τον πόλεμο;»

Ο Μπλε, που τόση ώρα παρακολουθούσε τη συζήτηση, δεν άντεξε άλλο και είπε:

«Αγαπημένοι μου, γνωρίζετε πολύ καλά πως το κίνητρο προσδιορίζει την πράξη. Οπότε, για να αποφασίσουμε, θα πρέπει κατ' αρχήν να εξετάσουμε τα κίνητρά μας...»

Παραμύθι, μέρος έκτο

Η σοφία του Άπειρου-Κύκλου ήταν... άπειρη. Έτσι, κάνοντας μια κίνηση ενδοστροφής, βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με τη μαύρη δύσοσμη κουκκίδα. Αφού κατόρθωσε να αντέξει τη δυσωδία της, ρώτησε ήρεμα:

«Πώς σε λένε;»

«Εριδα», του απάντησε.

«Και τι θέλεις από μένα», ρώτησε ο Άπειρος.

«Δεν θέλω τίποτα από σένα.»

«Τότε γιατί κάθεσαι πάνω στην πλάτη μου;»

«Επειδή βρήκα έναν εύκολο τρόπο να μετακινούμαι χωρίς να κοπιάζω καθόλου.»

«Δηλαδή είσαι τεμπέλα;»

«Προτιμώ να κρατώ την ενέργειά μου για άλλα πράγματα.».

«Όπως;»

«Να δημιουργώ εμπόδια.».

«Σ' αρέσει να δημιουργείς εμπόδια;»

«Φυσικά. Επειδή η ενέργεια που παράγουν όσοι προσπαθούν να σπάσουν τα εμπόδια που τους βάζω, με φορτίζει και με συντηρεί. Οπότε, χωρίς να κουράζομαι, επωφελούμαται.».

«Αυτό είναι τελείως παράλογο. Αυτοί που προσπαθούν να σε καταστρέψουν, σε συντηρούν μου λες;»

«Φυσικά. Όσο παράλογο κι αν σου φαίνεται, έτσι είναι».

 Ο άπειρος εντυπωσιάστηκε από την σιγουριά της. Ήταν όμως σίγουρος ότι κάτι του έκρυβε. Έπρεπε να ανακαλύψει το μυστικό της. Έπρεπε να βρει πού έκρυβε την αδυναμία της. Θα την παρατηρούσε συνεχώς, θα αφιέρωνε όλη την προσοχή του από εδώ και μπροστά σε αυτή την ανακάλυψη. Αυτός άλλωστε θα ήταν ο μόνος δρόμος να βρει την Ευωδία του. Ήταν ανυπόμονος. Έπρεπε να δράσει ακαριαία.

«Εριδα, θέλω να σε ενημερώσω ότι αποφάσισα να επιστρέψω στον πλανήτη μου. Αν θες, μπορείς να έρθεις μαζί μου. Η αναζήτηση της Ευωδίας είναι για μένα παρελθόν, είπε, και με μια σπειροειδή κίνηση άρχισε το δρόμο της επιστροφής.».

Η Έριδα ανησύχησε. Δεν ήταν δυνατόν. Αν δεν αναζητούσε την Ευωδία, αυτή δεν είχε λόγο ύπαρξης πάνω στην πλάτη του. Αν ξαναγύριζε στην αυτάρκειά του, τι εμπόδια θα

του έβαζε. Αργά ή γρήγορα θα ξεκολλούσε από πάνω του και θα πέθαινε.

«Άπειρε μη φεύγεις. Μην απογοητεύεσαι. Ξέρω ένα μυστικό δρόμο για να βρεις την κρυψώνα της Ευωδίας. Άσε με να σου δείξω».

«Δεν με ενδιαφέρει, ούτε η Ευωδία, ούτε εσύ».

«Μη φεύγεις, κοίτα, βλέπεις εκείνη την πύλη που μοιάζει με ουράνιο τόξο;»

Ο Άπειρος είχε προβλέψει σωστά. Προκειμένου να μην ξεκολλήσει από πάνω του, αποκάλυπτε ένα μέρος του μυστικού της. Ήταν σίγουρος ότι κάτι ακόμα του έκρυβε. Δεν έπρεπε όμως να τον υποψιαστεί. Αφού έκανε λίγο ακόμα τον δύσκολο, ακολούθησε τη συμβουλή της και κατευθύνθηκε προς την πύλη. Πράγματι, όταν πλησίασε, η ευωδία της πλημμύριζε όλο το χώρο.

«Είμαι εδώ», φώναξε. «Θα περιμένω. Σε περιμένω. Μη βιαστείς, έλα όταν θα είσαι έτοιμη. Σε θέλω ολόκληρη. Δεν συμβιβάζομαι, ούτε με το 80% σου. Μπορώ να περιμένω. Το μόνο που θέλω από σένα είναι εμπιστοσύνη. Δοκίμασέ με για να την αυξήσεις. Ζήτα μου ό,τι θες. Άλλωστε η πύλη ήταν πάντα εδώ. Κι εγώ πάντα εδώ. Και συ πάντα εδώ», είπε με βροντερή φωνή ο Άπειρος προς την Ευωδία.

«Πού εδώ;» ακούστηκε αχνή η φωνή της.

«Η σχετικότητα του εδώ και του εκεί είναι για τους πολλούς. Απελευθερώσου και έλα στο παντού. Αυτό είναι για μας».

«Ποιος είσαι, δεν σε ξέρω, τι είναι αυτά που λες», τόλμησε να ψελλίσει η Ευωδία.

«Με λένε Άπειρο, για χάρη σου όμως έγινα ένας μεγάλος κύκλος».

«Για χάρη μου; δεν σε καταλαβαίνω».

«Μη προσπαθείς να καταλάβεις, γλυκιά μου. Απλά νιώσε! Αφέσου και θυμήσου τότε. Την εποχή που δεν υπήρχε το τικ-τακ, ούτε η φθορά του χρόνου. Υπήρχαμε μόνο εσύ κι εγώ κι η...»

«Αυτό δεν έγινε ποτέ. Ήταν μόνο το όνειρό μου. Το όνειρο που έβλεπα από παιδί. Πώς ξέρεις, πώς;»

«Αιώνια αγαπημένη μου. Μονάκριβή μου. Έλα κοντά μου, έλα να συμπληρώσεις τον άπειρο κύκλο μου και τότε θα καταλάβεις ότι η φαντασία μας μπορεί να συλλαμβάνει υπαρκτές πραγματικότητες. Στην αιωνιότητα δεν υπάρχει παρελθόν, παρόν και μέλλον, υπάρχει μόνο αέναη χρησιμότητα. Μου είσαι χρήσιμη κι απαραίτητη. Τι λες, θα έρθεις;»

Παραμύθι, μέροςέβδομο

Η αποστολή ήταν έτοιμη να ξεκινήσει. Ο Λευκής ήταν ο αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων και ο Μπλε ο αρχηγός του εναέριου στόλου. Η επιχείρηση άκρως μυστική και απόρρητη. Μόνο όσοι μπορούσαν να καταλάβουν την αναγκαιότητα αυτής της μάχης ήταν ενήμεροι. Οι υπόλοιποι, που δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τις προεκτάσεις της παθητικής στάσης τους, θα έμεναν εκτός. Δεν τους χρειάζονταν άλλωστε τους αδαείς. Ο Λευκής και ο Μπλε ήθελαν μαζί τους μαχητές. Ενεργούς μαχητές, ικανούς να μπουν σε δράση, όχι για να μη χάσουν, αλλά για να κερδίσουν. Η νίκη ήταν απαραίτητη. Έπρεπε ο Μαύρος και η παρέα του να γνωρίσουν τη δύναμη της αρμονίας. Την

αληθινή δύναμη. Αυτή που δημιουργείται από πρωτογενή στοιχεία κι όχι αυτή που αναπαράγεται από τα σκουπίδια των άλλων. Τα ψυχικά απόβλητα έπρεπε να εξαφανιστούν και μαζί με αυτά κι οι χειριστές τους. Οι αρνητές της αρμονίας έπρεπε να εξαχνωθούν πριν μολύνουν όλο τον πλανήτη.

Το σχέδιο ήταν απλό. Μελωδική χρωματική ευωδία.

Η διείσδυση στο δρόμο της περιέργειας θα γινόταν με σφαίρες γνώσης. Το μωβ και ο λωτός είχαν αρματωθεί με πολλά τέτοια πολεμοφόδια. Τη σιωπή θα έσπαγε η μελωδία από το θρόισμα των φύλλων του πεύκου. Όταν οι θόρυβοι θα προσπαθούσαν να επικρατήσουν, ο ήχος από τα κύματα της θάλασσας των χρωμάτων θα έκανε μια κίνηση αντεπίθεσης. Κρεσέντο και ντιμινουέντο. Ο ήχος αυτός ήταν ένα από τα πιο ισχυρά τους όπλα. Όχι μόνο μπορούσε να νικήσει κάθε θόρυβο, αλλά μπορούσε και να απορροφήσει εντός του κάθε παραφωνία. Ήταν σαρωτικός, γιατί είχε την ικανότητα της ευελιξίας. Μπορούσε να δυναμώνει και να ησυχάζει. Μπορούσε να έχει διάρκεια ή να κρατήσει για μια στιγμή. Μπορούσε να κάνει δύο δράσεις ταυτόχρονα. Να απλώνει αρμονία και να απορροφά δυσαρμονία. Ήταν ο μονάκριβος γιός του Μπλε και της Φρεσκάδας. Προϊόν μεγάλου έρωτα. Είχε πάρει τα καλύτερα και από τους δύο και τώρα είχε έρθει η ώρα να αποδείξει το μεγαλείο του. Ο Μπλε καμάρωνε. Ο Λευκής ανησυχούσε. Ήθελε τόσο πολύ να ξανασφίξει την Ευωδία στην αγκαλιά του.

Ξαφνικά, μέσα από τον πηχτό μουντό καπνό αρχίζει να σχηματίζεται η μορφή του Μαύρου. Ατάραχος κι εκκεντρικός, όπως συνήθιζε πια, καλωσόρισε τους αντιπάλους του.

«Μεγάλη μας τιμή η επίσκεψή σας, αδέρφια μου», είπε και κατευθύνθηκε προς τον Μπλε και τον Λευκή.

Ο Μπλε τον γνώριζε καλά όμως. Ήξερε όλα τα κόλπα του από την εποχή της φιλίας τους.

«Την τιμή σου, την έχεις χάσει εδώ και πολύ καιρό, Μαύρε», αποκρίθηκε ο Μπλε. «Άτιμος έγινες από την στιγμή που αποφάσισες να κλέβεις την λάμψη των αδερφών σου, πράγμα για το οποίο αντιλαμβάνομαι ότι δεν έχεις μετανιώσει καθόλου».

«Δώσε μου λίγο χρόνο, Μπλε αδερφέ μου, να κατανοήσω το λάθος μου», είπε με αυθάδεια ο Μαύρος.

«Είχες αρκετό χρόνο στη διάθεσή σου, τον οποίο δεν εκμεταλλεύτηκες σωστά. Αντ' αυτού κατέστρεψες και διέλυσες μεγάλο μέρος της αρμονίας. Ήθελα να ξέρα ποια η χρησιμότητά σου, γιατί συνεχίζεις να υπάρχεις έτσι που κατάντησες;»

«Κατάντια τη λες εσύ αυτή την ομορφιά; Στιλπνό και λαμπερό μαύρο χρώμα σαν μετάξι. Τρομακτικό παλμό μεγάλης έντασης και ισχύος, που μπορεί να ακούσει ο καθένας. Ακόμα και τα μάτια μου αναβαθμίστηκαν και βγάζουν φλόγες».

«Λυπάμαι, αδερφέ, εδώ τελειώνει η κακέκτυπη βασιλεία σου. Τη λάμψη του χρώματός σου την έκλεψες από τα χρώματα, την ένταση του θορύβου σου την έκλεψες από τους ήχους και η κόκκινη φλόγα των ματιών σου είναι το αποτέλεσμα της σήψης της ψυχής σου. Απορώ πώς δεν καταλαβαίνεις ότι βρομάς θειάφι».

«Πώς τολμάς να μου λες ότι βρωμάω;»

«Για τα δικά μου μάτια είσαι απλώς ένας βούρκος. Δεν έχεις τίποτα για να ζηλέψω, δεν έχεις καμία χρησιμότητα στη δημιουργία. Η ποινή είναι εξάχνωση».

Εξάχνωση, φώναξαν όλοι οι πολεμιστές της αρμονίας, για να χαθεί και κάθε ίχνος από την ύπαρξή του και, κάνοντας μια απρόβλεπτη κίνηση, τον περικύκλωσαν. Ο Μαύρος φάνηκε απροετοίμαστος κι εύκολα τον έδεσαν και τον έφεραν μπροστά στον Μπλε και τον Λευκή, απομονώνοντάς τον από τους συνεργάτες του, οι οποίοι είχαν λουφάξει στη γωνιά τους.

«Τώρα θα διαπιστώσεις τι σημαίνει αδερφοσύνη», φώναξε ο Λευκής και με μια σπειροειδώς ανερχόμενη κίνηση εισχώρησε μέσα στα μάτια του Μπλε. Ο Μπλε του έκανε όσο περισσότερο χώρο μπορούσε, δίνοντάς του έτσι τη δυνατότητα να ισχυροποιήσει τη θέση του. Όταν όλοι ήταν έτοιμοι, ο Μπλε συγκεντρώθηκε, ανασαίνοντας αργά και σταθερά. Τότε βρήκε την ευκαιρία ο Λευκής, χρησιμοποιώντας την ισχυρή δύναμη του Μπλε, να εκτοξευτεί διαμέσου των ματιών του Μπλε κατευθείαν μέσα στα μάτια του Μαύρου. Η δύναμη της θέλησης του Λευκή του έδωσε την ικανότητα να σβήσει τις κόκκινες φλόγες του Μαύρου με μια μόνο κίνηση. Το μαύρο περικάλυμμα του κορμιού του έπεσε στο χώμα σαν ρούχο τσαλακωμένο. Οι συνεργάτες του τα 'χασαν. Ποτέ δεν πίστευαν ότι ο Μαύρος ήταν ευάλωτος. Ποτέ κανείς πριν δεν είχε καν σκεφτεί να του επιτεθεί. Είχαν μείνει όλοι ακίνητοι, περιμένοντας τη σειρά τους. Οι πολεμιστές της αρμονίας τους συνέλαβαν κι άρχισαν την κάθαρση της δυσαρμονικής ζώνης.

Παραμύθι, μέρος ογδοο

Η Έριδα δεν άντεχε αυτό που βίωνε. Αυτή ήταν η αιτία που είχαν έρθει τόσο κοντά. Έπρεπε να κάνει κάτι, πριν την πετάξουν μακριά.

«Μην τον πιστεύεις, Ευωδία, δεν είναι αυτός που λέει. Κοίτα με τα ίδια σου τα μάτια, ένας απλός κύκλος είναι. Μύρισε τη δυσωδία που αναδύεται από την πλάτη του. Εκεί την έχει κρυμμένη για να σε ξεγελάσει. Τα λόγια του είναι μαγικά για να σε παραπλανήσει, δεν ενδιαφέρεται για σένα. Μην κάνεις το βήμα. Προστάτεψε τον εαυτό σου και κρύψου μέσα στην πύλη του ουράνιου τόξου, γιατί, αν τον αγγίξεις, θα καείς. Το μυστικό του όπλο είναι η άσθετη φλόγα που θα προσπαθήσει να ανάψει στην καρδιά σου. Πρόσεξε, Ευωδία. Μ' ακούς;

«Κλείσε τα μάτια σου, γλυκιά μου, και αφέσου στην εσωτερική σου ευωδία, φώναξε ο Άπειρος. Νιώσε! Λικνίσου, καθοδηγούμενη από την παλέτα των χρωμάτων του ουράνιου τόξου. Δώσε ρυθμό από την ένταση του κόκκινου. Βάλε θηλυκότητα μέσα από τη γεύση του πορτοκαλί. Πρόσθεσε δύναμη και ισχύ με αυτοπεοίθηση σε αυτό που κάνεις, χρησιμοποιώντας τη συχνότητα του κίτρινου. Τώρα όλο αυτό περικάλυψε το με πράσινο γαλήνιο και αγαπησιάρικο σαν αεράκι πρωινής δροσοσταλίδας. Άσε το σώμα σου να μιλήσει, τον ήχο του καθαρού μπλε, του μπλε royal. Τέλος, απογείωσε το χορό σου μέσα από τη μωβ διάσταση και λούσου μέσα στο λευκό φως της χώρας μου».

Η καρδιά της είχε αρχίσει να πάλλεται σ' ένα παράξενο ρυθμό. Χρώματα κι ευωδίες ξύπνησαν κάθε κύππαρό της. Τίποτα δεν μπορούσε να την κρατήσει πίσω. Η δύναμη αυτής της πρόσκλησης είχε διαλύσει κάθε της φόβο.

«Θέλω να χορέψω μαζί σου, Άπειρε-Κύκλε», του είπε με όση τρυφερότητα μπορούσε.

«Εδώ θέλω να ζούμε, αγαπημένη μου, χορεύοντας, τώρα που μπόρεσες και πέρασες την πύλη. Και, ως ανταπόδοση της προσπάθειάς σου αυτής, να βουτήξεις μέσα στην άγνωστη διάσταση του χρώματος, θα σου χαρίσω ένα δώρο. Το διαμάντι της καρδιάς μου».

Την έπιασαν λυγμοί. Δεν άντεχε τέτοια ευτυχία. Δεν πίστευε ότι υπάρχει τέτοια χώρα, ούτε εδώ, ούτε πουθενά. Πώς; Και γιατί εγώ;

«Αγαπημένη μου, εσύ απλά τόλμησες. Όποιος τολμά βρίσκει. Με μεγαλύτερο ή μικρότερο ταξίδι, με περισσότερες ή λιγότερες κακοτυχίες στο δρόμο, όμως στο τέλος βρίσκει την αρχή, αρκεί να επιμένει».

«Το διαμάντι είναι μαγικό;» τον ρώτησε όλο περιέργεια.

«Μήπως βιάζεσαι;»

«Μα εδώ πια δεν υπάρχει τικ-τακ, έτσι δεν μου είπες;»

«Η βιασύνη εδώ δεν είναι στην προσέγγιση της φθοράς, αλλά στην ικανότητα της αντοχής. Πιστεύεις ότι αντέχεις;»

«Θέλω να αντέξω ή έστω ξέρω ότι θέλω να δοκιμάσω. Πες μου για το διαμάντι. Γιατί το νιώθω; Κάτι είναι».

«Δεν θα σου πω, θα σε βοηθήσω όμως να το ανακαλύψεις».

Παραμύθι, μέρος **ένατο**

Όταν τέλειωσε η κάθαρση της δυσαρμονικής ζώνης, οι πολεμιστές της αρμονίας ανακάλυψαν ότι η Ευωδία δεν ήταν εκεί. Ο Λευκής πρότεινε να ανακρίνουν κάποιον αιχμάλωτο και

τότε ο Μπλε θυμήθηκε την Τσουκνίδα. Όταν η Τσουκνίδα ζούσε κοντά τους, ήταν μια εκπληκτική θεραπεύτρια. Βοηθούσε με τους χυμούς της όλα τα λουλούδια. Έτσι είχε γνωρίσει και τον Τριαντάφυλλο. Ο Τριαντάφυλλος ήταν από τα πιο όμορφα λουλούδια και, ταυτόχρονα, είχε και ευγενική ψυχή. Μοίραζε απλόχερα χαρά σ' όποιον τον πλησίαζε κι όλα τα λουλούδια τον ήθελαν για φίλο τους. Όλα εκτός από τον Νάρκισσο, που τον ζήλευε τρελά.

«Γιατί αυτόν κι όχι εμένα, αναρωτιόταν συνεχώς ο Νάρκισσος. Εγώ είμαι ο πιο όμορφος, ο πιο όμορφος απ' όλους. Τι έχει ο Τριαντάφυλλος κι αγαπούν αυτόν περισσότερο από εμένα; Μ' αυτές τις σκέψεις να τον κατακλύζουν, προσπαθούσε να εξυφάνει ένα σχέδιο εξόντωσης του Τριαντάφυλλου χωρίς κανένας φυσικά να καταλαβαίνει τις προθέσεις του. Άρχισε να τον κακολογεί στα άλλα λουλούδια, να τον κατηγορεί ότι δεν ήταν καλός φίλος κι ότι η έπαρση τον είχε μολύνει. Τα λουλούδια στην αρχή δεν τον πίστευαν, έπειτα άρχισαν να αμφιβάλλουν για το φίλο τους και στο τέλος κάποια απ' αυτά του εναντιώθηκαν κιόλας. Ο Τριαντάφυλλος δεν προσπάθησε ποτέ να υποστηρίξει τον εαυτό του, γιατί πίστευε ότι ο Νάρκισσος έπασχε από την παιδική αρρώστια της ζήλιας κι αργά ή γρήγορα θα συνερχόταν.

Όταν συνειδητοποίησε ότι και οι φίλοι του είχαν επηρεαστεί απ' αυτόν, δεν άντεξε την αδικία κι αρρώστησε. Έπαθε «ολοσωματική αγκαθίαση». Ένα πρωί, όταν ξύπνησε, ανακάλυψε ότι στο κορμί του είχαν φυτρώσει αγκάθια δηλητηριώδη. Προσπάθησε να τα κρύψει. Τα κάλυψε με χοντρά φύλλα από την καρυδιά, αλλά μόλις κάποιος τον πλησίαζε για να τον αγκαλιάσει αυτά έβγαιναν και τον τσίμπαγαν.

Το γεγονός έφτασε γρήγορα στα αυτιά του Μπλε κι αυτός έστειλε την Τσουκνίδα για να τον θεραπεύσει. Με πολύ αγάπη και προσοχή η Τσουκνίδα περιποιόταν τα δηλητηριώδη αγκά-

θια του Τριαντάφυλλου, προσπαθώντας ταυτόχρονα να γιατρέψει και την πίκρα της καρδιάς του.

Όμως τι τραγικό. Αντί να γιατρέψει η Τσουκνίδα τον Τριαντάφυλλο, το δηλητήριο του Τριαντάφυλλου μόλυνε την άπειρη τσουκνίδα. Σιγά-σιγά και οι δικοί της χυμοί έπαψαν να είναι θεραπευτικοί κι έβγαζε μικρές σταγόνες δηλητήριου, που μέρα με τη μέρα γίνονταν όλο και πιο επικίνδυνες. Τότε το συμβούλιο των 8 αποφάσισε να τους εξορίσει στη ζώνη της δυσαρμονίας, πριν να μολύνουν κι άλλα λουλούδια. Ο Τριαντάφυλλος ήθελε να φύγει, γιατί ένιωθε τόσο αδικημένος από τους φίλους του, που προτιμούσε να φύγει πέρα μακριά. Η Τσουκνίδα όμως τον είχε αγαπήσει τόσο, που δέχτηκε να τον ακολουθήσει μόνο και μόνο για να είναι κοντά του. Από τότε, τα μόνα νέα που είχαν μάθει γι' αυτούς στη ζώνη της αρμονίας ήταν ότι ο Τριαντάφυλλος προμήθευε με δηλητηριώδη αγκάθια τον Μαύρο και το στρατό του στις επιθέσεις τους εναντίον της αρμονίας. Για την Τσουκνίδα δεν είχαν μάθει ποτέ τίποτα.

Γι' αυτό ο Μπλε είχε μια κρυφή ελπίδα πως, αν της το ζητούσε, θα τους βοηθούσε. Είχε βρεθεί με τους αποστάτες λόγω αφέλειας κι όχι λόγω θέσης, οπότε...

«Μπλε, Λευκή βασιλιά μου, τι κάνετε εδώ», είπε με απορία ζωγραφισμένη στο πρόσωπό της η Τσουκνίδα.

«Χρειαζόμαστε τη βοήθειά σου», απάντησε ο Μπλε.

«Ψάχνουμε την Ευωδία», πρόσθεσε ο Λευκής, «ξέρουμε ότι είναι αιχμάλωτη στη δυσαρμονική ζώνη, αλλά δεν την βρίσκουμε. Μπορείς να μας οδηγήσεις σ' αυτήν;»

«Η Ευωδία δεν είναι πια εδώ. Ο Μουσταρδί και οι φίλοι του τη χρησιμοποίησαν για να το σκάσουν από τη ζώνη της δυσαρμονίας κι από τότε κανείς δεν ξέρει ούτε τη δική τους τύχη, ούτε τη δική της».

«Τουλάχιστον δείξε μας προς τα πού την έσπρωξαν», είπε ο Λευκής γεμάτος αγωνία.

«Αν δεν κάνω λάθος, νομίζω προς τη μεριά του ουράνιου τόξου».

Και, πριν καν τελειώσει τη φράση της η Τσουκνίδα, ο Μπλε, ο Λευκής κι όλοι οι πολεμιστές της αρμονίας είχαν πάρει το δρόμο για το ουράνιο τόξο.

«Όταν γυρίσουμε, Τσουκνίδα, πρέπει να έρθεις να συζητήσουμε. Είναι πια καιρός να επιστρέψεις σπίτι σου», της φώναξε ο Οξύαιχμος Σφυροβόλος. «Αρκετά ταλαιπωρήθηκες, φαντάζομαι πως όποιο μάθημα είχες να μάθεις, το έμαθες».

«Σ' ευχαριστώ, σοφέ σύμβουλε, φώναξε, καθώς απομακρύνονταν. Θα έρθω. Ήρθε η ώρα πια».

Παραμύθι, μέρος δέκατο

Η Έριδα είχε χάσει την υπομονή της. Είχε χρησιμοποιήσει όλα τα κόλπα της, αλλά αυτοί οι δύο αντί να απομακρύνονται πλησίαζαν κι άλλο. Τι θα απολογούνταν τώρα στο μαύρο άρχοντα για την αποτυχία της; Θα έχανε το σεβασμό όλων των κατοίκων της δυσαρμονικής ζώνης. Έπρεπε να σκεφτεί κάτι και γρήγορα μάλιστα, διότι όσο αυτοί οι δύο αναγνωρίζονταν, τόσο αυτή ξεκολλούσε από την πλάτη του Άπειρου. Σε λίγο δεν θα μπορούσε να κρατηθεί πια, η δύναμη της μειωνόταν συνέχεια και μια απίστευτη ενέργεια της ασκούσε μια πρωτόγνωρη πίεση.

Ξαφνικά, χωρίς να μπορεί να κάνει την παραμικρή κίνηση, ένιωσε να ξεκολλάει από την πλάτη του Άπειρου και να κατρακυλά προς άγνωστη κατεύθυνση. Το μόνο που μπόρεσε να δει

πέφτοντας ήταν οι στρατιές των πολεμιστών της αρμονίας, που πλησίαζαν από ψηλά την πύλη του ουράνιου τόξου.

Κατάλαβε πως δεν είχε πια καμιά ελπίδα. Σταμάτησε να ασκεί την οποιαδήποτε αντίσταση κι αφέθηκε να εκπνεύσει, έτσι απλά, σαν μια σαπουνόφουσκα που σπάει.

«Τόση ήταν η πραγματική της δύναμη, γλυκιά μου», φώναξε γεμάτος χαρά ο Άπειρος. «Μια φούσκα. Οτιδήποτε δυσαρμονικό είναι φούσκα. Παίρνει δύναμη από την αρμονία και φαίνεται μεγάλο και ισχυρό. Σκέψου, η δυσαρμονία δεν μπορεί να γεννήσει μελωδία, ούτε λαμπερό χρώμα, δεν μπορεί να δημιουργήσει τίποτα. Για την ακρίβεια, κλέβοντας απλά αναπαράγει. Η δημιουργία είναι προνόμιο μόνο της αρμονίας. Γι' αυτό μη φοβάσαι, αγάπη μου, πάρε την άπειρη δύναμή μου και δημιουργησε. Μπορείς!»

Τα λόγια του την άγγιξαν κι ας μην είχε χέρια. Η αγάπη του την τύλιξε κι ας μην είχε αγκαλιά. Ήταν έτοιμη να αφήσει την πύλη του ουράνιου τόξου και να τον πλησιάσει, όταν ένιωσε τη ζέστη εκείνη, τη γνώριμη ζέστη του Μπλε. Σήκωσε τα μάτια της ψηλά και τους είδε όλους εκεί. Κοντά της, δίπλα της. Δεν μπορούσε να συγκρατήσει τα δάκρυα της. Δεν την είχαν ξεχάσει, είχαν έρθει να τη βρουν. Ήθελε να φωνάξει, ήθελε να χορέψει, ήθελε να τραγουδήσει. Ναι ήταν ευτυχισμένη.

Πριν προλάβει να αρθρώσει μια λέξη, ο Λευκής, ο πατέρας της, είχε σταθεί μπροστά από τον Άπειρο και με όλη την επισημότητα που θα μπορούσε μέσα στην συγκίνησή του, του έλεγε:

«Σ' ευχαριστώ. Σ' ευχαριστώ που τη φύλαξες μέχρι να έρθουμε. Σ' ευχαριστώ που βρέθηκες στο δρόμο μας».

Ο Άπειρος με σεβασμό δέχτηκε τις ευχαριστίες του, όμως η βαθύτερη σκέψη που έκανε ήταν πως αυτή ήταν ο δρόμος του. Ο μοναδικός του δρόμος. Γύρισε και την κοίταξε με τρυφερότητα. Από την περιφέρεια του δικού του κύκλου αναδυόταν τώρα μια φρεσκάδα. Μια μυρωδιά τόσο ιδιαίτερη και διαφορετική, όπως ποτέ πριν. Την άγγιξε αμέσως. Αυτό το άρωμα, της ασκούσε τέτοια ελκτική δύναμη, που δεν μπορούσε άλλο να αντιστέκεται. Τον πλησίασε συγκλονισμένη.

«Ηρθα», του είπε με τα μάτια χαμηλωμένα. «Ανακάλυψα το ροζ διαμάντι της καρδιάς σου. Το βλέπω, το ακούω, το μυρίζω, το αισθάνομαι. Θέλω να το αγγίξω, θέλω να το γευτώ. Είμαι εδώ και είμαι έτοιμη».

Τότε ο Άπειρος Κύκλος με μια χορευτική κίνηση άνοιξε το καπάκι της καρδιάς του και της παρέδωσε το διαμάντι του. Τα χέρια της έτρεμαν από την συγκίνηση, τα γόνατά της λύγισαν στο μεγαλείο αυτό που ζούσε. Δεν ήξερε ποια ήταν η επόμενη κίνηση. Ένιωθε ότι δεν ήξερε τίποτα.

Το διαμάντι την έβγαλε από τη δύσκολη θέση. Άρχισε να στροβιλίζεται, στην αρχή πιο αργά κι έπειτα πιο γρήγορα, μέχρι που κανένας δεν μπορούσε να αντισταθεί στην κίνησή του. Όλοι πάλλονταν και χόρευαν στο ρυθμό του. Η Ευωδία, χωρίς να το καταλάβει, βρέθηκε μέσα στην περιφέρεια του κύκλου του. Ένιωθε το χάδι του, ένιωθε τον παλμό του. Σε κάποια στιγμή νόμισε ότι ένιωσε την ανάσα του στο πρόσωπό της. Μια αίσθηση πρωινής δροσοσταλίδας. Υγρή πνοή γεμάτη ζωή. Η πίκρα στα χείλη της δεν ήταν πια εκεί. Η γεύση της είχε γλυκάνει.

«Μα πώς», αναρωτήθηκε στιγμαία, «αφού δεν έχει χείλη, αφού δεν έχει πρόσωπο, αφού δεν έχει σώμα, πώς γίνεται και μου γεμίζει όλες τις αισθήσεις μου;»

Ο Άπειρος Κύκλος δεν ήθελε να δώσει εξηγήσεις. Δεν υπήρχαν εξηγήσεις γι' αυτή την ένωση, υπήρχε μόνο η σπιγμή.

Η άπειρη εκείνη σπιγμή, που είχε μετατρέψει τη ζωή τους σε ροζ μελωδική ευωδία.

